

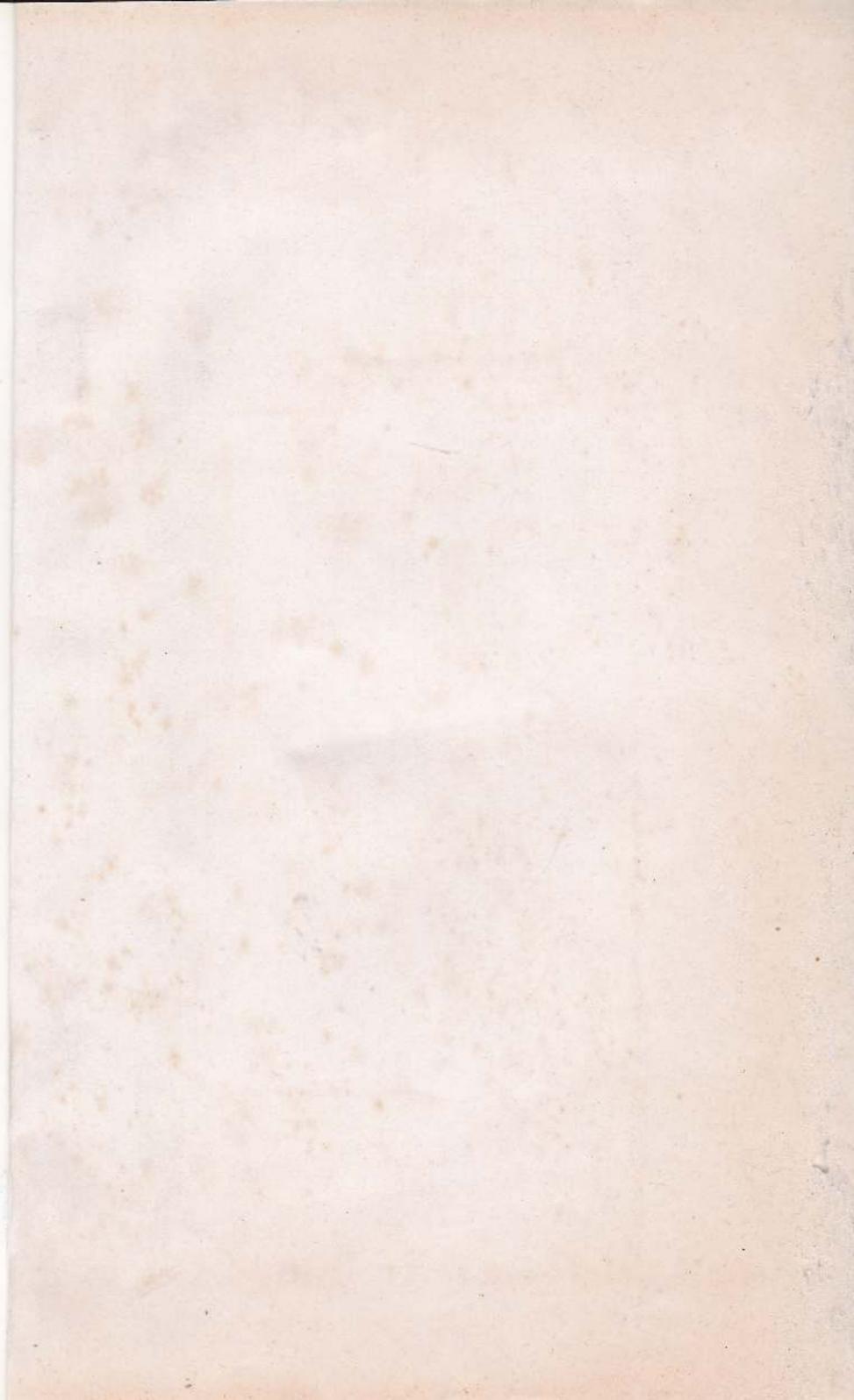
கல்வியில் முன்னேற்...

உலவியல் கட்டுரைகள்

M.S.S

திருமதி பி.எவ்.சின்னத்துரை

கல்வியில் முன்னேற...

திருமதி. பஞ்சநாயக பிரான்சிஸ்கா சின்னக்துரை

B. A. (Cey) Dip. in. Edu. (Sri Lanka)
S.L.P.S. Gr-1

“நான்” வெளியீடு
யாழ்ப்பாணம்

2004

பதிப்பு விபரம்

நால்	: கல்வியில் முன்னேற...
ஐசீரியர்	: திருமதி. பஞ்சநாயகி பிரான்சிஸ்கா சின்னத்துறை
முகவரி	: 63, மருதடி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
பதிப்பு	: 25.04.2004 (முதல் பதிப்பு)
பதிப்புரிமை	: அரூப்பியர்
வெளியீடு	: “நான்” வெளியீடு டி மசனட் குருமடம், கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்.
அட்டைப்படம்	: திரு. M.S. சிவதாசன்
பக்கங்கள்	: i-xii + 92 = 114
அச்சகம்	: J.S. அச்சகம், பண்டத்தரிப்பு.
விலை	: ரூ. 100.00
Title	: “Kalviyil Munnera”
Author	: Mrs. Panchanayaki Francisca Sinnadurai
Address	: 63, Maruthady Rd, Jaffna
Edition	: First Edition
Copy right	: To the Author
Publication	: “Naan” Publication De Mazenod Scholasticate, Columbuthurai, Jaffna.
Cover Design	: Mr. M. S. Sivathasan
Pages	: i-xii + 92 = 114
Printers	: J. S. Printers, Pandateruppu
Price	: Rs. 100.00

சமர்ப்பணம்

இகைவன் பதம் பணிந்து வேண்டித்தவமிருந்து
என்னை ஈன்றெருத்துப் பேணிப் பாதுகாத்து
அறிவுமுதுடன் பண்மினையுழட்டி
கவயகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்க என
உலகிற்கு உவந்தளித்த என்
அருமைசால் பெற்றோருக்கு என்
அன்புப் படையலாகச் சமர்பித்து
பாதவழவணங்கி
ஆசீ பெறுகின்றேன்.

உள்ளே...

ஆசியுரை

அணிந்துரை

வாழ்த்துரை

பதிப்புரை

கணிப்புரை

என்னுரை

1. கற்றலில் ஊக்குவிப்புக்கள்
2. குழந்தைகளின் தாழ்வுமனப்பான்மைக்கான காரணிகளும் அதனை நீக்கும் வழிமுறைகளும்.
3. கற்றலில் முதிர்ச்சியின் பங்கும் ஆசிரியர் செயற்பாடுகளும்
4. பிரச்சினைக்குரிய குழந்தைகளும் ஆசிரியர் அனுகு முறைகளும்
5. கட்டினங்களின் மன எழுச்சிப் பிரச்சினைகளும் அவற்றைத்தீர்ப்பதில் பாடசாலைகளின் பங்களிப்பும்
6. மெல்லக்கற்கும் மாணவருக்கான கற்பித்தல் விதி முறைகள்
7. கற்றலில் ஞாபகமும் அதில் குறுக்கிடும் காரணிகளும்
8. உளங்வத்தில் புன்னகை
9. ஆசிரியத்துவ உள மாட்சியும் அதில் ஏற்படும் தாக்கங்களும்
10. கற்றலில் மீள வலியுறுத்தல் பற்றிய ஸ்கின்னரின் கோட்பாடுகளும் அவற்றின் வகுப்பறைப் பயன்பாடுகளும்
11. பாடசாலை அதிபரின் தலைமைத்துவப் பண்புகள்
12. மாணவரின் அச்சவுணர்வுகளும் அதன் தாக்கங்களும்
13. நல்லாசிரியரின் தோற்றுப்பாடுகள்
14. ஆரம்பப்பிரிவு மாணவருக்கு ஏற்படும் உளத்தாக்கங்கள்
15. ஆசிரியரின் பாடத் திட்டமிடலும் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளும்
16. குடும்பம் - கல்வி - இடைவினை
17. பாடசாலையில் சிறுவரிடையில் இடைந்துடன்படலை வளர்த்தல்
18. ஆசிரியரின் தொழில் சார் திருப்திக்கான தடைகள்.
19. உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்திமனதை ஒருமுகப்படுத்தல்
20. புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் ஆரம்பக் கல்வி - கலைத்திட்டத்தின் முக்கியத்துவம்.
21. வினைத்திறன் மிக்க பரிகாரக் கற்பித்தல் முறை

ஆய்வின் ஆசீச்செய்தி

திருமதி பி. எவ். சின்னத்துரை அவர்களின் “கல்வியில் முன்னேற...” என்ற உளவியல் நாலுக்கு ஆசியுரை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இலை மறை காயாய் இருந்து எழுத்துப் பணியில் ஈடுபட்ட தமிழ் கத்தோலிக்க பெண் எழுத்தாளர் இவர். தனது அதிபர் பணிகள் மத்தியிலும் தனது கல்வி அறிவையும், பணி அனுபத்தையும் ஒருங்கிணைத்து மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் ஆஞ்சமையை வளர்க்கும் விதமாக உளவியல் கட்டுரைகளை இவர் காலத்திற்கு காலம் எழுதி வந்துள்ளார். குறிப்பாக அமலமரித் தியாகிகளின் உளவியல் சஞ்சிகையான ‘நான்’ சஞ்சிகையில் இவரின் ஆக்கங்கள் பல வெளியாகியுள்ளன.

உளவியல் சார்ந்த தமிழ் நால்கள் இலகுவாகக் கிடைப்பதில்லை. உளவியல் துறை இலங்கைத் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை இன்னும் ஒரு புதிய துறையாகவும் வளர் வேண்டிய ஒரு துறையாகவுமே இருக்கிறது. இந்நிலையில் இத்துறையில் தமிழ் நால்கள் வெளிவருவதை நாம் பாராட்ட வேண்டும். தமது அதிபர் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற முன்னர் இக்கட்டுரைகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரு நாலாக இவர் வெளியிட முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுதல் தகுமே. அவ்வப்போது வெளிவந்த கட்டுரைகளைப் பார்க்காலும் படிக்காமலும் விட்டவர்களுக்கு அவை அனைத்தையும் காலத்திற்கேற்ற திருத்தங்களுடன் ஒழுங்கமைத்து நாலுருவில் வெளிக்கொண்றும் போது பலரும் பயன்பெறுவார்கள் என்பதில் ஜயமில்லை.

இனிவரும் காலங்களில் எழுத்துப் பணிக்கு அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டு அதன் வழி தமது பங்களிப்பை ஆசிரியர், மாணவர் கல்வித் துறைக்கும் இன்னும் அதிகமாக வழங்க வேண்டும் என விரும்பி ஆசித்து திருமதி பி. எவ். சின்னத்துரை அவர்களை வாழ்த்தி நிற்கிறோம்.

உளவியல் சார்ந்த பருவ சஞ்சிகைகள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் எதுவும் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். அந்த வகையில் மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்னதாகவே தூர் நோக்குடன் சிந்தித்து ஒரு உளவியல் சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து அதனை இன்று வரை தொடர்ந்து வெளிவரச் செய்து வருவதோடு காலத்திற்குக் காலம் சில வெளியீடுகளையும் செய்துவரும் அமலமரித் தியாகிகள் சபையின் ‘நான்’ சஞ்சிகை குழுவினரை இவ்வேளையில் பாராட்டி வாழ்த்த விரும்புகிறோம். காலத்திற்கேற்ற இப்பணியினைத் தங்கு தடையின்றி அவர்கள் தொடர வேண்டுமென விரும்பி இறையாசி வேண்டி நிற்கிறோம்.

✚ மேதகு தோமஸ் சவந்தரநாயகம் ஆண்டகை யாழ் ஆயர்

அணிந்துறை

உளவியல் சார்ந்த எழுத்தாக்கங்கள் ஒருமை நிலையிலிருந்து பன்மை நிலைக்கு நிலைமாற்றம் கொண்டுள்ளன. உளப்பகுப்பு அனுகுமுறை, நடத்தை அனுகுமுறை, அறிகை அனுகுமுறை, மானிட அனுகுமுறை, மார்க்சிய-நவமார்க்சிய அனுகு முறைகள் என்ற ஆய்வுத்தளங்களின் அடிப்படைகளில் உளவியல் எழுத்தாக்கங்கள் பன்மை நிலைகளை நோக்கி வியாபித்து வருகின்றன.

உளவியல் என்பது அறிமுறையும் (THEORY) அனுபவங்களும் என்ற இரு பரிமாணங்களைக் கொண்டது. இந்த இரு துறைகளிலும் ஆற்றல் மிக்கவராக இந்நூலாசிரியர் விளங்குகின்றார். பட்டப்பின் பாடநெறியில் உளவியல் சார்ந்த அறிகை ஊட்டங்களைப் பெற்றும், ஆசிரியராக, அதிபராக, மாணவர்களுடன் ஊடாட்டங்களை அனுபவித்தும் வந்த படி மலர்ச்சியை இந்நூலில் அமைந்துள்ள கட்டுரைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. கல்வி உளவியல், கல்விசார் ஆற்றுப்படுத்தல், இசைவாக்கல் உளவியல், தலைமைத்துவ உளவியல், சீரிய உளவியல், குடும்ப உளவியல், பாடசாலை உளவியல் முதலிய பல்வேறு ஒன்றிணைந்த துறைகளையும் உள்ளடக்கிய ஓர் அகலவிரி கற்கை (Comprehensive Study) யின் வெளிப்பாட்டை இந்நூலின் உள்ளடக்கம் புலப்படுத்துகின்றது.

அனுபவம் மிகக் குசிரியர்களும், அதிபர்களும் இவ்வாறான நூலாக்கங்களை மேற்கொள்ளும் பொழுது, பயனுள்ள தகவல்களையும், பன்மை நிலைகள் தழுவிய புலக்காட்சிகளையும் பெறக்கூடியதாகவுள்ளன. மாணவரும் பெற்றோரும், தொண்டு நிறுவனப் பணியாளர்களும் வாசித்து விளங்கக்கூடிய இலகுவான மொழி நடையினையும், எண்ணக் கருக்களையும் நூலாசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ளமை இந்நூலின் விசையை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது.

உளவியல் சார்ந்த நூல்களின் பெருக்கம் நவீன தமிழின் வளர்ச்சிக்கும் நவீன சமூகத்தின் தேவைகளுக்கும் உறுதுணையாக அமைதல் கூட்டுக் காட்டப்படத் தக்கது. நூலாசிரியரின் புலமைப் பணிகளுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

கலாந்தி சமீக්ஞ்சியராசா
கல்வியியற் பேராசிரியர்,
யாழ் பல்கலைக்கழகம்

வாழ்த்துரை

எழுத்துக்களின் தரிசனங்கள் எதிர்காலத்தின் நிதர்சனங்களாகட்டும்.

படரும் கொடிகளில் முளைக்கும் பூக்கள் சுடரும் சூரியனின் நாட்களைச் சுவாசிக்கின்றன. தொட்டுத் தழுவாத தென்றல், சுடும் சூரியனுடனும், சிரிக்கும் நிலவுடனும், சுமக்கும் பூமியுடனும் பேசுகின்றன. கிளை பரப்பி ஆற்றல் சுமக்கும் உளவியல் முத்துக்கள், முத்துக் குவியலாகி மனவாழ்வின் பெட்டகங்களாக மாற்றும் பெறுகின்றன.

திருமதி. பி. எவ். சின்னத்துரை மாணவ விழுமியத்தின் உயர்வில் அதிபராகக் கடமை சுமக்கும் அதே நேரம், எழுத்துக்களின் பகிரவில் “நான்” உளவியல் சஞ்சிகைக்கு அளித்த வெகுமதிக் கருத்துக் குவியல் ஆற்றவின் உயர்ச்சியைத் தெளிவாக்குகின்றது. பரிணாமச் சுமைகளை வெளியீடு செய்த “நான்” சஞ்சிகை ஆசிரியர், வெளியீட்டாளர் இந்நேரம் மதிக்கப்படுகின்றார்கள். மதிப்பீடுகளுக்கப்பால் மகளிர் எழுத்தாளராகப் பிரகாசிக்கும் திருமதி. பி. எவ். சின்னத்துரை நிறைந்த எழுத்துக்களைக் குவித்து சமநிலை ஒட்டத்தில். ஒரு அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தைத் தரிசனம் செய்கின்றார்.

படைப்பின் வியூகம் கல்வித் துறையில் மனோதிடத்திற்குப் புடம் போடுகின்றது. ஒரு ஆசிரியை, அதிபராகி நிர்வாகச் சூழலில் பொழிந்த கட்டுரைகள், புலனுக்குள் ஆரோக்கியமான மீட்டல்களைத் தூக்கி நிறுத்துகின்றது. தமிழ் மொழிக்குப் புதியதொரு ஆக்கப் படிவம் இப்போது கிடைக்கின்றது.

கற்றலை நிலைத்து நிற்க, கற்றவின் எழும் விளைவு மனுக்குலத்தின் மகத்துவத்தில் முத்திரைகள் பொறிக்க, தீர்வு என்ற தீர்மானத்தைக் கட்டுரைகள் மூலம் இசைவாக்கச் செய்த அதிபரின் கட்டுரைப் பணிகள் தொடர்ந்திட வாழ்த்துக்கள், புத்தகமாக வெளிவரும் இப்படையல் மூலம் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், பெரிதும் பயன்பெற மீண்டும் வாழ்த்துக்கள்.

ப. வீக்னேஸ்வரன்,
யாழ் வஸயக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
யாழ்ப்பாணம்.

பஞ்சபுரை

யாழ் புனித சாள்ள் கல்லூரி அதிபர் திருமதி. பி. எவ்.. சின்னத்துரை அவர்களின் சிந்தனையில் உருப்பெற்ற “கல்வியில் முன்னேற...” என்னும் நூலிற்குப் பதிப்புரை வழங்கி “நான்” வெளியீடாக அதனைப் பிரசுரிப்பதில் பெருமகிழ்வு கொள்கின்றோம்.

கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளாக இவர் “நான்” குழுமத்தோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டு அதனுடைய வளர்ச்சிக்குத் தமது நேரிய சிந்தனைகளில் பிரசவித்த ஆக்கங்களினால் காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார்கள். தமது ஆசிரிய ஆளுமையுடன் ஆசிரியப் பணியின் பன்முக அனுபவங்களில் மலர்ந்த பல ஆக்கங்களினால் இந்நாலை உருவாக்கியுள்ளார். பலவேறு காலகட்டங்களில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள், மாணவர் உருவாக்கம், ஒழுக்கெந்றி, ஆளுமை விருத்தி, ஆசிரியப்பணியின் மகத்துவம், தலைமைத்துவம், கடமையுணர்வு, சமூகப் விழிப்புணர்வு, தனிமினத வளர்ச்சி எனப்பல தலைப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது.

இவரது படைப்புகள் காலங்களைக் கடந்து சமூகத்தின் எல்லா நிலையினருக்கும், எல்லாச் சூழ்மைவுகளுக்கும், சகல பிறழ்வு நிலைகளுக்கும், மனிதர்கள் அன்றாடம் சந்திக்கும் அவலங்களுக்கும், உடைந்த மனிதவுள்ளாங்களுக்கும், சிறைந்து போகின்ற சமூகக்கட்டமைப்புக்களுக்கும் நிவாரணம் வழங்கும் கருவுலங்களாக அமைகின்றன. வாழ்வில் பொருள்தேடும் உள்ளங்களுக்கு அருள்தரும் அருமருந்தாக இந்நால் அமையும் என்பது நமது நம்பிக்கை. “நான்” உளவியல் மஞ்சரியின் வெளியீடாக இந்நால் வெளிவருவது நமக்கும் அதன் வாசகர்களுக்கும் பெருமையும் மகிழ்வுமாகும்.

நமது மன்னும் மக்களும் இன்று நாடு நிற்பது நல்ல சிந்தனைகளும் ஆரோக்கியமான வழிநடத்துதல்களுமாகும். இவுவிரண்டு தேவைகளையும் இந்நால் நிறைவு செய்யவேண்டுமென்றும் நம்புகின்றோம். தமது பல வேலைப்பளுக்கள், பொறுப்புக்கள் மத்தியிலும் நெஞ்சுரத்துடன் இக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூல்வடிவில் நம்சமூகத்துக்கு உவந்தளிக்கும் ஆசிரியை அதிபர் திருமதி பி. எவ். சின்னத்துரை அவர்களை நெஞ்சார வாழ்த்துகின்றோம். பாராட்டுகின்றோம். அவரது ஆசிரியப்பணியின் ஒய்வு காலம் மேலும் பல ஆக்கங்களுக்கு வழிசௌக்கவும் நம் வருங்கால சந்ததியின் வாழ்வின் நிறைவுக்கும், இட்டுச் செல்லவும் ஆசிக்கின்றோம்.

ம. போல் நட்சத்திரம். அமதி
ஆசிரியர் ‘நான்’

கணிப்புரை

திருமதி பி. எவ். சின்னத்துரை அவர்களின் “கல்வியில் முன்னேற...” என்ற நூல் உளவியல் உலகிற்கு ஒரு புதிய வரவு. கற்றலிலும் - கற்பித்தலிலும் ஈடுபடுவோர்க்கு ஒரு நல்ல உசாத்துணை. அறிவுப்பசியை ஆழமாகக் கொண்டு அதைத் தேடி அலைவோருக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம்.

அறிவும், அனுபவமும், ஆற்றலும் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் எழுதுவதுமில்லை. அதை நூலுக்குப்படுத்த முனைவதுமில்லை. அதில் காலடி வைக்க அடிப்படையில் மனத்துணிவு வேண்டும். நெருக்கமான கால அட்டவணை மத்தியில் இலை மறை காயாய் இருந்து “நான்” சுஞ்சிகைக்காக எழுதிக் குவித்தவற்றை நூலுக்கும் இவரின் முயற்சி பாராட்டப்படவேண்டும். வரவேற்கப்பட வேண்டும்.

கடந்த இரண்டு தசாப்தகாலப் போர் தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய சொத்தான கல்வியைக் கேள்விக்குறியாக்கி இருக்கிறது. போர் முடிந்து 10 ஆண்டுகளின் பின்னரும் உளவியல் ரீதியாகத் தாக்கப்பட்டவர்கள் இம்மண்ணில் இருப்பார்கள் என ஆய்வாளர் தெரிவிக்கின்றனர். அதிர்ச்சிக்குப் பின் ஏற்படும் உளவியல் பிரச்சினைகள் அல்லது தாக்கங்கள் பற்றிச் சர்வதேச ரீதியில் ஒரு சிந்தனை உருவாகி வருகிறது.

திருமதி. பி. எவ். சின்னத்துரை அவர்களின் இந்நாலும் அதிர்ச்சிக்குப் பின் ஏற்படும் உளவியல் பிரச்சினைகளுக்கு ஆலோசனையும், ஆற்றுப்படுத்தலும் தரும் ஒரு நூலாகவே கருதப்படவேண்டும். தமிழ் மக்களின் கல்விப் பாரம்பரியம் பாதுகாக்கப்பட, அது உளவியல் ரீதியாக அனுகப்பட, தமது 13 வருட ஆசிரியப் பணி, 15 வருட அதிபர் பணி என்ற அறிவு அனுபவம் மிக்க கண்ணோட்டத்தில் இந்நாலைப் படைத்திருக்கிறார்.

உளவியல் நூல்கள் தமிழில் எம் மக்களுக்குத் தேவையாக இருக்கின்றது. அதிலும் கல்விசார் உளவியல் நூல்களைப் படைக்கும் அறிவும், அனுபவமும், பின்புலமும் எல்லோருக்கும் வாய்க்கப் போவதில்லை. தமிழ் பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு வளம் சேர்த்து - கல்விசார் உளவியல் தமிழ் நூல் ஒன்றினைத் தமிழ் உலகிற்குப் படைத்துப் பெருமையடைந்திருக்கம் இவரிடம் நாம் இன்னும் நிறையவே எதிர்பார்க்கின்றோம்.

அருட்திரு. குபன் மரியாம்மிள்ளை
ஆசிரியர் ‘யாதுகாவலன்’
யாழ்ப்பாணம்.

என்னுரை

கல்வி உளவியல் மனிதனின் வாழ்வில் முக்கிய இடம் பெறும் ஒரு கற்கை நெறியாகும். கண்ணி மயப்படுத்தப்பட்ட நவீன தொழில் நுட்ப விருத்தியிலும் கூடக் கல்வி உளவியலுக்கு ஒரு தனித்துவமான இடம் உண்டு. உளவியல் கோட்பாடுகளுக்கேற்ப புகட்டப்படும் கல்வியே நிலை பெறும் பயனைக் கொண்டுள்ளது. எனவே தான் கல்வியில் பயன்பெறும் உளவியல் தத்துவங்கள், கோட்பாடுகள் சிந்தனைகள் இன்று வரவேற்கப்படுகின்றன. மாணவராயினும் சரி, ஆசிரியராயினும் சரி உளவியல் தாக்கம் உடையவராக இருப்பின் கல்வியில் முன்னேற்முடியாது. இந்த வகையில் ஆசிரியராகப் பதின்மூன்று வருடங்களும், அதிபராகப் பதினெண்நால் வருடங்களும் பணிபுரிந்து நான் பெற்ற அனுபவங்களை உளவியல் ரீதியாகக் கண்ணோக்கி இந் நால் சார் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து அளித்துள்ளேன்.

அனுபவரீதியாகச் சமகாலத்தில் நேரில் பெறப்படும் அனுபவங்களும் கருத்துக்களும் பயன் மிக்கவையாகும். “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்” என்னும் வகையில் இவற்றைச் சமுகத்திற்கு அளிப்பதில் பெரும் மகிழ்ச்சியும், நிறைவும் அடைகின்றேன். அன்மைக் காலங்களில் இந்த வகையில் அமைந்த எங்கட்டுரைகள் “நான்” சஞ்சிகை மூலம் வெளியிடப்பட்டன. இக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிட வேண்டும் என என்னைச் சார்ந்த பல் கோரியமை இந்நால் வெளியிட்டை உறுதிப்படுத்தியது. எனது இந்த முயற்சி நிறைவாகப் பலர் உதவியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நால் இன்றைய பெற்றோர், ஆசிரியர், மாணவர், விசேஸ்மாகப் பின்தங்கிக் கற்கும் மாணவர் அனைவருக்கும் பயனுடையதாக இருக்கும் என நம்புகின்றேன். ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த வேளை எதிர் நோக்கிய பிரச்சினைகளையும், அவற்றைத்தீர்ப்பதில் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளையும் கருத்தில் கொண்டு பல கட்டுரைகள் தோற்றும் பெற்றன. அதிபராகப் பணிபுரியும் போது ஏற்பட்ட நெருக்கீடுகள், பிரச்சினைகள் என்பவற்றை மையமாகக் கொண்டு அதிபரின் பணியின் முக்கியத்துவம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. தமது பின்னைகளின் கல்வியில் பெற்றோருக்கு இருக்க வேண்டிய பொறுப்புகளும், கடமைகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எனவே கல்வியில் முன்னேற்றம் காண விளையும் யாவருக்கும் ஏற்றவகையில் இந்நால் அமைந்துள்ளது, என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

எனது முதலாவது படைப்பான இந்நால் மலரப் பலரும் பல்வேறு விதங்களில் என்னை ஊக்குவித்தும், வழி நடத்தியும், வந்ததுடன் பல உதவிகளையும் செய்துள்ளனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

முதலில் என்னைப் பல கஷ்டங்கள், சவால்களுக்கு மத்தியிலும் வழி நடத்திப் பாதுகாத்து வளர்ந்து வரும் எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு

நன்றி கூறுகின்றேன். அடுத்து என்னை ஈன்றெடுத்து எனது முதல் ஆசான்களாக அமைந்து மணலில் ‘அ’ எழுதிக் காட்டிக் கல்வியூட்டிய என் பெற்றோரை நன்றியுடன் நினைவு கூறுகின்றேன்.

கல்விப்பணியில் ஈடுபட்ட வேளை பல்வேறு வழிகளில் வழிகாட்டியாக, ஊக்குவிப்பவராக அமைந்து ஆதரித்ததுடன் இந்நாலுக்கு ஆசியுரை கேட்டவேளை மனம் உவந்து ஆசியுரை வழங்கி உதவிய எங்கள் மேதகு ஆயர் கலாநிதி தோமஸ் சவந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்களுக்கு என்பணிவான நன்றிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

மாணவர் ஒருவரின் வளர்ச்சியில் ஆசிரியனுக்கு நிச்சயமாக முக்கிய இடமுண்டு. இந்த வகையில் உளவியல் துறையில் ஆர்வத்தையும், விருப்பத்தையும் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப் பின்படிப்பு டிப்ளோமாக் கற்கை நெறிக்காலத்தில் ஆசான் கலாநிதி சபா ஜெயராசா மூலம் பெற்றுக் கொண்டேன். எனது உளவியல் சார்ந்த எழுத்தாக்கங்களுக்கு உற்சாகமுட்டிய எனது குருவின் கையால் அணிந்துரை கிடைக்கப் பெற்றமை மனநிறைவைத் தருகின்றது. எனவே மனதார என் நன்றிகளை அவருக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் பணிபுரிந்த காலத்தில் கல்விப்பணிப்பாளர்கள், பிரதிக்கல்விப்பணிப்பாளர்கள், உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்கள் பலரின் வழி காட்டலை நான் பெற்று வளர்ந்திருக்கின்றேன். இந்நாலை வெளியிடும் காலத்தில் யாழ் கல்வி வலயப்பணிப்பாளர் திரு. ப. விக்கினேஸ்வரன் அவர்கள் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்ததுடன் தனது வேலைப் பளுக்களுக்கு மத்தியிலும் என் கட்டுரைகளை வாசித்து வாழ்த்துரை வழங்கியுள்ளார். அவருக்கும் என் இதயம் கணிந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக. முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர்களையும் இவ்வேளை நன்றியுடன் நினைவுகூருகிறேன்.

எனது கட்டுரைகளை வெளியிட்டு எழுத்துலகில் வளர்த்தெடுத்த “நான்” குடும்பத்தவரை என்னால் மறக்கவே முடியாது. ஆரும்பத்தில் யா/புனித யோசப் வித்தியாலயத்தில் அதிபராகப் பொறுப்பெற்று அமைதியாகப் பணிபுரிந்தவேளை என்னை எழுத ஊக்குவித்துத் தொடர்ச்சியாகப் பல கட்டுரைகளை வெளியிடச் சந்தர்ப்பமளித்த “நான்” சஞ்சிகை நிர்வாகிகளான அருட்தந்தை எஸ். டேமியன், அருட்தந்தை பி. டானியல் அவர்கள் என்றும் என் நன்றிக்குரியவர்களாவர். இன்று “நான்” சஞ்சிகையின் ஆசிரியரான அருட்தந்தை போல் நட்சத்திரம் அவர்கள் இக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிடுவதில் சிறந்த பங்களிப்பை எனக்களித்ததுமல்லாமல் பதிப்புரையும் வழங்கிக் கொரவித்துள்ளார். எனது பணியை இலகுவாக்கித் தந்த ஆசிரியருக்கும் முன்னாள் ஆசிரியர்களுக்கும் என் நன்றிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

வாழ்வில் எமக்குப் பிடித்தமான துறையில் முன்னேற ஆலோசனைகளும், ஊக்கல்களும் அவசியம் தேவை. இந்நாலை நான் வெளியிட முன்வந்த போது பலவழிகளிலும் ஆலோசனைகள் வழங்கி ஊக்குவித்ததுமன்றி எனது நூலை முழுமையாக வாசித்து கணிப்புரை வழங்கிய பாதுகாவலன் பத்திராதிபர் அருட்திரு ரூபன் மரியாம்பிள்ளை அடிகளாருக்கும் எனது நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள்.

“நான்” சஞ்சிகையின் ஒருங்கிணைப்பாளர் அருட்தந்தை ஜெஹோம் அவர்களின் அயராத உழைப்பிலும், வழி நடத்தவில்லை இந்நால் வெளியாகின்றது என்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தனது ஆன்மீகப் பணியிலும் எனது முயற்சிக்குப் பிரதிபலனின்றி உதவிய அடிகளாரை நன்றியுடன் என்றும் நினைவு கூருவேன்.

நூல் வெளியீடு என்பது இலகுவான காரியமல்ல. அதன் சமைகள், என்னைத்தாக்காது தங்களது கல்விச் செயற்பாடு, ஆன்மீகப்பணிகள் மத்தியில் சகலவிதங்களிலும் எனக்குதவி, அச்சக வேலைகள் யாவற்றையும் பொறுப்பெடுத்துத் திறம்படச் செய்துதவிய அமல் மரித்தியாகிகள் குருமட்டதைச் சார்ந்த மாணவர் அருட்சோகா. S. யேகதாசன் அவர்களுக்கும் P. விமல்ராஜன் மற்றும் அருட் சகோதரர்கள் அனைவருக்கும் என் உளம் நிறைந்த நன்றிகள்.

நாலுக்கு அழகையும், கவர்ச்சியையும் அளிப்பது அட்டைப்படமாகும். எனது இனிய குடும்ப நண்பரும், யா/ இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியருமான திரு. M. S. சிவதாசன் அவர்கள் எனது நாலுக்கு அட்டைப்படம் வரைந்து தருமாறு கேட்டவுடன் இன்முகத்துடன் ஏற்று அழகுற அமைத்துத்தந்துள்ளார். அவருக்கு என் மனமாந்த நன்றிகள்.

இந்நாலை அழகாகக் கணனி முறையில் வடிவமைக்க உதவிய செல்வி. விடுவாந்தினி, செல்வி. கரோலின், செல்வி. சுகி, செல்வி. ஜே. யூட்த் ஜோபித்தா மற்றும் அச்சிட உதவிய ஜே. எஸ் அச்சக உரிமையாளர் திரு. எம். லிகான் அவரது உதவியாளர்கள் அனைவரையும் நான் மறக்க முடியாது. இவர்களுடன் பல்வேறு உதவிகள், ஆலோசனைகள் வழங்கியவர்களின் பெயர்களை இங்கு குறிப்பிடாவிட்டு நெஞ்சினில் இடம் கொடுத்து நன்றி நவில்கின்றேன்.

“என் எழுத்துப்பணி தொடர உங்கள் ஆசிகளை என்றும் வேண்டி நிற்கிறேன்.”

அன்புடன்
நிருமதி. பி. எவ். சின்னத்துக்கரை

1. கற்றல்லீஸ் ஊக்ருவர்ப்புகள்

மனிதனது நடத்தைக் கோலங்கள் தோன்றுவதிலும் அவை குறிப்பிட்ட திசைகளில் உருப் பெறுவதிலும் பல வகைப்பட்ட ஊக்கிகள் பங்கு பெறுகின்றன. ஊக்கிகள் எவ்வழியின்றிக் கற்றலும் கற்றலின் விளைவுகளான நடத்தை மாற்றங்களும் எழு முடியாது. ஊக்கிகளின்றி எவ்வகைக் கற்றலும் நிகழு முடியாது. குழந்தைகள் நன்கு கற்க அவர்களை ஆசிரியர் ஊக்குவித்தலவசியம். ஊக்கிகளைப் புற ஊக்கிகள் என்றும் உள் ஊக்கிகள் என்றும் இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். தன்னால் கற்கப்பட வேண்டியது தனது இயற்கைத் தேவைகளையும் நோக்கங்களையும் நிறைவு செய்யக் கூடியதாகும் எனும் உணர்வு மாணவனிடம் எழுமாகில் அதனை எவ்வித புறத் தூண்டலுமின்றித் தானாகவே விரும்பிக் கற்பான். ஆனால் வகுப்புக் கற்றல் முழுவதும் இவ்வாறு அமைவது கடினம். இந்தச் சமயங்களில் வகுப்பிலே தண்டனைகளையும் பரிசுகளையும் ஓரளவேனும் பயன்படுத்த வேண்டிய நிலை ஆசிரியருக்கு எழுக் கூடும்.

ஒருவனின் நடத்தையை நல்ல முறையில் இயங்க வைப்பதே வெகுமதி. தண்டனை ஆசிய கருவிகளின் நோக்கமாகும். இக் கருவிகளைத் தூண்டு விசைகள். அல்லது புறவுக்கிகள் என்பார். இவை பிரயோகத்தில் மட்டும் வேறுபட்டனவேயன்றி இவற்றின் குறிக்கோள் வேறுபடுவதில்லை. வெகுமதி ஒரு செயலை விருப்பத்துடன் செய்வதற்குப் பயன்படுகின்றது. ஆனால் தண்டனை வேண்டாத ஒரு செயலைத் தவிர்ப்பதற்கு உதவுகின்றது.

தண்டனைகளும் பரிசுகளும் கற்றல் விதிகளுள் மூன்றாவதான விளைவு விதி எனும் விதியுடன் தொடர்புடையது. கற்றலினின்று எழும் பயன் கற்போருக்கு மகிழ்ச்சியையும் மன நிறைவையும் தருவதாயின் கற்றவை நிலைத்து நிற்கும். கற்றபின் எழும் விளைவு மனக் கசப்பைத் தோற்றுவிப்பதாயின் கற்றவை உள்ளத்தில் நிலைக்காமல் எனிதில் மறைந்து விடும் என இவ்விதி எடுத்துக் கூறுகின்றது. தண்டனைகள் மாணவரிடையே காணப்படும் விரும்பத்தகாத நடத்தைக் கோலங்களை மாற்றியமைக்கவும். பரிசுகள் பயனான கருத்துகளையும் செய்திறன்களையும் நல்நடத்தை முறைகளையும் கற்கத் தூண்டவும் நமது பாடசாலைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கற்றலில் வெகுமதிகள் கொண்டுள்ள பயனை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அவற்றைத் தகுதியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். தண்டனையை விடப் பரிசுகள் எல்லா விதங்களிலும் சிறந்தனவாகும்.

வெகுமதிகளீன் பயன்

- * பரிசுகள் நல்ல படிப்பிற்கும், நன்னடத்தைக்கும் ஆக்கமளிக்கும் உடன்பாட்டு ஊக்கிகளாகும். இவைகள் விலையுயர்ந்த பொருளாகவோ, புத்தகங்களாகவோ இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. நற்சாட்சிப் பத்திரிக்கள், ஆசிரியரிடமிருந்து பெறப்படும் பாராட்டுகள் ஆகியனவும் பரிசுகளேயாகும். பரிசுகளைப் பெற்று மகிழ வேண்டும் என்ற நோக்கம் மாணாக்கரது முயற்சியை அதிகப்படுத்தி அவரது அறிவு, ஆற்றல் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்துகின்றது.
- * மாணவருக்கு வெகுமதி அளிக்கும் ஆசிரியர் அதனை முன்னறிவித்தலின்றிச் செய்வது நன்று. தீவிரென வெகுமதி அளித்தல் கூடிய பயனைக் கொடுக்கும்.
- * வகுப்பில் உள்ள மாணவரில் அநேகருக்குப் பரிசுகள் கிடைக்குமாறு ஆசிரியர் வழிசெய்ய வேண்டும். பாடங்களில் மாணவர் பெறும் முன்னேற்றத்துக்கு மட்டும் பரிசு அளிப்பதால் இரண்டு மூன்று மாணவரைத் தவிர்ந்த ஏனையோர் உற்சாகம் இழப்பார். இதைத் தவிர்க்க ஒழுங்காகப் பாடசாலைக்கு வருபவர்க்கும், விளையாட்டில் முன்னேறுபவருக்கும், தூய்மையாக உடையணிபவருக்கும் என இவ்வாறு பலதரப்பட்ட பணிகளைச் செய்யபவருக்கும் வெகுமதி அளிக்க முற்பட்டால் வகுப்பில் ஓவ்வொருவருக்கும் ஏதேனும் ஒரு பரிசு கிடைக்கும். இதனால் மாணவர் ஊக்கமும் உற்சாகமும் பெறுவார்.
- * பரிசுகள் மாணவரிடம் புதிய திறன்களை உருவாக்குகின்றன. அவை ஒரு நல்ல செயலை மீண்டும் செய்ய ஊக்கமளிக்கின்றன. உவப்பான பரிசுகள் ஆர்வத்தையும் நாட்டத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றன. அவை ஆளுமையையும் மன உறுதிகளையும் வளர்க்கின்றன. இவ்விதமாகப் பரிசுகள் மாணவருக்குப் பல பயன்பாடுகளை வழங்கினாலும் சில குறைகளும் காணப்படுகின்றன.

குறையாருகள்

- கற்றலின் இறுதிப் பயன்கள் இப் பரிசுகளோயாகும் எனும் தவறான கருத்து மாணவரிடையே எழக் கூடும். பரிசுகள் சில மாணவரைப் பொறுத்தளவில் ஒரு செயலில் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதற்குப் பதிலாக பரிசை எவ்விதமேனும் பெறும் ஆவலைத் தூண்டுகின்றன. மேலும் அவை சில பிழையான மனப்பான்மைகளையும் பிள்ளைகளிடம் வளர்க்கின்றன. ஒரு மாணவன் தனக்கே பரிசு கிடைக்கும் என உறுதியாக நம்பினால் அவன் முயற்சி எடுக்கமாட்டான்.
- மாணவர் பெறும் வெற்றிகளுக்கெல்லாம் பரிசு அளித்துப் பழக்கி விட்டால் பின்னர் பரிசு அளிக்கப்படா விட்டால் ஒரு முன்னேற்றமும் நடைபெறாது போய்விடும்.
- பரிசுகளைப் பெறுவதில் மாணவரிடையே போட்டியும் பூசலும் எழலாம்.
- எவ்வளவு முயன்றும் பரிசுகளைப் பெற முடியாத மாணவரிடையே இவை தோல்வி மனப்பான்மையையும் தாழ்வுணர்ச்சியையும் தோற்றுவித்து அவர்களது கல்வி முன்னேற்றத்தைத் தடை செய்யவும் கூடும்.

தண்டனைகள்

அடுத்ததாகத் தண்டனைகளை நோக்கும் போது தண்டனைகள் அளிக்கப்படுவது எவ்வளவுக்கெலவளவு குறைகின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு மாணவரது கற்றலிலும் நடத்தையிலும் முன்னேற்றம் காணப்படும் என உளவியலாளர் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். தண்டனைகள் பல வகைப்படுவன. பழங்காலப் பள்ளிகளில் பிரம்பு கொண்டு அடித்தல் போன்ற மாணாக்கனது உடலைப் பாதிக்கும் தண்டனைகளே அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. மாணாக்கரது தீய பழக்கங்களை நீக்குவதற்கு மட்டுமன்றி அவர்களைத் திறமையுடன் கல்வி கற்க ஊக்குவிப்பதற்கு அக்கால ஆசிரியர்களில் சிலர் பிரம்பின் உதவியை நாடினர். ஆனால் இவ்வருவருக்கத்தக்க நிலை இக் காலப் பள்ளிகளில் காணப்படுவதில்லை. இது போன்ற உடலை வருத்தும்

தண்டனைகளுக்குப் பள்ளிகளில் இடமேயளிக்கப்படல் கூடாது என்று இன்றைய முற்போக்குக் கல்வியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

இவை பயன்படுத்தப்பட்டே ஆக வேண்டும் என்ற நிலை பிற முறைகளினால் நீக்க முடியாத தீவிரமான ஒழுங்கீன நடத்தையைப் பொறுத்தே ஓரளவு எழுக் கூடும். இந் நிலைகளிலும் இத்தகைய தண்டனைகளைப் பயன்படுத்தும் உரிமை அதிபருடையதாகும். பள்ளிப் பாடங்களில் தேர்ச்சிக் குறைவிற்கு இத்தகைய தண்டனைகளை அளிப்பது கொடுமையாகும். இன்றைய பாடசாலைகளில் அபராதம் விதித்தல், மன்னிப்புக் கேட்கச் செய்தல், அதிக வேலையளித்தல், மாணவன் பெற்றுள்ள பொறுப்புகளினின்றும் அவனை நீக்கி விடுதல் போன்ற தண்டனைகளே பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கவனிப்புக்கள்

- ◀ தண்டனைகள் மாணாக்கரது ஒழுக்க வளர்ச்சிக்குப் பயனளிக்க வேண்டுமாயின் சில குறிப்புகளை ஆசிரியர் மந்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒழுங்கற் நடத்தைக்குத் தண்டனை நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் மாணவர் ஒவ்வொருவரது உள்ளத்திலும் பதிந்திருக்க வேண்டும்.
- ◀ ஒரு குற்றத்திற்காக மாணவரைச் சில சமயங்களில் தண்டிக்கும் ஆசிரியர் அதே குற்றத்தை வேறு சமயங்களில் கவனிக்காமல் அசட்டை செய்யக் கூடாது.
- ◀ தண்டிப்பதில் ஆசிரியர் எல்லா மாணவர்களிடத்திலும் ஒரே சீராக நடந்து கொள்வது இன்றியமையாததாகும்.
- ◀ மாணவர்கள் பொதுவாகப் புரியக் கூடிய குற்றங்களுக்குத் தகுந்தபடி தண்டனைகள் வழங்க வேண்டும்.
- ◀ பாடசாலை ஒழுங்குகள், விதிகள் பற்றி மாணவருக்கு அறிவுறுத்துவது ஆசிரியர் கடனாகும்.
- ◀ ஒரு சிலர் செய்த குற்றத்திற்காக எல்லா மாணவரையும் தண்டிப்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டியதாகும்.

பொதுவாகத் தண்டனைகள் தீமை விளைவிக்கின்றன என்றே கருதப்படுகின்றது. தண்டனையின் விளைவுகள் தனிப்பட்ட சமூகப்

பொருத்தப்பாடுகளுக்குத் தீமையாக அமையலாம். ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் இடையில் உள்ள நல்லுறவுகள் தண்டனையால் பாதிக்கப்பட நேரலாம். மாணவர், ஆசிரியர் வெறுக்க முற்படலாம். மேலும் தண்டனை அளிக்கும் ஆசிரியர் தீவிர மன எழுச்சிகளுக்கு இடம் கொடுக்கும் போது தண்டனையின் நோக்கம் பழிவாங்குவதாகவும் அமையலாம். அதுமட்டுமன்றித் தண்டனைகள் மாணவனிடம் பய உணர்ச்சிகளையும் ஏற்படுத்துகின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரே குற்றத்தை மாணவன் தீவிரமாகச் செய்யவும் தண்டனை காரணமாகி விடுகின்றது. எனவே ஆசிரியர் தண்டனை அளிக்கும் போது நேர்மை உறுதி என்பனவற்றைக் கடைப்பிடித்தால் தான் பலன் கிட்டும்.

உளவியல் கண் கொண்டு நோக்குமிடத்துத் தண்டனைகளைக் குறைப்பது நலம். ஆசிரியர் பல முன்னேற்பாடுகளைச் செய்த பின்னர் தண்டனையைப் பயன்படுத்தினாலும் அது அவர் விரும்பும் பலனைத் தருமென உறுதியாகக் கூற முடியாது. உளவியல் ஆய்வுக் களங்களில் விலங்குகளைக் கொண்டு நடத்தப்பட்ட சோதனைகளின் மூலம் தண்டனையானது இவ் விலங்குகளின் நடத்தையை மாற்றுவதில் எல்லாச் சமயங்களிலும் வெற்றி பெறுவதில்லை என்னும் உண்மை புலனாகியுள்ளது. திரும்பத் திரும்பத் தண்டக்கப்படும் குழந்தையிடம் தாழ்வுணர்ச்சியும் மனச் சிக்கல்களும் தோன்றலாம். இவையே அக் குழந்தையின் நெறி பிறழ்வுக்கும் காரணமாகலாம். ஆகையால் தண்டனை இயன்ற வரை தவிர்க்கப்பட வேண்டியதே.

எனவே, பரிசு, தண்டனை இரண்டையும் எடுத்து நோக்கும் போது இந்தத் தூண்டல்களின்றியே எடுத்துக் கொண்ட ஒரு செயலை வெற்றியுடன் திறம்படச் செய்து முடிக்க வேண்டும் எனும் மனப்பான்மை எல்லா மாணவர்களிடத்திலும் வளர்க்கப்படுதல் அவர்களது நல்வாழ்விற்கு இன்றியமையாததாகும். ஆசிரியர் இந்த வழியில் செயல்படுவாரானால் கற்பித்தல் பயனுடையதாகும்.

1991 - ஆணி - புரட்டாதி

2. குழந்தைகளின் தாழ்வு மனப்பான்மைக்கான காரணத்தினாலும் அதனை நீக்கும் வழிமுறைகளும்

“தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்” என்பது முதுமொழி. குழந்தைகளின் ஆரம்ப கால வாழ்க்கை மிக முக்கியமானது. அதில் ஏற்படும் தாக்கங்கள் மாற்ற முடியாதனவாகும். குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தவுடன் பெற்றோர் சந்தோஷம் நிறைந்த பயனுள்ள வாழ்க்கையும் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவராகின்றார்கள். இன்று நாம் எமது சமூகத்தை நோக்கின் பய உணர்ச்சியுள்ள குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டு போவதைக் காணலாம். பார்க்கும் இடமெங்கும் பரிதாபமான தோற்றமும், ஏக்கமும், பயம் நிறைந்த பார்வையும் உள்ள குழந்தைகள் காணப்படுகின்றனர். வறுமையும், போர்க்காலச் சூழ்நிலைகளும், ஸ்திரமில்லாத பொருளாதாரமும் உள்ள சூழ்நிலையில் பாதிப்புக்குள்ளான குழந்தைகளின் தொகை அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கின்றது. இத்தகைய பாதிப்புக்குள்ளான குழந்தைகளின் பெரும்பாலானோர் தாழ்வு மனப்பான்மை எனும் கொடிய மனநோயால் பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளனர். இதற்குப் பெரும்பாலும் பெற்றோரும் குழந்தைகளுடன் தொடர்புள்ள உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள். ஆசிரியர்களின் அஜாக்கிரதையுமே காரணமாகின்றது. குழந்தைகளிடத்தில் தாழ்வு மனப்பான்மை எனும் மனநோய் ஏற்படாதிருக்க பெற்றோர் அதற்கான ஒரு சில காரணங்களை அறிந்திருத்தல் அவசியம்.

அளவுக்கு மீறிக்கொல்லம் கொருத்து வளர்த்தல்

“காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு” பிள்ளைகளிடத்தில் பெற்றோராக்குப் பாசம் இருப்பது இயற்கை. ஆனால் பெற்றோரில் சிலர் கேட்டவுடன் அனைத்தையும் கொடுக்கும் வழக்கம் உள்ளவராக இருக்கின்றனர். அதனால் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் நெனிவு சூழிவுகளைக் குழந்தை புரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பை இழந்து விடுகின்றது. எனவே அறிவு, அனுபவம், திறமை என்பவற்றை வளர்த்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். மாறும் சூழ்நிலைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம் அதற்கு ஏற்படுவதற்கு பெற்றோரின் அளவுக்குமீறிய செல்லம் தடையாக அமைந்துவிடுகின்றது. குறிப்பாக வசதிப்படைத்த பெற்றோர் இவ் விடயத்தில் ஜாக்கிரதையாக இருப்பது நன்று. அளவுக்குமீறிய வசதிகளைக் கொடுத்துப் பழக்கிவிட்டுக் கால சூழ்நிலையின் எதிரான பகுதிக்கு மாறும்போது அதில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்கக்

குழந்தை தவறுகின்றது. இதனால் தாழ்வுச் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. குழந்தைகள் வசதிகளை அனுபவிக்கும் அதே சமயம் வசதியீணங்களையும் அதைச் சமாளிக்கும் பயிற்சிகளையும் வாழ்க்கையில் பெறவேண்டும். வாழ்வின் தாக்கங்களில் வீழ்ந்து மீண்டும் எழுவதைக் குழந்தை பெருமையாக நினைக்கவேண்டும். வாழ்வின் தாக்கங்களை எதிர்கொள்ளத் திராணியற்றுப்போகும் போது தாழ்வுமனப்பான்மை தானே ஒட்டிக்கொள்கின்றது. குழந்தைச் வளர்ந்து பெரியவனானபின் சமூகத்துடன் ஒட்டிவாழுப் பெற்றோர் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அளவுக்குமீறிய செல்லம் குழந்தைகளைச் சோம்பேறிகளாக்கி விடும் என்ற உண்மையைப் பெற்றோர் உணரவேண்டும். சோம்பேறித்தனம் தாழ்வு மனப்பான்மை தோன்ற அடிப்படைக்காரணியாகி விடும். அது குழந்தைகளின் முன்னேற்றத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கும். “அளவுக்குமிஞ்சினால் அமுதமும் நன்சாகும்” என்பது யாவரும் தெரிந்ததே.

அளவுக்கு மீறிய கட்டுப்பாரு

குழந்தைகள் சுயாதீனமாகச் செயற்பட வேண்டியவர்கள். அவர்களை அடிமைகள் போல நடத்தக்கூடாது. அளவுக்கு மீறிய கட்டுப்பாடுகள் குழந்தை சுயமாகச் சிந்திக்கும் திறனை அழித்துவிடும். அதைச் செய்யாதே, அங்கே போகாதே, அவர்களோடு சேராதே, விளையாடப் போகாதே என்று நிமிடத்துக்கு நிமிடம் கட்டளைகள் கொடுக்கும் மீறும் போது கண்டிப்பதனாலும் பிள்ளையின் உள்ளம் பாதிப்படைந்து ஏக்கமுறுகின்றது. இதனால் மற்றக் குழந்தைகளின் திறமைகளைக் கண்டு தமிழுள் தாமே தாழ்வுணர்வை வளர்த்துக்கொள்கின்றனர். இதனால் அவர்களுடைய வளர்ச்சியும் திறமையும் பாதிக்கப்படுகின்றன. நாளாடைவில் மற்றவர்கள் போல தாம் இல்லையே என்ற தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு உள்ளாகின்றனர்.

பெற்றோர் தம் அபிலாஹைகளைக் குழந்தைகள் மீது திணித்தல் பெற்றோருக்குத் தம் பிள்ளைகள் நன்றாக வரவேண்டும் என்ற ஆசைகள் இருப்பது இயல்பு. தமக்குக் கிடைக்காத படிப்பு, உத்தியோகம், தன் பிள்ளைகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டுமெனப் பெற்றோர் என்னுவதில் தவறில்லை. ஆனால் குழந்தைகளின் இயல்புகளுக்குப் பொருத்தமற்ற தன்மைகளை அவர்கள் மீது திணித்துக் கட்டாயப்படுத்தும் போது தன் பெற்றோரின் அபிலாஹைகளை நிறைவேற்றமுடியாது பிள்ளை திணறுகின்றது. நாளாடைவில் தாழ்வுச் சிக்கலுக்கு உள்ளாகின்றது. எனவே இப்

பிள்ளைகளின் இயல்புக்கு மாறாகப் பொருத்தமற்றவற்றைச் செய்யச்சொல்லிக் கட்டாயப்படுத்துவதைப் பெற்றோர் தவிர்ப்பது நன்று.

அளவுக்கு மீறிய பாதுகாப்புக் கொருத்தல்
 குழந்தைக்கு அளவுக்கு மீறிப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் போது குழந்தை தைரியத்தை இழுந்து விடுகின்றது. சொந்தக்காலில் நிற்கும் தைரியம் அற்றுப்போகின்றது. மனித வாழ்க்கை பிரச்சினைகள் நிறைந்தது. குழந்தையைத் தனியாகச் செயற்பட விடாது அளவுக்கு மீறிப் பாதுகாப்புடன் வளர்க்கும் போது அது வளர்ந்ததும் பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க முடியாது திண்டாடுகின்றது. தோல்விகளைச் சந்திக்கும் போது அதைச் சீரணிக்கச் சுக்தியற்ற நாளைடைவில் தாழ்வு மனப்பான்மை அடைகின்றது. சிறுவயதிலேயே குழந்தையைப் பயப்படாது செயற்பட விடவேண்டும். எதையும் செய்வேன் என்ற துணிச்சல் பிள்ளைகளுக்கு இருக்கவேண்டும். தைரியமற்றதாக வளர்க்கப்படுவதனால் பிறின் கேவிக்கு ஆளாகித் தாழ்வு மனப்பான்மை உடையதாகின்றது.

ஏனைய குழந்தைகளுடன் ஒப்பிட்டு யேசுதல்
 நமது பெற்றோருள் அநேகர் பெரும்பாலும் பக்கத்துவீட்டுப் பிள்ளைகள் உறவினர்களின் பிள்ளைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அவர்களைப் போல படிக்கவில்லை. சித்தியடையவில்லை எனப் பேசுவது வழக்கம். மற்றக் குழந்தைகளைப் புகழ்ந்து பேசும் போது நான் திறமையற்றவன் என்னும் என்னாமே பிள்ளைக்கு ஏற்படுகின்றது. இதனால் தன்னுள்ளே தாழ்வுணர்ச்சியை வளர்த்துக்கொள்கின்றது. தான் திறமையற்றவன் தன்னால் எதுவுமே முடியாது என்ற என்னாம் தோன்றவிடாது. அவர்களைப் புரிந்து உண்ணாலும் முடியும் என ஊக்குவிக்க வேண்டும். குழந்தைகளைக் கோபிப்பதாலும், மட்டம் தட்டிப் பேசுவதாலும் அவர்களின் முயற்சிகள் பயன்றுப் போக தாழ்வுணர்வுகள் வளர்கின்றன. இவற்றை வளரவிடாது நீக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

பொதுவாகக் குறை கூறுவதைத்தவிர்த்துப் பிள்ளைகளைப் புகழ்ந்து பேசப் பழக வேண்டும். குழந்தை சிறிய விடயங்களைச் செய்தாலும் “கெட்டிக்காரன்” எனப் புகழும்போது அக்கணிப்பை மீண்டும் மீண்டும் எதிர்பார்த்துக் குழந்தை செயற்பட ஆரம்பிக்கும். மாறாக “உனக்குப் புத்தியில்லை” என அடிக்கடி கூறுவதனால் குழந்தை நம்பிக்கை இழக்கவும் வாய்ப்புண்டு. பெற்றோர் பிள்ளையின் மனதில் நம்பிக்கையை ஊட்டி அவர்களைக் குறை கூறாமல் தைரியமூட்டக் கடமைப்பட்டவராவர். சின்னஞ்சிறிய வயதில் ஊட்டப்படும் நம்பிக்கை.

தெரியம் அபார சக்தி வாய்ந்தது. இதுவே வாழ்வின் பிற்காலப் போராட்டங்களில் வலிமையுடன் எதிர்த்துப் போராடக் கூடிய சக்தியை அளிக்கிறது. சிறு குழந்தைகளைப் புகழ்ந்து கூறும்போது மென் மேலும் உற்சாகம், துணிவுடன் செயற்ப் பட ஆரம்பிப்பார்.

குழந்தைகளை அலட்சியம்படுத்தாது அக்கறை காட்டல்.
 குழந்தைப் பருவத்தில் கற்பனை உலகில் அவர்கள் வாழ்கின்றனர். கற்பனை உலகில் நுழைந்து தமது உள்ளக்கிடக்கைகள், எண்ணங்களைக் கூறும்போது அதை அலட்சியப்படுத்துவது உள்ப்பாதிப்பை உண்டுபண்ணுகின்றது. சில பொருட்களையோ அல்லது செயல்களையோ செய்துவிட்டு அதை வீட்டில் உள்ளவர்களிடம் காட்டும்போதும் கூறும் சந்தர்ப்பங்களிலும் உற்சாகமாகக் கேட்டு ஊக்குவிக்க வேண்டும். பெற்றோர்கள் தம் செயல்களை அக்கறையுடன் அவதானிக்கின்றனர் என எண்ணும்போது அதிக கரிசனையுடன் குழந்தைகள் செயற்படுவதை அவதானிக்கலாம். தமது நோய், வறுமை, பிரச்சினைகள் காரணமாகக் குழந்தைகளை வெறுத்து ஒதுக்குவதும், பாகுபாடுகாட்டுவதும் தவறானவை எனப் பெற்றோர் உணர் வேண்டும்.

தட்டுக் கொருத்து உற்சாகம்படுத்தல்

குழந்தை தனது முயற்சிகளில் தோல்வி காணும் கந்தர்ப்பங்களில் கலங்கும்போது தட்டிக்கொடுத்து உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். தோல்விகளையும், ஏமாற்றங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தைச் சிறு வயது முதல் ஊட்டலாம். தனக்கு விரும்பிய பொருள் கிடைக்காதவிடத்தும், தனது முயற்சிகள் தோல்வியடையும் போதும் குழந்தைகள் நம்பிக்கை இழப்பது சகஜம். இச்சந்தர்ப்பங்களில் சீரிச் சினக்காமல் அன்புடன் வழிநடத்துவதனால் அவர்கள் நாளடைவில் வெற்றி தோல்விகளை ஏற்றுக் கொண்டு செயற்படத் தொடங்குவார்.

வீட்டுல் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தல்

“சந்தோஷமாகவும், மகிழ்வடனும் இருப்பவனது வருகை இருட்டான அறையில் மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி வைத்தது போன்று பிரகாசத்தைத் தரும்” என்கின்றார் நொபேட் லூயிஸ் ஸ்டெவன்சர். சிறு வயது முதல் குழந்தைகள் சந்தோஷமாக இருப்பதினால் மனிறைவு பெறுகின்றனர். வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கு மகிழ்ச்சிகரமாக இருத்தலவசியம். குழந்தைகளைப் பொறுத்தமட்டில் வீட்டில் மகிழ்ச்சிகரமான சூழ்நிலையைப் பெற்றோர் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

குழந்தைகளில் தாழ்வு மனப்பான்மை வளர வீட்டுச் சூழ்நிலையும் முக்கிய காரணமாக அமைகின்றது.

பலனை எதிர்பார்க்காது முயற்சிகளை மேற்கொள்ளப் பழகுதல் பொதுவாகத் தாம் நினைப்பவை அனைத்தும் நடைபெற வேண்டும் எனக் குழந்தைகள் எதிர்பார்ப்பது இயல்பு இதற்காக அடம்பிடித்து அழுவதை நாம் காணலாம். ஆனால் சிறுவயதில் இருந்து “போதும்” என்ற மனநிலையைக் குழந்தைகளுக்குப் பக்குவமாக ஊட்டிவர வேண்டும். கிடைப்பதில் திருப்தி காணும் தன்மையைக் குழந்தைகள் பெற வேண்டும். இம் மனநிலைவு தாழ்வு மனப்பான்மையை அகற்றிவிடும். “பலனை எதிர்பார்த்து உன் கடமையைச் செய்யாதே” என்று கீதை கூறுவதைப் பெற்றோர் ஏற்று அதன் வழி குழந்தைகளை வழி நடத்தும்போது குழந்தைகள் தம்மை உயர்வாகவே கருத முற்படுவர். சிறு வயதில் இருந்தே நாடகம், நடனம், சங்கீதம் போன்ற கலைகளில் விருப்பை உண்டுபண்ணி ஊக்கமளிக்கும்போது திறன்கள் வளர வழி கிடைக்கின்றது. இதனால் தன் திறமைகளைக் குழந்தை வெளிக்காட்டும் போது தாழ்வு மனப்பான்மை விலகிச் சென்றுவிடும். தங்களை உயர்வாகக் கருதிச் செயல்பட ஆரம்பிப்பார். தாழ்வு மனப்பான்மை வளர்ந்து கொண்டே போயின் குழந்தைகளின் எதிர்காலம் பாதிப்புக்குள்ளாக நேரிடும்.

1993 - ஜூப்பசி - மார்கழி
1994 - தை - பங்குனி

3. கற்றல்ல் முதிர்ச்சியின் பங்கும் ஆசிரியர் செயற்பாடுகளும்

மனித வளர்ச்சி குழந்தைப் பருவம், பிள்ளைப் பருவம், கட்டிள்ளைமைப் பருவம், முதிர்ந்த பருவம் எனப் பல படி நிலைகளுக்கூடாகச் செல்கின்றது. ஒவ்வொரு பருவத்திலும் உடல் வளர்ச்சி, மன எழுச்சிகளின் வளர்ச்சி, சமூக வளர்ச்சி, அறிவு வளர்ச்சி என்பன இருந்தாற்றான் மனிதன் முழுமையான ஆளுமை உடையவனாகின்றான். ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் ஏற்ப மேற்கூறப்பட்ட இவ் வளர்ச்சிகளைக் கொண்டிருந்தால் அவனை முதிர்ச்சி அடைந்தவன் எனக் கொள்ளலாம். இதிற் சிலர் பூரண முதிர்ச்சியிடையவராக இருக்கச் சிலர் சில பண்புக்கூறுகளில் மட்டும் முதிர்ச்சியிடையவராக இருப்பர்.

இனிக் ‘கற்றல்’ என்பதை எடுத்தாராயும் பொழுது இதற்கு உளவியலாளர் பல்வேறு வரைவியல்புகள் தந்திருக்கின்றனர். மனிதனின உள் உடல் இயக்கங்களில் ஏற்படும் அபிவிருத்தி, சிந்தனை அமைவுகளில் ஏற்படும் நேர்மூக வளர்ச்சி, சம நிலையில் உள்ள அமைப்பு நிலையில் ஒரு சமநிலை உடைந்து இன்னொரு புதிய சமநிலை ஏற்படல் என்பன அவற்றுள் சில. அரைத்த மாவையே அரைத்தல் கற்றல் அல்ல. திறன் ஒன்றை அறிதலும் கற்றலாகும். இங்கே கற்றலில் முதிர்ச்சியானது முக்கிய பங்கு எடுக்கிறது. முதிர்ச்சி எனும் போது தன்னையொத்த வயதுடையவர்களின் வளர்ச்சி அல்லது நடத்தை நிலை எனலாம். முதிர்ச்சியிடைதல் அல்லது பக்குவமடைதல் என்பது இயற்கையான ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். முதிர்ச்சியிடைதலின் அறிகுறி ஒரு குறிப்பிட்ட வயதிற்குத் தகுந்த நடத்தைக் கோலங்களைப் பெற்றிருத்தலே. இம் முதிர்ச்சியானது கருத்தோன்றலில் இருந்து மேல் நோக்கிச் சென்று வாழ்க்கையில் ஓர் உச்சநிலை அடைந்த பின் கீழ் நோக்கிச் செல்லும் தன்மை வாய்ந்தது.

முதிர்ச்சியின் வகைகள்

அது உடல் முதிர்ச்சி, உள் முதிர்ச்சி, சமூக முதிர்ச்சி, மனவெழுச்சிகளின் முதிர்ச்சி என நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் உடல் முதிர்ச்சியே ஏனைய எல்லா முதிர்ச்சிகளுக்கும் அடிப்படையானது. குறிப்பிட்ட வயதுக்குரிய உடல் வளர்ச்சியை ஒரு பிள்ளை பெற்றிருப்பது உடல் வளர்ச்சியாகும். ஏனைய முதிர்ச்சிகளை விட உயரம், நிறை, பாலியல்பு, எலும்பு வளர்ச்சி எனும் உடல் முதிர்ச்சிகளைத் தெளிவாக அவதானிக்க

முடியும். இதேபோன்று முன்யோசனையின்றி நடப்பதால் ஏற்படும் விளைவுகளை உணர்ந்து நிதானமாகச் செயல்படும் பிள்ளையிடம் அறிவு முதிர்ச்சி காணப்படுகிறது. மன எழுச்சிகளைச் சமாளிக்கக் கூடிய மன வலிமையை வளர்க்கும் போது மன எழுச்சிக்கான முதிர்ச்சியினைக் காணலாம். மேற்கூறப்பட்ட வகையில் முதிர்ச்சி பல கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன. ஒரு பிள்ளையின் இம் முதிர்ச்சிகள் பற்றிய அறிவு ஆசிரியனுக்கு மிகவும் வேண்டற்பாலது.

மாணவன் ஒருவன் குறிக்கப்பட்ட ஒரு பணியைத் திறம்படச் செய்யப் பூரண முதிர்ச்சியிடையவனாக இருக்கல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட ஒரு பருவத்தை அடைந்தவர்களே செய்யக் கூடிய சில செயல்களைச் சில குழந்தைகள் அதற்கு முன்னரே செய்யத் தொடங்கி விடுவதும் உண்டு. இது முன்முதிர்ச்சி எனப்படும். இதற்கு மாறாகச் சில பிள்ளைகள் நடத்தல், வாசித்தலுக்குரிய வயது வந்த பின்னரும் அவற்றில் பின்தங்கி இருப்பர். இது பின்முதிர்ச்சி எனப்படும்.

முதிர்ச்சி பற்றிய ஆய்வுகள்

இம் முதிர்ச்சி பற்றிப் பலர் ஆராய்ச்சி செய்துள்ளனர். கெஸல், தொம்சன் என்போர் இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவ்வாராய்ச்சிகள் கற்றவில் முதிர்ச்சியின் பங்கை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இதில் ஒத்த இரட்டைக் குழந்தைகளைப் படிகள் ஏறுவதற்குப் பயிற்சியளித்த பரிசோதனை குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு தொகுதிக் குழந்தைகளுக்கு பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டன. மற்றத் தொகுதிக் குழந்தைகளுக்கு எவ்விதப் பயிற்சியும் அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால் உயிய காலம் வந்த போது எவ்விதப் பயிற்சியுமற்ற குழந்தைகளே பயிற்சியளிக்கப்பட்ட குழந்தைகளிலும் பார்க்கப் படியேறுவதில் அதிக முன்னேற்றம் உடையவராக இருந்தனர். இப் பரிசோதனையில் இருந்து கற்றவிலும் முதிர்ச்சி பற்றி இரு விடயங்கள் தெளிவாகின்றன. ஒன்று முதிர்ச்சியடைய முன்னர் பயிற்சிகள் அளிப்பதால் பயன் ஏதும் ஏற்படுவதில்லை. அடுத்தது இவ்விதம் முதிர்ச்சியறியாது ஆசிரியன் ஒருவனால் அளிக்கப்படும் பயிற்சிகளினால் குழந்தைகளில் இயற்கையாக ஏற்படும் வளர்ச்சியும் தடைப்படும் என்பதாகும்.

தெளில் எனும் ஆராய்ச்சியாளனின், இந்தியப் பெண்களின் குழந்தைகளை ஆராய்ந்து வெளியிட்ட சில தகவல்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இப் பெண்கள் தம் குழந்தைகளைக் கட்டமை புரியும்

நேரத்தில் தொட்டில் சட்டத்தில் பிணைத்து விடுவதையும் இவ்வாறு கை கால்கள் கட்டப்பட்டு வளர்த்த போதும் உரிய பருவத்தில் இவர்கள் நடக்க ஆரம்பிப்பதையும் அவதானித்த இவர் குழந்தைகளில் ஆரம்ப வளர்ச்சிப் பருவங்களில் அவர்களின் நடத்தைகளை முதிர்ச்சியே கட்டுப்படுத்துகின்றது என்பதையும் அவ்வாறு இயற்கையாக ஏற்படும் முதிர்ச்சியைத் தடுக்க இயலாதெனவும் வெளிப்படுத்தினார்.

இவ்விதம் சிறுகுழந்தைப் பருவத்தில் முதிர்ச்சியின் ஆதிக்கம் வலுவுடையதாகிப் பின் குழந்தைகளின் நடத்தைகளை இவைகள் கட்டுப்படுத்துகின்றன எனலாம். ஆனால் குழந்தைகள் வளர்ந்த பின் முதிர்ச்சியின் ஆதிக்கம் படிப்படியாகக் குறைவதையும் பயிற்சியின் ஆதிக்கம் வலுப் பெறுவதையும் அவதானிக்கலாம். சுருங்கக் கூறின் குழந்தைகள் ஒரு பணிக்குரிய முதிர்ச்சியைப் பெற்ற பின்னர் அப் பணிக்கு மேலும் பயிற்சியளிப்பதால் நல்ல பலன் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பல ஆராய்ச்சிகள் நிரூபிக்கின்றன. இதை Cruze என்பவரின் ஆராய்ச்சி தெளிவுபடுத்துகின்றது. நான்கு நாள் வயதுடைய கோழிக் குஞ்சுகளுக்குத் தானியங்களைக் கொத்தி எடுப்பதில் பயிற்சி அளித்து. ஒரு நாள் வயதுடைய கோழிக் குஞ்சுகளுக்கும் இதே பயிற்சியை அளித்தார். ஆனால் நான்கு நாட்கள் முதிர்ச்சியடைந்த குஞ்சுகளே கொத்தி எடுத்தலில் திறமை காட்டின. எனவே முதிர்ச்சியடைந்த குழந்தைகளுக்கு மேலும் பயிற்சிகள் கொடுக்கும் போது கற்றலில் அதிக பலன் ஏற்படும் என்பது தெளிவாகின்றது.

முதிர்ச்சியைப் பாதிக்கும் காரணிகள்

முதிர்ச்சியைப் பாதிக்கும் பல்வேறு காரணிகளையும் பற்றி ஆசிரியன் அறிந்திருத்தல் அவசியம். பெளதீக் பண்பாட்டுச் சூழல், காலநிலை, பாரம்பரிய அலகுகள், பிறப்புரிமையாகப் பெறப்பட்ட பண்பாட்டுக் கூறுகள் என்பன அவற்றுள் சில. இக் காரணிகள் பின்னளையின் அறிவு முதிர்ச்சி உடல் முதிர்ச்சிக்கு இடையூறாகவும் அமைவதுண்டு. உதாரணமாக உடலியல் மாற்றங்கள் வழுமைக்கு விரோதமாகத் தாமதித்தால் அல்லது முந்தி விட்டால் தன்னோடு ஒத்த வயதினருடன் பழகுவதில் சிக்கல் ஏற்படும். இதனால் குழந்தையின் அறிவு முதிர்ச்சி மன எழுச்சிகளின் முதிர்ச்சி என்பன பாதிக்கப்படும். கற்றலில் இவை பாதகமான விளைவுகளையும் உண்டாக்கலாம். இதேபோல் பின்னளையின் மனவெழுச்சித் தேவைகளில் ஏற்படும் குறுக்கீடு பின்னளையின் உடலியல் முதிர்ச்சிக்கு இடையூறாக அமைவதும் உண்டு. பல ஆராய்ச்சிகளின் முடிவின்படி பின்னளைகளின் அன்புத் தேவை தொடர்ந்து சில

காலத்திற்கு நிறைவேற்றப்படாது இருப்பின் அவர்களின் உடல் வளர்ச்சி குன்றும் எனத் தெளிவாகியுள்ளது.

முக்கியமாக முன்பள்ளிகளில் குழந்தைகளுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற நீந்துதல், பாரந் தூக்குதல், ஓடுதல் போன்ற பயிற்சிகளைப் பிள்ளையின் முதிர்ச்சியறியாது ஆசிரியர் கொடுக்கும் போது இவை குழந்தையின் முதிர்ச்சியைப் பாதிக்கின்றன. மாணவனது முதிர்ச்சி நிலையே அவனைக் கற்புதற்கும் செயற்படுவதற்கும் ஆயத்தப்படுத்துகின்றது. தகுந்த முதிர்ச்சி இல்லாவிடின் பயிற்சியும் கற்றலும் பலன் அளிக்கமாட்டா. ஆனால் போதிய பயிற்சி பெற்றுள்ள மாணவனது வளர்ச்சிக்குச் சிறிய பயிற்சியும் நிலைத்த பயனை அளிக்க வல்லது. மாணவர் கற்க வேண்டிய பாடங்களும் அவற்றைக் கற்பிக்க ஆசிரியர் கையாளும் முறைகளும் முதிர்ச்சி நிலையை ஒட்டியே அமைய வேண்டும். முதிர்ச்சி பெறாத குழந்தையிடம் ஒரு முதிர் பாடத்தையோ அல்லது செய்திறனையோ கற்கும்படி கட்டாயப்படுத்துவதும் அதற்குத் தண்டனை வழங்குவதும் குழந்தையைப் பாதிக்கக் கூடியவை. இவ்விதம் கட்டாயப்படுத்தும் போது குழந்தை தன் வாழ்நாள் முழுவதும் குறிப்பிட்ட அந்தப் பாடத்தையோ செயலையோ வெறுக்க நேரிடலாம். மேலும், இதில் ஏற்படும் தோல்லி காரணமாக எழும் தாழ்வு மனப்பான்மை அதன் எதிர்காலத்தையும் பாதிக்க வல்லது என்பதை ஆசிரியன் மறத்தலாகாது. முதிர்ச்சிக்கேற்ப மாணவர் நாட்டங்கள் வேறுபடலாம். மாணவர் நாட்டங்களுடாக அவர்களின் முதிர்ச்சி நிலையறிந்து கற்பித்தல் ஆசிரியர்களுக்கு உகந்தது. மாணவரின் முதிர்ச்சி நிலையைக் கட்டுப்படுத்துதல் ஆசிரியனுக்கு இயலாதாயினும் அது பற்றிய தகவல்களையறிந்து குழந்தையின் முதிர்ச்சிக்கேற்பக் கற்பித்தால் ஆசிரியரும் மாணவரும் விரக்தியுறாது கற்றல் கற்பித்தல் பணியில் நிலைத்த பலளைப் பெறலாம்.

1992 - சித்திரை - ஆணி

4. பிரச்சினைக்குரிய குழந்தைகளும் ஆசிரியர் அனுகுமுறைகளும்

சமுதாயத்தில் ஆசிரியர்களின் பணி மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்ததும் மகத்துவமானதுமாகும். தம் குழந்தைகளைப் புத்தி ஜீவிகளாக்கிச் சமுதாயத்திற்கு ஏற்படைய நல்ல பிரஜைகளாக்கும் பொறுப்பைப் பெற்றோர் பாடசாலையினிடம் விடுகின்றனர். பாடசாலையில் பிரதான இயக்குநர்கள் ஆசிரியாவர். குழந்தைகள் இவர்களிடம் விடப்படும் போது எல்லோருமே ஒத்த தன்மையினராக, ஒரே தன்மையான ஆற்றல், அறிவு உடையவராக இருப்பதில்லை. மிகத் திறனுடைய குழந்தைகளும் அதே சமயம் பிரச்சினைக்குரிய குழந்தைகளும் இருக்கத்தான் செய்வர். இங்கே இவர்களை இனங்கண்டு சீரான வழியில் நெறிப்படுத்தும் பாரிய பொறுப்பு ஆசிரியரைச் சார்ந்ததாகும்.

பிரச்சினைகளின் வகைகள்

குழந்தைகளுக்கான பிரச்சினைகள் எனும் போது, இதை மூன்று வகையாகப் பிரித்தாராயலாம்.

1. உள விருத்தி, கல்வி விருத்தி தொடர்பான பிரச்சினைகள்.
2. மனவெழுச்சிக் கோளாறுகள், கல்வி விருத்தி தொடர்பான பிரச்சினைகள்.
3. உடல் விருத்தி தொடர்பான பிரச்சினைகள்.

உளவிருத்தி, கல்விவிருத்தி தொடர்பான பிரச்சினைகளும் ஆசிரியர் செயற்யாருக்களும்

உள விருத்தி, கல்வி விருத்தி தொடர்பான பிரச்சினைகள் எனும் போது பின்வரும் தன்மை கொண்ட குழந்தைகளை நாம் வகுப்பறைகளில் அவதானிக்கலாம்.

1. பின்தங்கிக் கற்பவர்கள்
2. மீத்திறன் உடையவர்கள்

இவ் இரு பகுதியினருமே ஆசிரியருக்குப் பிரச்சினையை உண்டாக்கலாம். தனது வகுப்பிற்கும், அடுத்தபடியாகக் கீழேயுள்ள

வகுப்பின் தராதாத்திற்கும் குறைந்த ஒரு நிலையில் காணப்படும் குழந்தை பின்தங்கிக் கற்கும் நிலையில் உள்ளது. இந்தப் பிறபோக்கிற்கான காரணத்தை ஆசிரியர் ஆராய்தல் அவசியம். பெரும்பாலும் மந்த புத்தியும் கல்விச் சூழலும் இதற்கு முதற் காரணங்களாக அமைகின்றன. பிறபோக்கான மாணவரில் மூன்றில் இரு பங்கினர் சூழற் காரணிகளால் பாதிக்கப்பட்டவர் ஆவர். ஒழுங்காகப் பாடசாலைக்குச் செல்லாமை, அடிக்கடி பாடசாலை மாறல், வீட்டின் சமூகப் பொருளாதாரப் பின்னணி, குழந்தை முதிர்ச்சி பெறமுன் கற்பித்தல், உடல் நலக் குறைபாடுகள், பாடசாலைக்கும் வீட்டிற்கும் ஒத்திசைவின்மை, பிள்ளைக்குப் பொருந்தாத கற்பித்தல் முறைகள், பாடசாலை, பாடங்கள் என்பவற்றில் பிள்ளை காட்டும் மன எழுச்சிப்பாங்கு போன்றவை தனித்தும் பல சேர்ந்தும் குழந்தைகளிடம் பிறபோக்கை ஏற்படுத்துகின்றன.

இப்படியான மாணவர்களை ஆசிரியர் இனங்கண்டு, பிறபோக்கிற்கான காரணங்களை அறிதல் அவசியம். பராமருகமாக இராது மாணவனின் வீட்டு வாழ்க்கை, பாடசாலை ஆளுமை பற்றிய விபரங்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களில் உடல் நோய்களின் தொடர்பால் நுண்மதி ஈவு மிகக் குறைவான குழந்தைகள் உயர் கல்வி பெற முடியாதவராக இருக்கலாம். இருப்பினும் மூலாதாரமான என், எழுத்து என்பவற்றையாயினும் இவர்களுக்குக் கற்பிக்கலாம். இவர்களைச் சாதாரண வகுப்புகளில் வைத்துக் கற்பிப்பதில் பலனில்லை. இந்தச் சமயத்தில் தரப்படுத்திக் கற்பித்தல் பலனுடையதாகின்றது.

பின்தங்கிக் கற்பவர்களை எடுத்து நோக்கின் பாடங்களைக் கிரகிக்கும் திறன் இவர்களுக்கு இருந்தாலும் விரைவில் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையற்றவராக இவர்கள் காணப்படுவர். மேலதிகப் பயிற்சி கட்டுல, செவிப்புலத் துணைக் கருவிகள் பயன்பாடு, தொகுதி வேலைகள், வெளிக்கள் வேலைகள் இவர்களுக்கு ஏற்றதாகும். நுண்மதி குறைவானதாகையினால் பாடப் பொருள் மிகவும் கவனமாகத் தரப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். பாட நேரங்கள் குறுகியதாக அமைவது நல்லது. ஆனால், படிக்கும் பாடங்கள் அவர்கட்டுப் பிரயோசனமானதாக இருக்க வேண்டும். படிக்கும் நேரங்கள் குறைக்கப்பட்டு உடலியக்க வேலைகள், கைவேலை,

சித்திரம், சங்கீதம் போன்ற துறைகளில் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தலாம். இவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஆசிரியர் ஒரு நண்பரைப் போல் அன்பாகப் பழக வேண்டியது அவசியமாகும். இத்தகைய மாணவர் கற்கும் வகுப்புகளில் மாணவர் தொகை குறைந்த அளவில் இருத்தல் பலனுடையது. குறிப்பாக எவ்வகைத் துறைகளில் மாணவர் பின்தங்கியுள்ளனர் என அவதானித்து அவர்களின் நாட்டம், மனப்பான்மை அறிந்து கற்பித்தற் செயற்பாட்டை ஆசிரியர் மேற்கொள்ளும் போது இத்தகைய குழந்தைகள் பலன் அடைவார்.

இன்னொரு புறம் வகுப்பறைகளில் மீத்திறன் உடைய மாணவரும் ஒரு விதத்தில் பிரச்சினைக்குரியவராகக் காணப்படலாம். இத்தகையோர்க்கு ஆசிரியரின் சாதாரண கற்பித்தற் பணிகள் ஏற்றதாக இல்லாவிடின் சலிப்பு ஏற்பட்டுக் குழப்பமுடையவராவர். இதனால் பயனற்ற வழிகளில் இவர்களின் புலன், நாட்டம் செல்லலாம்.

உள் விருத்தி கொண்ட இவர்களுக்கு ஏற்ற வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டியவர் ஆசிரியரே. இவர்களுக்கேற்ற துறைகளில் ஆசிரியர் இவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும். மீத்திறன் பின்னைகளைக் கொண்ட வகுப்பில் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர் உயர் மனவெழுச்சி, முதிர்ச்சி கொண்டவராகவும், உயர் நுண்மதிநுட்பம் கொண்டவராகவும், மாணவர் மனநிலை, விருப்பு அறிந்தவராகவும், இத்தகைய பின்னைகளின் இயல்பு, ஆற்றலை அறியக் கூடியவராகவும் இருக்க வேண்டும். இவர்கள் முன்னேற ஊக்கமும் சந்தர்ப்பமும் அளிக்க வேண்டும்.

மன எழுச்சிக் கோளாறுகள், கல்வி விருத்தி தொடர்பான பிரச்சினைகளும், ஆசிரியர் செயற்பாருகளும் மனவெழுச்சிக் கோளாறுகள் கொண்ட குழந்தைகள் பற்றி ஆராயும் போது பிறழ்வான பொறுத்தப்பாடுடையோர், நெறி பிறழ்ந்தவர் என வகைப்படுத்தலாம். உளவியல் ரீதியான தேவைகள் தணிக்கப்படாதவிடத்து இத்தகைய பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. தேவைத் தணிப்பை ஏற்படுத்த விளையும் போது அடிக்கடி பல தடைகள், குறுக்கீடுகள் ஏற்படுமானால் மன முறிவு ஏற்படும். இதற்குப் பரிகாரம் தேட முடியாத போதே பிழையான நடத்தையுடையவராகக் குழந்தைகள் மாறுகின்றனர். இதை

எற்படுத்தும் பிரதான காரணிகளாகப் பெற்றோர், சகோதரர், தோழர்களும் அமைவதுண்டு. இப்படியான மாணவர்களை ஆசிரியர் வகுப்பில் இனங்காண, பிழையான நடத்தை இயல்புகளை அறிந்திருத்தல் அவசியம். பிற குழந்தைகளின் பொருட்களை நாசம் செய்ய விருப்பம், பகற்கனவு, பாட அடைவு குறைதல், பாடசாலைக்குக் கள்ளம், எதிலும் தனித்து முடிவு எடுக்க முடியாமை, விரைவில் அருட்சி அடைதல், பிறரைச் சீண்டுதல், பொய் பேசுதல், ஜலம் விடுதல், விரல் சூப்புதல், நகம் கடித்தல், வயிற்றோட்டம், அடிக்கடி தனிமையை நாடல் எனும் இவை போன்ற இயல்புகள் தனித்தும் பல சேர்ந்தும் இவர்களில் காணப்படலாம்.

இத்தகைய மாணவரின் பிழையான இயல்புகளை ஆசிரியர் ஆரம்பத்திலேயே இனம் காண வேண்டும். இந்த இடத்தில் அவதானமாக இருத்தல் வேண்டும். அன்புடன் கூடிய கண்டிப்பு இங்கே தேவைப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு பிள்ளையும் ஏதோ ஒரு வழியில் வெற்றி பெறத்தக்கவாறு தொழிற்பாடு அமைத்துக் கொடுப்பதுடன் பெற்றோருடன் தொடர்பு கொள்வதும் அவசியம். விளையாட்டுகள், கலை நிகழ்ச்சிகளில் இவர்களை ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்வதன் மூலம் இவர்களைச் சீராக்கலாம்.

மன எழுச்சிக் கோளாறு, நடத்தைக் கோளாறு உடைய குழந்தைகள் பிறர் கவனத்தை ஈர்க்கும் செயல்களிலும் ஈடுபடுவர். இதனால் வகுப்பறையின் இயல்பு நிலை குழப்பமுறலாம். இத் தன்மையினோர்க்கு வகுப்பறைகளில் ஒழுங்கை நிலை நாட்டும் பணி, கரும்பலகை துடைத்தல், இடாப்புகள் எடுத்து வரல் போன்ற பணிகளுக்கு நியமித்து வழிப்படுத்த வேண்டும். இவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்குதல் தவறானதாகும். சூழலை அறிந்து பரிவுடன் நடத்தல் ஆசிரியர் கடப்பாடாகின்றது.

பொதுவாகச் சிறார்களிடையே காணப்படும் முக்கியமான பிரச்சினை பாடசாலைக்குக் கள்ளம் பண்ணுவதாகும். இதற்கான காரணங்களை ஆசிரியர் அறிய முன்வர வேண்டும். சில வேளைகளில் போதிய உடுப்புகள், புத்தகங்கள் இன்மை, பெற்றோர் வீட்டில் மறிப்பதால் பாடங்களில் பின்தங்கிப் பின் இதனால் கள்ளம் பண்ணுதல், திறமை போதாமை, திருப்தியற்ற ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பு, பாடசாலை வகுப்பறையின் மிதமிஞ்சிய கட்டுப்பாடுகள் காரணமாகப்

பிள்ளைகள் பாடசாலைக்கு வருவதில் நாட்டம் குறைந்தவராகக் காணப்படலாம். இங்கே மாணவர்களின் வரவின்மைக்கான காரணங்களை அறிந்து வழி நடத்துதல் ஆசிரியின் பொறுப்பாகும்.

பொய் பேசுதலும் குழந்தைகளிடையே பொதுவாகக் காணப்படும் குறைபாடாகும். தண்டனையில் இருந்து தாம் தப்பவும் சில சந்தர்ப்பங்களில், சிலர் பெற்றோரைப் பின்பற்றியும் பொய் பேசுவதை அவதானிக்கலாம். இதற்காக அவர்களைத் தண்டிப்பதிலும் பார்க்க அவர்கள் உண்மை பேசும் போது வெகுமதிகள் வழங்கியும் உறுதியான கட்டுப்பாடுகளைச் செயற்படுத்தியும் வரலாம். இதே போல் களவு எடுத்தலும் சில குழந்தைகளிடையே காணப்படலாம். சுய மியாதையைப் பேணவும், எதிரியைப் பழிவாங்கும் நோக்குடனும் சில வேளைகளில் பெற்றோர், நண்பரை முன்மாதிரியாகக் கொண்டும் இத்தகைய தவறான வழிகளில் குழந்தை ஈடுபடலாம். இக் கட்டத்தில் பிள்ளையைக் கடுமையாகத் தண்டியாது சில பொறுப்புகளை, கருமங்களை அவர்கட்கு வழங்குவதன் மூலமும், பிறருடைய பொருட்களில் தமக்குரிமையில்லை எனும் மனப்பாங்கை வளர்ப்பதன் மூலமும் ஆசிரியர் இவர்களை வழி நடத்தலாம்.

அதிகமாக வகுப்பறைகளில் குழந்தைகளிடையே காணப்படும் இன்னுமொரு முக்கியமான பிரச்சினை, குழந்தைகளுள் சிலர் சோம்பலாக இருப்பதாகும். சுறுசுறுப்பின்றிப் பாடங்களில் மன வெறுப்புக் காட்டி வகுப்பில் தூங்கி வழியும் பிள்ளைகளை நாம் நாளாந்தம் அவதானிக்கலாம். இதற்குப் பல காரணிகள் துணை செய்கின்றன. ஆசிரியர் பிள்ளையின் பணிகளில் ஆர்வம் காட்டாமை, அவர்களின் ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட பணிகளைக் கொடுத்தல், கொடுக்கப்படும் பணிகளும் பிள்ளையின் நாட்டங்களுக்கு ஏற்றவாறு அமையாமை, போதியளவு ஓய்வின்மை, உடற் பிணிகள், போஷாக்கின்மை, வீட்டில் அளவுக்கு மிஞ்சிய பணிகளை வழங்குதல், உளவியற் காரணிகள் என்பன இவற்றுட் சிலவாகும். குறிப்பாகப் பாட விளக்கங்களின் போது பகற்களவு காணும் மாணவர் பிரச்சினைக்குரியவராகின்றனர். இச் சமயத்தில் பிள்ளையின் நாட்டம், பொருளாதார சமூக நிலைகளை ஆசிரியர் ஆராய்ந்து ஏற்ற கலைத் திட்டங்களை அமைத்து இத்தகைய மாணவரைச் சுறுசுறுப்பினராக்கலாம்.

உடல் வீருத்தி தொடர்யான பிரச்சினைகளும் ஆசிரியர் செயற்பாடுகளும்

இன்னொரு விதத்தில் உடல் சம்பந்தமான குறைபாடுகளும் பிரச்சினைகளும் குழந்தைகளிடையே காணப்படலாம். இதில் மிக முக்கியமானது பேச்சுக் குறைபாடாகும். செவிட்டுத் தன்மை, உளப் பிற்போக்கு, வெருட்சி, குழந்தை பேசும் போது பெற்றோர் ஊக்கமளியாமை போன்றவற்றினால் இக் குறைபாடு ஏற்படலாம். ஆசிரியர் இக் குறைபாட்டை மிகைப்படுத்தக் கூடாது. இப்படியான குழந்தைகளை வகுப்பில் உரத்து வாசிக்குமாறு கட்டாயப்படுத்தாது, மற்றப் பிள்ளைகள் கேலி செய்ய வழி ஏற்படுத்தாது அன்புடன் மாணவனை அணுகிப் பேச்சுப் பயிற்சிகளை அளிக்கலாம். இலகுவான உச்சரிப்புகள், பயிற்சிகள் இதற்கேற்றதாகும்.

உடல் அங்கங்களில் குறைபாடுடைய பிள்ளைகளும் தாழ்வு மனப்பான்மை, மன முறிவுள்ளவராகக் காணப்படுவர். ஏனைய மாணவர் இவர்களைத் துன்புறுத்தாது அவதானித்தல் அவசியம். இவர்களை முன் வரிசையில் அமர்த்தலாம். ஏனைய மாணவரும் ஆசிரியரும் பரிவுடன் நடத்தல் இவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் மிக மிக அவசியம். இதை கையால் எழுதும் மாணவர்களும் பாடசாலையில் இருப்பர். இவர்களை வலது கைக்கு மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. முடியுமானால் மாற்றலாம். முடியாதவிடத்துக் குழந்தையை அவன் போக்கில் விடவேண்டும்.

சுருங்கக் கூறின் ஆசிரியரானவர் குழந்தையின் உடல், உள்நியமங்களை அறிந்து செயற்படுதல் அவசியம். பிரச்சினைக்குரிய குழந்தைகளை அதற்குரிய முறையில் அணுகாது கவனயீனமாக இருப்பின் தீவிரமான மனவெழுச்சிப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டு அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சி பாதிக்கப்படலாம். எனவே நிச்சயமாக ஆசிரியர் நியம நிலையில் உள்ள பிள்ளைகளின் இயல்புகளை அறிந்திருப்பதன் மூலம் குழந்தைகளின் பிழையான இயல்புகளை இனம்கண்டு அன்பு ஆதாவுடன் அணுகி ஆரம்பத்திலேயே குறைபாடுகளை அவதானித்து வழிநடத்தின் அவர் தமது கற்பித்தல் செயற்பாட்டால் பெரு வெற்றி அடையலாம். இதனால் இத்தகைய பிழையான நடத்தைக்கான குழந்தைகளும் ஏதோ ஒரு வழியில் பலன்டைவர் என்பதில் ஜயமில்லை.

1992 - தை - பங்குனி

5. கட்டிளைஞர்ன் மன எழுச்சிப் பிரச்சினைகள், அவற்றைத் தீர்ப்பத்தில் பாடசாலைகள்ன் பங்களிப்பு

பதினொரு வயது தொடக்கம் பதினெட்டு வயது வரை உள்ள பருவம் கட்டிளைமைப் பருவம் எனப்படும். உடல் உள் வளர்ச்சியில் பெரும் திருப்பங்கள், மாற்றங்கள் ஏற்படுவதால் பல்வேறு நெருக்கிடைகளுக்குட்பட்ட பருவமாகக் கருதப்படுகிறது. அகக் காட்சியில் சிந்திக்கும் திறனும், அறிவு மனமுச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களும் இப்பருவத்தில் ஏற்படுகின்றன. இவ்விதம் மாற்றங்களும், வளர்ச்சிகளும் நிரம்பிய கட்டிளைமைப் பருவத்தினரின் கணிசமான காலப்பகுதி பாடசாலையில் கழிக்கப்படுகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மன எழுச்சிக் கோலங்கள் என்னும்போது அவை காலத்திற்குக் காலம், இடத்துக்கிடம் வேறுபடுகின்றன. எமது நாடு போன்ற வளர்முக நாடுகளில் வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகள், கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய சமயப் பழக்கங்கள், அறிவு முதிர்ச்சியுறாத பெற்றோர், பாமரத்துவம் நிரம்பிய சமூக மக்கள், பழமை தழுவும் இயல்புகள், நம்பிக்கையற்ற எதிர்காலம் போன்ற அம்சங்கள் கட்டிளைமைப் பருவத்தினரின் மன எழுச்சியில் ஆழ அகலமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. எனவே இவர்களின் மனக் கிளர்ச்சிகளைப் புரிந்து சரியான பாதையில் வழிநடத்திச் செல்வது பாடசாலை நிர்வாகத்தின் முக்கிய பணியாகும்.

உடல் வளர்ச்சி சார்யான பிரச்சினைகளும் அனுகுழுறைகளும்
கட்டிளைஞரின் மன எழுச்சிகளின் வளர்ச்சி, உடல் வளர்ச்சியுடன் இணைந்ததொன்றாகும். உதாரணமாக, உடலில் ஏற்படும் உடல் வளர்ச்சி காரணமாக வெட்கம், கூச்சம் போன்ற மன எழுச்சிகள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாகப் பாலியல் உறுப்புகளின் வளர்ச்சி, சுரப்பிகளின் தொழிற்பாடு, அவற்றை மறைக்க முடியாமை, புதிய ஊக்கல்களிலிருந்து விடுபட முடியாமை, அவற்றின் புதிய சுகமான அனுபவங்கள் இப் பருவத்தினரை அச்சமும் கூச்சமும் அடையச் செய்கின்றன. சிலருக்குத் துரிதமான வளர்ச்சி காரணமாகவும், சிலருக்குத் தாமதித்த வளர்ச்சி காரணமாகவும் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வெவ்வேறு மனப்பாங்கினை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. பெண்களைப் பொறுத்தவரை மிக இளம் வயதில்

ழூப்படையும் மாணவிகளும், உரிய வயதில் இன்னும் ஷூப்படையாமல் இருக்கும் மாணவிகளும் வெவ்வேறு மன நிலையால் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

இன்னொரு புறத்தில் கட்டிளைஞரில் சிலர் ஒதுங்கி வாழ வேண்டும் என்ற மன நிலை, சமூகத்தில் தம்மைப் பற்றிய வித்தியாசமான எண்ணம் பரவி விடும் எனும் பயம், இதன் காரணமாகச் சமூகத்தில் ஏற்படக்கூடிய வெறுப்பு, தாழ்வு மனப்பான்மை, மன முறிவு உடையவராகவும் காணப்படுகின்றனர். இவற்றைப் போக்க வேண்டியது ஆசிரியர் பணியாகும். அவர்கள் மத்தியில் ஏற்படும் சமூக ரீதியான சந்தேகங்களைக் களைவதன் மூலம் தேவையற்ற பயத்தைப் போக்க வேண்டும். கட்டிளைஞரில் பெரும்பான்மையினர் ஏதாவதோரு கல்விக்கூடத்தினுடாகத் தமது பாதையைக் கடப்பதால் இங்கே ஆசிரியர் இவற்றைத் தீர்ப்பதில் முக்கிய பங்கெடுக்கின்றார்.

மாலியல்	வளர்ச்சி	காரணமான	பிரச்சினைகளும்
அணுகுமுறைகளும்			
குறிப்பாகப் பாலியல் வளர்ச்சி, இதனால் ஏற்படும் மன எழுச்சிகள் கட்டிளைஞருக்குப் பல பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துவதை நாம் உணரலாம். பாலியல் வளர்ச்சி உயிரினங்களின் தவிர்க்க முடியாத இயல்பு, இதற்கு மனித இனமும் விதிவிலக்கல்ல, கீழைத்தேசச் சமூகத்தில் இவை சம்பந்தமான கலந்துரையாடல்கள், நடவடிக்கைகள் கீழ்த்தரமானவை என்ற எண்ணம் ஆழப் பதிந்துள்ளது. இவ்வுணர்வுகள் மறைமுகமாகவோ			
வெளிப்படையாகவோ பாடசாலைகளில் மாணவர் மத்தியில் வெளிப்படும் போது, அவற்றை அறிவு ஷூர்வமாக. அனுகாது தண்டனையே கொடுத்துப் பழகிப் போய்விட்ட எமது மரபுவழி வந்த பாடசாலை நிர்வாகம், இப் பருவத்தினருக்கு வகுப்பறையைத் தமது உணர்ச்சிகளைச் சிறை வைக்கும் இடமாக மாற்றி விடுகின்றது. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் ஆசிரியர்கள் மிகக் கவனமாக மாணவரை அணுக வேண்டும். அவர்களுக்குக் கல்வியில் நாட்டத்தை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடுகளைத் தண்டனையாக அன்றி அவர்களின் கய கட்டுப்பாட்டு வளர்ச்சிக்குப் பயன்படும் விதத்தில் உபயோகிக்க வேண்டும்.			

முத்தோரினால் ஏற்பகும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வழிகள் இன்னொரு வழியில் நோக்கும் போது கட்டினானானின் வளர்ச்சி நிலைகளின் மத்தியில் ஆசிரியர்களோ பெற்றோரோ அவர்களைப் பெரியவர்களாக அங்கீகரிக்காதவிடத்துக் கோபம், ஆத்திரம் போன்ற மனவெழுச்சிகள் மேலோங்குவதை அவதானிக்கலாம். இது மாத்திரமன்றி எதிர்காலத்தின் நம்பிக்கையற்ற தன்மையை அவர்கள் உணரும் போதும் மனவெழுச்சிகள் தீவிரமடையும். புதிய புரட்சிகரமான கோட்பாடுகளில் நம்பிக்கையும் விகவாசமும், தமது கருத்துகளை அழுங்குப் பிடியாகக் கைக்கொள்வதும் இப்பருவத்தினரின் நிலைப்பாடாகின்றன. அத்துடன் சமயத்தில் தீவிர வெறுப்போ அல்லது பற்றோ அல்லது சமூகத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தத் துடிக்கும் போக்கோ ஏற்படலாம். கட்டினானானின் இப்பிரச்சினைகள் தவிர்க்க முடியாதவை ஆகும். இவற்றைத் தீர்ப்பதில் பாடசாலை நிர்வாகம் தன் திறமையை உபயோகிக்க வேண்டும்.

பருவத்திற்குரிய தீவிர யோக்கும் வழிநடத்தஜம்

அத்துடன், இப்பருவத்தினருக்கு அறிவு முதிர்ச்சி ஆரம்பக் கட்டத்திலிருப்பதால் தீவிரப் போக்கும், சலன் புத்தியும் உடையவராக இருக்கின்றனர். இதனால் சிலர் சிறிய விடயங்களைப் பெரிதாகவும் பெரிய விடயங்களைச் சிறிதாகவும் எடை போடுவர். இதனால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளும் கட்டினானாரைப் பாதிக்கின்றன. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் மன எழுச்சிகளைப் பொருத்தமான விளக்கங்கள் மூலம் நெறிப்படுத்துதல் வேண்டும்.

குரும்பநிலைமைகளின் தாக்கம்

பல குடும்பங்களில் வருமானம் மிகக் குறைந்ததாக இருப்பதால் கட்டினானானின் அபிலாவைஷகளைப் பூர்த்தி செய்ய நிதி வசதிகள் போதுமானதாக இருப்பதில்லை. தமக்கு வேண்டிய அலங்காரப் பொருட்கள், உடைகள் என்பவற்றைப் பெறுவதில் ஏற்படும் நிதிப் பற்றாக்குறை இவர்களின் மனவெழுச்சிகளில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. இப்பாதிப்பைப் பாடசாலைகள் தீர்க்க முடியாது. ஆனால் பொருளாதாரச் சமமின்மை பற்றிய விளக்கம் இவர்களுக்கு அளிக்கப்படலாம். தம்பால் பிறரை ஈர்க்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற அவாவும் தம் தனித்துவத்தையும், திறமையையும் வெளிக்காட்ட வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் சமூகச் சூழ்நிலைகளால் கட்டுப்படுத்தப்படும் போது கட்டினானானின் மன எழுச்சிகளில் பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. இவர்கள் மன அமைதியில் சமநிலை

அடையப் பாடசாலைகளே உதவ வேண்டும். இவ்விதமாகக் குழப்பமறும் இளைஞரைக் குழுவாக இயங்கச் செய்வதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஆர்வத்தை உண்டாக்கலாம்.

குழு முயற்சிகள், தாமே கண்டறிதல், பொறுப்பேற்றல், கலை நிகழ்ச்சிகள், இலக்கிய ஆர்வம் என்பன இளைஞரை நல்வழிப்படுத்தக் கூடியன. சுருங்கக் கூறின், கட்டிளைஞரின் பிரச்சினைகள் முழுமையாகப் பாடசாலையினால் தீர்க்கப்பட முடியாதவை. முழுச் சமூகமே இவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் பங்கெடுக்க வேண்டும். எனினும், இவர்கள் கணிசமான நேரத்தைப் பாடசாலைகளில் செலவழிப்பதால், ஆசிரியர்கள், இவர்கள் சார்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் பெரும் பங்காற்ற வேண்டியவர் ஆகின்றனர்.

1991 - ஜூப்பசி - மார்கழி

“கட்டிளைமைப்பருவம் உயிரியல் மற்றங்களும்,
நடத்தை மற்றங்களும் ஒன்று சேரும் யுகம்.”
- ஜீன் ஜெக்ஸ் ஈசோ

6. மெல்லக் கற்கும் மாணவருக்கான கற்பித்தல் வித்ருஹநகள்

பாடசாலை வாழ்க்கையில் தனது வயதுக்குரிய வகுப்பிலும் பார்க்க ஒரு வகுப்புக் குறைவான தரத்தில் கற்பதில் கஷ்டப்படும் மாணவர் மெல்லக் கற்போராவார். இம் மாணவர் கல்வி அடைவுகளில் மிகக் குறைவாகவே சித்தி எய்துகின்றனர். இதனால் இவர்கள் பாடசாலை வாழ்க்கை, பாடசாலை சார் நடவடிக்கைகள், வேலைகள், செயற்பாடுகளில் அதிருப்தியும், விரக்தியும், கொண்டவராகின்றனர். எனவே தீய நடத்தைச் சிக்கல்களுக்கும் உள்ளாகின்றனர். இதை நீக்குவதற்குச் சில கற்பித்தல் விதி முறைகளைக் கையாள்வதுடன், திட்டமிட்டுச் செயற்படுவதும் அதனால் மாணவர் நல்ல அடைவுகளைப் பெறுவதும் அவசியம் என உளவியலாளர் கருதுகின்றனர். வகுப்பறையிற் கல்வி கற்கும் மாணவருள் ஆசிரியரின் உதவி மிகவும் அதிகமாகத் தேவைப்படுவது மெல்லக் கற்றுக் கொள்ளும் மாணவருக்கேயாகும். பின்வரும் விதி முறைகளைக் கையாண்டு அதன் மூலம் மெல்லக் கற்கும் மாணவனில் இருந்து நல்ல விளைவுகளைப் பெறவாம் என்பது கல்வி உளவியலாளர் கருத்தாகும்.

திட்டமிடுதல்

மெல்லக் கற்றல் எனும் போது தாமதமாகக் கற்றல் எனப் பொருள்படும். பொதுவாக இவர்களுக்கு மனதை ஒருமுகப்படுத்தும் திறனும், நினைவுபடுத்தலும், குறைவாகவே இருக்கும். இத்தகைய மாணவரைப் பொறுத்தமட்டில் ஆசிரியர் தன் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிடுதல் வேண்டும். எனவே இவர்களுக்கென நன்றாகத் திட்டமிடப்பட்ட நேரகுசி அமைத்தல் அவசியமாகின்றது. செயற்பாடுகள் கொண்ட பாட வேளாகள் பொதுவான அமைதியுடன் கற்கும் பாட வேளாகள் என அவை சமமாக அமைதல் வேண்டும். தனியே வகுப்பறையில் மட்டுமல்ல, வெளியிலும் கற்றல் அனுபவங்களைப் பெற்றத்தக்க வளக்கியில் இத் திட்டமிடல் அமைதல் வேண்டும்.

அடுத்தாக இவ்வாறு திட்டமிடப்பட்ட கற்பித்தல் முறைகள் எனிய முறையில் அமைதல் நன்று. போதனைகள் தெளிவானவையாகவும் பெரிய வாக்கியங்கள் தவிர்க்கப்பட்டும் அமையலாம். ஆனால் எனினை எனும் போது மிகவும் தேவையற்ற அளவில் எளிதாக அமைதலும்

பொருத்தமற்றது. ஒரு தடவையில் ஒரு விடயம் மட்டும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டுமேயொழியப் பல விடயங்களைப் புகுத்த முயற்சித்தல் நல்ல விளைவுகளைத் தரா. அத்துடன் விளக்கமளிக்கும் போது தொடர்ச்சியாக அல்லாமல் குறுகிய கால இடைவேளை கால அவகாசம் கொடுக்கலாம். ஒரு பாட வேளையில் அவர்களுக்குக் கற்பிக்க இருக்கும் விடயங்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவையாகவும் இருக்க வேண்டும். மாறாகப் பல விடயங்களைத் தினிக்க முற்பட்டால் மாணவன் குழப்பமடையும் வாய்ப்புண்டு.

மீள வலியுறுத்தல்

இவ்விதம் எளிமையான கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளின் பின் மீள வலியுறுத்தல் இம் மாணவரைப் பொறுத்தமட்டில் மிக மிக அவசியமாகின்றது. முதலில் மாணவர் விரும்பும் செயற்பாடுகளை அவதானிக்க வேண்டும். இவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஆசிரியர் கடுமையானவராக இராது அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். மாணவர்களுக்கு விருப்பமான முறையில் இம் மீள வலியுறுத்தல் அமையலாம். புன்னகை, நன்றி, அக்கறை காட்டும் தன்மை, பாராட்டு, நட்புரிமை போன்ற சமூக ரீதியான மீள வலியுறுத்தல்களும், விருப்பமான விளையாட்டில் ஈடுபடவிடல், விரும்பியவாறு தொலைக்காட்சி, வாணினாலி நிகழ்ச்சிகளை அவதானித்தல், கதை பாட்டு சொல்லுதல் போன்ற செயல் ரீதியான மீள வலியுறுத்தல்களும், இனிப்பு வகைகள் படம் கொடுத்தல் போன்ற பொருள் ரீதியான மீள வலியுறுத்தல்களும் மாணவரின் சிறிய செயற்பாடுகளையும் வெற்றிகரமாக்க உதவும். ஆனால் இம் மீள வலியுறுத்தல்கள், கற்றல் அனுபவங்கள் பெற்ற உடன் தாமதமின்றி அளிக்கப்படல் வேண்டும்.

செயன்முறைக் கற்பித்தல்

அடுத்து இவர்களுக்கு ஏற்ற இன்னொரு பயனுள்ள கற்றல் முறை செயன் முறைக் கற்பித்தலாகும். தாம் கற்கப் போகும் இடங்களை நேரடியாகச் சென்று பார்த்து அனுபவம் பெறுதல் இவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் மிகவும் பயனுள்ளது. தபாலகம், சந்தை, வைத்தியசாலை போன்ற இடங்களை நேரில் கண்டு விளக்கம் பெறுதல் இவைக்குதாரணங்களாகும். இவற்றை விடச் சிறந்த கட்டுல செவிப்புல, உபகரணங்களை உபயோகித்தல், ஓலிப்பதிலு நாடா, சித்திரங்கள், மாதிரி வரைபுகள் என்பனவும் இவர்களுக்கேற்ற முறையில் அமைக்கப்பட்டு அளிக்கப்பட வேண்டும். சிறந்த கற்றல் துணைச் சாதனங்களைக்

கையாளும் போது அவர்களுடைய மனதைக் கவரத்தக்கதாகவும் அவர்களால் இலகுவாகப் பயன்படுத்தக் கூடியதாகவும் உண்மையான உபகரணங்களாகவும் இருத்தல் நன்று.

பின்னாட்டல்

மெல்லக் கற்கும் மாணவருள் பெரும்பாலானோர் முதல் நாள் கற்பித்த விடயங்களை மறந்து போகின்றனர். இதனால் மனக்கிலேசமும், விரக்தியும் அடைவாரும் உண்டு. இதற்குக் குறுங்கால நினைவு பலவீனமுறுதலும், மனதை ஒருமுகப்படுத்தும் திறனும், அவதானமும் குறைவாக இருப்பதே காரணங்களாகும். இத்தகைய மாணவருக்குத் திரும்பத் திரும்ப அனுபவங்கள், அடைவுகளைப் பெறச் சந்தர்ப்பமளித்தல் வேண்டும். ஒரு விடயத்தை ஒரு விதமாகத் திரும்பத் திரும்பக் கற்பித்தால் மனச் சலிப்பு ஏற்படும். எனவே அனுபவங்களைப் பெறப் போதியனவு கால அவகாசம் கொடுத்தல் வேண்டும். பாடசாலையிலும் வெளியிலும் புதிய கற்றல் உபகரணங்களின் உதவியுடன் அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். தம் வயது மாணவருடனான கலந்துரையாடல்கள் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் மூலம் இத்தகைய வாய்ப்புக்களை ஆசிரியர் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

கற்றல் தொழில்-நுட்பங்களைக் கையாளல்

இவர்களின் கற்றலை ஊக்குவிப்பதற்காகப் பல்வேறு நுட்பங்களையும் ஆசிரியர் கையாள வேண்டும். இவர்களிடம் இருந்து சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுக் கொள்வதாயின் கையாளப்படும் நுட்பங்கள் மாற்றி மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். வேலை செய்து அதன் மூலம் பெறக்கூடிய அனுபவங்களைக் குறிப்பாக வெற்றிகரமான அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளப் போதிய சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். இவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உபகரணங்களோ அல்லது நுட்ப முறைகளோ மிகவும் எளிமையாக அமைவதும் அல்லது மிகவும் கடுமையாக அமைவதும் விரும்பத்தக்கதல்ல. எனிமை அதிகம் எனின் மாணவருக்கு அவை உந்து சக்தியாக இருக்கமாட்டா. கடுமையானவை எனின் வெற்றிகரமான அனுபவங்கள் பெற முடியாது மனச் சலிப்பு அடைவர். எனவே மாணவரின் திறமை உள் வளர்ச்சி என்பளவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு கவனமாக அமைக்கப்படுதல் வேண்டும்.

ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்யான்மையும் பொறுப்பு அளித்தலும்

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இம் மாணவரை ஆசிரியரும் ஏனைய மாணவரும் ஏற்றுக் கொள்ளுந் தன்மை மிக அவசியம். இவர்களுக்குள்ள ஏமாற்றம், தாழ்வுணர்ச்சியைப் போக்கி ஊக்கப்படுத்த இவர்களுக்கும் சில பொறுப்புகளை வழங்க வேண்டும். அதிபர் அலுவலகத்திற்குப் பெயர்ப் பதிவேடுகளைக் கொண்டு செல்லல், திருத்தப்பட்ட கொப்பிகளை வகுப்பு மாணவருக்குக் கொடுத்தல், செய்திகள் கொண்டு செல்லல், தன் வயதுக்குக் குறைந்த மாணவருக்குக் கற்றுக் கொடுத்தல், விளையாட்டு, கலை நிகழ்ச்சிகளில் தலைமைத்துவம் அளித்தல் என்பன இவர்களைப் பெரிதும் ஊக்குவிக்கும். பாடசாலையும், ஆசிரியர்களும், ஏனைய மாணவரும் தம்மை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்ற மன நிறைவு அவர்கள் புதிய அனுபவங்களைப் பெற உதவும் எனலாம்.

வேலைப் பகுப்பு

உள்வியலாளர் Gallegos (கலிகொல்), Phelan (பீலன்) என்பவர்களின் கருத்தும் இங்கு கவனித்தற்குரியது. புதிய வெற்றிகரமான அனுபவங்களைப் பெறுவதாயின் மெல்லக் கற்கும் மாணவருக்கு வேலைப் பகுப்பு ஒரு நுழைவாயில் என்கின்றனர். அதாவது வேலைகளைப் பிரித்து இலகுவாக்கிக் கொடுக்கும் போது அவர்கள் சிக்கல்களை இலகுவில் விடுவித்து வெற்றி பெறுகின்றனர்.

பெற்றோர் - ஆசிரியர் தொடர்பு ஏற்பாடுத்துதல்

இன்னும் ஆசிரியர்களைப் போல் பெற்றோரும் இவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அக்கறையுள்ளவராக இருக்க வேண்டும். அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களால் முடியக்கூடிய எதிர்பார்ப்புகள், அடைவுகளை ஏற்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். பொருத்தமற்ற சுமக்கமுடியாத சுமைகளை மாணவன் மீது திணித்தல், பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். ஆசிரியராயினும் சரி பெற்றோராயினும் சரி தம் நோக்கு நிறைவேறாதவிடத்துக் கடுமையான தண்டனைகளை வழங்குதலும் விரும்பத்தக்கதல்ல. கடும் தண்டனைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். மாணவனின் விரும்பத்தகாத நடத்தைகளை நிறுத்தும் அளவிற்கு மட்டும் இத் தண்டனைகள் பயன்படலாம். குறிப்பாக இம் மாணவரைப் பொறுத்தமட்டில் பெற்றோர் ஆசிரியர் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். பெற்றோர் அடிக்கடி ஆசிரியருடன் தொடர்புகளை

எற்படுத்திக் கொள்வதினால் பிள்ளைகளின் பிரச்சினைகளை அறியவும் வழி நடத்தவும் வாய்ப்புண்டு.

சுயவிபரக் கோவை தயாரித்தல்

அது மட்டுமன்று இம் மாணவர்களுக்கென சுய விபரக் கோவையும் இருத்தல் அவசியம். இதில் குறிக்கப்படும் விபரங்கள் ஆசிரியருக்குப் பரந்த அளவில் துணை புரியலாம். இவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் சாதாரண மாணவருக்குக் கற்பிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் அதே கற்பித்தல் முறைகளைக் கையாண்டு எதிர்பார்த்த இலக்குகளை ஆசிரியர் அடைய முடியாது. “ஆள் சார்ந்த கற்பித்தல் முறை” அதாவது ஒத்த தன்மை கொண்ட குழுக்களாக இம்மாணவரைப் பிரித்து அக் குழுவின் ஆற்றலைப் பொறுத்து ஏற்றவாறு கற்பித்தல் வேலைகளைத் திட்டமிட்டு அமைத்தல் பயனுடையது. இங்கேதான் சுயவிபரக் கோவையும் தேவைப்படுகின்றது. மாணவரின் பொதுவான விபரங்கள், மதிப்பீடுகள் இங்கே குறிக்கப்பட வேண்டும். மாணவரின் முன்னேற்றங்கள் பிரதானமாகக் குறிக்கப்பட்டு தனது திட்டம் வெற்றியளித்துள்ளதா. இல்லையா என்ற குறிப்பும் இடம் பெற வேண்டும். இதனைக் கொண்டு பின் புதிய வேலைத் திட்டங்களையும் அமைக்கலாம்.

மேற்கூறப்பட்ட ஆலோசனைகளைத் திட்டமிட்டு செயல்படுத்துவதில் பாடசாலை நிர்வாகிகளும், ஆசிரியர்களும், பெற்றோரும் ஒன்றிணைய வேண்டும். இவ் வழியில் மெல்லக் கற்கும் மாணவரை ஊக்கத்துடன் கற்கும் சாதாரண மாணவராக உருவாக்க முடியும் என்பது உறுதி. இது ஆசிரியரெனாருவனுக்குக் கிடைக்கும் பெரு வெற்றியும் சாதனையுமாகும்.

நம்மவில் பலர் இன்று படிக்க முடியாது அவதியறும் மாணவரை ஒரேயடியாகக் கைவிட்டுவிடுவதை அவதானிக்கலாம். இவன் மொக்கு படிக்கமாட்டான் என்று ஒதுக்குவதிலும் பார்க்க மேற்கூறப்பட்ட அணுகுமுறைகளைக் கையாண்டு இம்மாணவரைக் கற்றலில் ஊக்குவிப்பது பாடசாலை நிர்வாகிகளின் தலையாய் கடன் ஆகும். அவனிடம் இயல்பாக உள்ள திறன்களை அறிந்து அவனை வளர்ப்பதில் ஆசிரியருக்கும் பொறுப்புண்டு. மெல்ல கற்கும் மாணவர் ஆசிரியரின் விசேட கவனிப்புக்குரியவராவர்.

1992 - ஜப்பாசி - மார்கழி

7. கற்றல்லீல் நூபகமும் அதீல் குறுக்கிடும் காரணகளும்

புலக்காட்சி மூலம் உள்ளத்தில் உருவாகும் அமைப்புகளை மீட்டியும் சக்தியே ஞாபகம் [Memory] எனப்படும். இதனை நினைவாற்றல் எனவும் அழைப்பார். மாணவரைப் பொறுத்தமட்டில் பாட அடைவுக்கும் பல உள்த தொழிற்பாடுகளுக்கும் ஞாபகம் இன்றியமையாதது.

ஞாபகத்தின் இயல்புகள்

இது நான்கு உட்பகுதிகளைக் கொண்டது.

1. கற்றல்
2. மனத்திருத்தல் அல்லது நிலை நிறுத்தல் [Retention]
3. மீட்டுக் கொணர்தல்
4. மீட்டுணர்தல் ஆகும்

ஞாபகம் எனும் போது படித்து மனனம் செய்தல் என்பது முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. பெரும்பாலும் மனனம் செய்யும் திறன் நுண்மதியில் தங்கியுள்ளது எனலாம். நுண்மதியின்றி விடயங்களை மனனம் செய்ய இயலாது. மனனம் செய்யமுன் தான் கற்க இருக்கும் விடயத்தைக் கற்பதின் நோக்கத்தை முதலில் உணர்ந்து. பின் விடயத்தின் பொருளை அறிந்தால் மனனம் செய்தல் இலகுவாக அமையும். பொதுவாக மெளனமாக வாசித்து மனனம் செய்வதை விட உரத்து வாசித்து மனனம் செய்தல், அல்லது பார்த்து எழுதுதல், அல்லது தான் படித்ததைச் சக மாணவனுக்குக் கூறல் இவை சிறந்த பயனை அளிக்கும். மாணவருட் சிலர் ஞாபகப்படுத்துதலுக்காகக் கண்மூடித்தனமாக மீண்டும் மீண்டும் ஒன்றையே படிக்கும் போது பாடத்தில் உள்ள கவர்ச்சி குறைவதை அவதானிக்கலாம். அத்துடன் ஒரு விடயத்தைப் படிக்கும் ஓவ்வொரு முறைக்கும் இடையில் இடைவேளை இருப்பது அத்தியாவசியம். இவ்விதம் இடைவேளை அமையும் போது கற்கும் விடயங்களும் மூளையில் ஒழுங்கமைப்புப் பெறுகின்றன. எபிங்கோஸ் [Ebbinghaus]

என்பவர் நடத்திய ஆராய்ச்சி இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும். அவர் சொற்களின் தொகுதி ஒன்றை ஒரு நாளில் இடைவேளை எதுவுமின்றி 68 தரம் படித்து மனனம் செய்தார். பின் அதே சொற் தொகுதியை மூன்று நாட்களில் இடைவேளையுடன் 38 தரம் படித்து மனனம் செய்யக் கூடியதாக இருந்ததை எடுத்துக் காட்டினார். எனவே மனனம் செய்யும் போது இடைவேளை இருப்பது பலனுள்ளது.

ஞாபகச் செயற்பாடுகளில் மனத்திருத்தல் அல்லது நிலை நிறுத்தல் என்பது அடுத்த படியாகும். இதை ஒரு உடலியல் சார்ந்த நிகழ்ச்சி எனலாம். ஏனெனில் மனனம் செய்யும் போது மூளையின் கலங்கள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுப் பின் குறிப்பிட்ட தூண்டி அளிக்கப்படும் போது அக் கலங்கள் மீண்டும் தொழில்பட மனனம் செய்யப்பட்ட விடயங்கள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. இந்த மனத்திருத்தலைப் பாதிக்கும் நிகழ்ச்சிகளை அறிந்திருத்தல் பயனுள்ளது. இவை பற்றிப் பல ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றுக் கருத்துகள் வெளியாயின. ஒரு விடயத்தைப் படிக்க மூன்பு கற்றவைகளும், படித்த பின்பு கற்றவைகளும் அவ் விடயத்தை மீட்டறிவதற்குத் தடையாகின்றன.

ஞாபகத்தில் தடைகள் ஏற்படல் இவை முறையே,

1. மூன்னோக்கு அகத்தடை [Proactive Inhibition]
2. பின்னோக்கு அகத்தடை [Retroactive Inhibition]
எனப்படும்.

ஒரு மாணவன் தான் அண்மையில் கற்ற விடயம் ஒன்றை மீட்டறிய முயலும். போது அவன் அதற்கு முன் கற்ற விடயங்கள் குறுக்கீடாக அமைவதுண்டு. இதுவே மூன்னோக்கு அகத்தடை எனப்படும். அதேபோல் தான் கற்ற விடயம் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த முயலும் போது அதன் பின்னர் கற்ற விடயங்கள் அதற்குத் தடையாக அமையின் அது பின்னோக்கு அகத்தடை எனப்படும்.

i. ஒத்தத் தன்மை கொண்டவற்றைக் கற்றல்
 கற்கும் இரு விடயங்களுக்கிடையில் ஒத்த தன்மைகள் அதிகரிக்க நிலை நிறுத்தும் தன்மை குறைவாக இருக்கும். உதாரணமாக மொழி கற்றபின் வேறு பாடம் கற்காது அடுத்து இன்னுமொரு மொழி கற்கும் போது மீட்டறிதலில் இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படலாம். கற்கும் இரு விடயங்களும் வேறுபடும் போது தடைகள் குறைவாக அமையும். மொழிப்பாடம் கற்றபின் இன்னுமொரு மொழியைக் கற்காது கணிதம் அல்லது விஞ்ஞானம் என வேறு பாடங்களைக் கற்கும் போது மீட்டறிவது இலகுவாக இருக்கும்.

ii. கற்றஜுக்கும் மீட்டஜுக்கும் இடையில் ஓய்வின்மை

கற்றதை நிலை நிறுத்துவதற்கு ஓய்வும் அவசியமாகும். அதாவது கற்றலுக்கும் மீட்டலுக்கும் இடையில் ஓய்வு இருப்பது முக்கியமானது. ஒன்றில் நித்திரை செய்யலாம், அல்லது விழித்திருந்தும் ஓய்வெடுக்கலாம் அல்லது வேறு விடயங்களைக் கற்கலாம். இதில் நித்திரை செய்து ஓய்வைப் பெறுதல் கூடிய பயனுள்ளது. இவ்வித ஓய்வினால் கூடியளவு நிலை நிறுத்தச் செயல்பாடுகள் இருக்கக் காணலாம்.

கற்றல் - நித்திரை - மீட்டல் இது பயனுள்ளது. ஒரு விடயத்தை படித்த பின் உடனடியாக இன்னொரு விடயத்தைக் கற்றல் அல்லது மீட்டறிய முன் இன்னுமொரு விடயத்தைக் கற்றல் என்பன மீட்டறிவதில் பெருந் தடைகளாக அமையும்.

iii. மொருளற்ற கற்றல்

கற்கும் விடயங்கள் பொருளற்றதாக அமையும் போதும் தடைகள் ஏற்படலாம். வரலாறு, இலக்கியம் இவை போன்றவை பல வருடங்கள் பயிற்சி இருக்காவிடின் முற்றாகவே மறக்கப்படலாம். உடலியக்கத் திறன்கள் இவ்விதம் மறக்கப்பட முடியாதவையாகும். துவிச்சக்கர வண்டி ஒடுபவர் பல வருடங்கள் பயிற்சி இல்லாது, விட்டு விட்டு இருந்தாலும் பிறகும் அதில் ஓடலாம். ஆனால் வரலாற்றுப் பாடம் பயிற்சி இல்லாவிடின் முற்றாக மறக்கவும் வாய்ப்புண்டு.

சிந்தனைக்கு வரவழூத்தல்

நிலை நிறுத்தலின் பின் அடுத்த செயற்பாடு மீட்டரிதல் அல்லது மீட்டுக் கொணர்தல் ஆகும். அதாவது குறித்த விடயம் கண்முன் இல்லாத போதும் அதைச் சிந்தனையில் வரவழூத்தல், முன் கற்றவைகளை ஞாபகப்படுத்திப் பர்ட்சையில் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுதலை இது குறிக்கும். இது ஒரு சிக்கலான விடயம்.

இவ்விதம் சிந்தனைக்கு வரவழூத்தல் 3 வகையில் ஏற்படும்.

1. நிரவுதல் - Levelling
2. கூராக்குதல் - Sharpening
3. தன் மயமாக்கல் - Assimilation

நிரவுதல் எனும் போது ஒழுங்கற்றுக் கற்றதை ஒழுங்காக்குதல் ஆகும். இதில் தேவையற்றவை மறக்கப்படும். சில விடயங்களில் ஒழுங்கற்ற தன்மைகள் அதிக காலம் மனத்தில் நிலைத்து நிற்கும். கூட்டத்தில் ஒருவரின் உடையை மாத்திரம் அதிக காலத்திற்கு ஞாபகத்தில் வைத்திருத்தல். இது கூராக்குதலுக்கு உதாரணமாகும். இரு பொருள்கள் ஒரே தன்மையாகத் தோற்றுமளிக்கும் போது பழக்கமான பொருளை வைத்து மற்றதை மீட்டரிதல் தன் மயமாக்கல் எனப்படும். இவ்விதமாக ஒவ்வொருவரும் ஞாபக சக்தியை வளர்க்கவே விரும்புகின்றனர். மாணவரைப் பொறுத்தமட்டில் ஆசிரியர் மாணவரின் ஞாபகத் திறனை வளர்ப்பதற்கும் கற்றதை மனதில் நிலை நிறுத்துவதற்கும் பல வழிகளில் உதவலாம்.

ஞாபகத்தை நிலைநிறுத்தும் வழிகள்

முதலில் கற்பதில் மாணவர்க்குக் கவர்ச்சியையும் ஆர்வத்தையும் உண்டுபண்ண வேண்டும். கற்பதின் நோக்கம் மாணவர்க்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அச்சும் சினம் போன்ற மனவெழுச்சிகள் மாணவரது மனத்திருத்தலைப் பாதித்து மறத்தலைத் தோற்றுவிக்கலாம். மாணவர் சுய மதிப்புக்கு ஊறு செய்யக்கூடிய கருத்துகள், குற்ற உணர்ச்சியைத் தரக்கூடிய எண்ணங்கள் நனவிலி மனதில் நகச்கப்படுதலினால் இவை போன்றவை மறக்கப்படலாம். மூளையில் ஏற்படும் அதிர்ச்சியும் சில சமயங்களில் மறத்தலைத் தோற்றுவிக்கக் கூடும்.

i. உருவெளிப்பாட்டுத் திறனை வளர்த்தல்

தமது ஞாபகத் திறனை வளர்க்க மாணவர் தமது உருவெளிப்பாட்டுத் திறனைக் கூடியளவு பயன்படுத்த வேண்டும். கற்றவற்றைத் தமது அனுபவங்களுடன் இணைத்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தொடர்புகள் அதிகரிக்க ஞாபக சக்தியும் அதிகரிக்கும். இராக முறை எதுகை மோனையுடன் கற்றலும் கற்றலை கற்ற அளவிற்கு நிலை நிறுத்த உதவுகின்றன. பெருக்கல் வாய்ப்பாடுகளை மாணவர் இராகத்துடன் கூறி மனத்திருத்த முயற்சிப்பதை இதற்குதாரணமாகக் கூறலாம். கற்கும் விடயங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு ஞாபகத்தில் இருக்க வேண்டுமாயின் நீண்ட இடைவெளியின் பின் மீண்டும் படித்தல் நன்று.

ii. மிகைக்கற்றல்

அளவிற்கு மிஞ்சிக் கற்றலும் ஞாபகத்தை அதிகரிக்கும் [Overlearning]. மாணவர் ஒரு விடயத்தை அறிந்த பின் அதைத் தொடர்ந்து கற்க ஆசிரியர் ஊக்குவிப்பு அவசியம். இவ் ஊக்குவிப்பு மாணவரின் ஞாபகத்திறனை வளர்க்க உதவும் எனலாம். ஒரே அமைப்புடைய விடயங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கற்கும்படி மாணவரை நிரப்பந்தித்தல் சிறந்த பலனைத் தராது. கூடிய மட்டும் ஒய்வும், இடைவேளையும் கொண்டு ஞாபகத் திறனை வளர்க்க ஆசிரியர் மாணவர்க்கு வழிகாட்ட வேண்டும். நாம் மறந்தவை என என்னும் செய்திகள் உண்மையாகவே மறக்கப்படுவதில்லை. இவை நனவிலி மனதில் ஒடுங்கியுள்ளன என்பது உளவியலாளர் கருத்தாகும். எனவே கற்றவ் செயல்பாடுகளில் ஈடுபடும் மாணவரின் ஞாபகத் திறனை வளர்க்க ஆசிரியரும் உதவலாம் என்பது புலனாகின்றது.

1993 - தெ - பங்குனி

8. உள் நலத்தில் புன்னகை

வாழ்க்கையில் மனிதன் மகிழ்ச்சியாகவும், இன்பமாகவும் வாழ்வதற்கு விரும்புகிறான். ஆனால் இவ்வாழ்க்கையில் இனபழும் துன்பழும் சம்ஹலும் சக்கரங்களாக மாறி மாறி வந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. மனிதன் தன் வாழ்க்கையில் தொடர்ச்சியாக இன்பத்தை எதிர்நோக்கமுடியாது. துன்பத்தின் கவடுகளையும் சந்தித்தே ஆகவேண்டும். இன்பத்தில் மகிழ்ந்து துன்பத்தில் துவண்டுவிட்டால் வாழ்க்கை நரகமாகி விடுகின்றது. இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் சிரித்து வாழக்கூடியவனே வாழ்க்கையை அனுபவிக்கின்றான். “சிரித்து வாழ வேண்டும். பிறர் சிரிக்க வாழ்ந்திடாதே” என்னும் கண்ணதாசனின் கவிதையடிகள் நோக்கற்பாலது.

ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில் அவனின் உள் நலத்தில் புன்னகை எனும் மெய்ப்பாடு பெரும் பங்கு கொண்டுள்ளது. ஒருவன் எவ்வளவு தான் முகவசீர்கரம், அழகுள்ளவராக இருந்தாலும் முகத்தைக் கடுகடுவென வைத்துக்கொண்டு என்னும் கொள்ளும் வெடிக்க இருந்தால் அவரின் முகம் பொலிவிழுந்தே காணப்படும். தெளிந்த, நல்ல உள்ளத்தின் பிரதிபலிப்புத்தான் புன்னகை. இதை நாம் விலைகொடுத்து வாங்க வேண்டியதில்லை. இயற்கை இலவசமாக அளித்த அருங்கொடையான புன்னகையை ஒரு நல்ல பழக்கமாக நாமே ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். புன்னகை புரிவது ஒரு நல்ல பழக்கம் எனலாம். அதேபோல் முகத்தை “உம்” எனக் கடுமையுடன் வைத்துக்கொள்ளுவதும் ஒரு பழக்கம் என்றே கொள்ளவேண்டும்.

புன்னகை புரிவதால் எமது உள்ளமும், உடலும் புத்துணர்வு பெறுகின்றது. இவர்களின் உள்ளத்தில் சந்தோஷம் பளிச்சிடுகின்றது. புன்னகை செய்பவர்களின் முகம் எப்போதும் மனதில் பளிச்சென்று பதிந்துவிடும் தன்மை வாய்ந்தது. அது பல நிரந்தரமான உற்ற நண்பர்களின் நட்பைப் பெற்றுக்கொடுக்கின்றது. இருளில் ஒளி போல துன்பத்தில் சிக்கித்தவிப்பவர்களுக்கு இது நம்பிக்கையூட்டுகின்றது. சிலர்

கொஞ்சமேனும் சிரிக்காமல் எந்தநேரமும் அழு மூஞ்சியாகவும். சிலர் உம் என்று கடுமையாகவும் முகத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதை நாம் காணலாம். வாழ்க்கையில் எந்த நிலைகளில் இவர்கள் இருந்தாலும் இவர்களுக்கு நண்பர்களே இருக்க மாட்டார்கள். இவர்களுடன் பழகப் பிறர் தயங்குவார்கள். எவ்வளவுதான் சொத்து, சுகம் இருப்பினும் சிலரின் வாழ்க்கை புன்னகை செய்து வாழ முடியாததினால் நரகமாகியுள்ளதை நாம் அறிவோம். இதைத் தாராளமாக வழங்குவதால் எவரும் ஏழையாக முடியாது. மாறாக பணக்காரர் கூட பணம் கொடுத்தும் இதை வாங்கிக்கொள்ள முடியாது. எனவே சிறு வயதிலிருந்தே சிரித்து வாழப் பழக வேண்டும்.

வீட்டிலே குழந்தைகள் கூட சீரிச் சினந்து விழும் பெற்றோரைக் கண்டால் பயந்து ஒதுங்குகின்றனர். இதனால் அவர்களின் சுயமான செயற்பாடுகள் செயற்படாமல் தடைப்படுகின்றன. அவர்களின் உள் வளர்ச்சி நிலை பாதிக்கப்படுகின்றது. பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் சிலர் எந்த நேரமும் கோபமும் கடுகடுப்புமாகக் காணப்படுவர். இவர்களின் இந்த நிலையினால் மாணவரின் கற்றல் தொழிற்பாடே தோல்வி அடைகின்றது. அலுவலகங்களில் கடுகடுவென முகத்தை வைத்துக்கொண்டு இருப்பதனால் அங்கு சுமுகமான நிலை மறைந்து இறுக்கமான ஒரு உணர்வு ஏற்படுகின்றது. வீட்டில் வளர்க்கும் மிருகங்கள் உதாரணமாக நாய், பூனை போன்ற செல்லப் பிராணிகள் கூட நாம் எரிந்துவிழுந்தோம் என்றால் பக்கத்தில் வர அஞ்சுவதைக் காணலாம். எனவே வாழ்க்கையை எந்த நிலையிலும் நன்கு அனுபவிக்க புன்னகை ஒருவருக்கு அவசியமாகின்றது.

பெண்களைப் பொறுத்தவரை இந்த நகை அவர்களுக்கு மிகமிக அவசியமானது. பெண்ணொருத்தியின் முகத்திற்குப் பொலிழுட்டுவது புன்னகையாகும். புன்னகை செய்து வாழத் தெரிந்த பெண்ணினால் இல்லத்தில் இன்பமே நிறைகின்றது. “பெண் பிள்ளை சிரித்தால் போச்ச, புகையிலை விரிந்தால் போச்ச” எனும் பழமொழி சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலை தெரியாமல் சிரிப்பவர்களுக்காகக் கூறப்படுவதாகும். வாழ்க்கையை

அனுபவிக்கத் தெரியாமல் சீரிச் சினந்துகொண்டு தானும் துன்பம் அடைந்து, வீட்டிலுள்ள அத்தனைபேரின் வாழ்க்கையையும் நரகமாக்கும் பெண்கள் புன்னகை புரிய கற்றுக்கொண்டார்களோனால் வாழ்க்கையை அனுபவிக்கத் தெரிந்தவர்களாவர். தாழும் மகிழ்ந்து தம்மைச் சூழ உள்ளவரையும் மகிழ்விக்கும் தன்மை வாய்ந்தது புன்னகை.

உடல்நிலையைப் பொறுத்தவரை புன்னகையுடன் வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளுபவர்கள் இளமையான தோற்றப்பொலிவுடன் காட்சி தருவதை அவதானிக்கலாம். எந்த நேரமும் சிடுசிடுப்பவர்களும், கவலையாகக் காட்சி தருபவர்களும் வெகுவிரைவில் இளமையிலேயே தலையும் நரைத்து, முகம் பொலிவிழுந்து சுருங்கி வயோதிபத் தன்மை அடைகின்றனர். எந்தவொரு செயலையும் நிதானமாக செய்யத் தவறுகின்றனர். படபடப்பும் சினமும் காரணமாக பல தோல்விகளைத் தழுவிக்கொள்கின்றனர்.

இரு விதத்தில் பார்க்கப்போனால் புன்னகை புரியத் தெரியாதவர்கள் நிச்சயமாக தாழ்வு மனப்பான்மை கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர். தாழ்வுச் சிக்கல் காரணமாக புன்னகையை இழந்து முகத்தை கடுமையுடன் வைத்துக் கொள்கின்றனர். சிலர் கடுமையாக முகத்தை வைத்துக் கொள்வதனால் பிறர் தம்மை மதிக்கலாம் என தப்புக் கணக்குப் போடுகின்றனர். கடுமையான போக்கு நட்பை, உறவை இழக்கச் செய்கின்றது. புன்னகை நிறைவான வாழ்வையே தருகின்றது.

சிலர் காலையில் எழும்பும்போது சினத்துடன் எழும்பி, நாள் முழுவதும் அதே உனர்க்கி நிலையில் கழித்துவிடுகின்றனர். இதனால் அவர்களின் உடல் நரம்புகள் பாதிப்பு அடைகின்றன. சரியாக உணவைக்கூட உண்ண முடியாதவராகவும், எதையும் இரசித்து மகிழ முடியாதவராகவும் இதன் காரணமாக மன, உடல் பலவீனத்தையும் அடைகின்றனர். எதிலுமே இவர்கள் நிறைவைக்காண முடியாதவராகித் துயர் நிறைந்த நிம்மதியற்ற வாழ்க்கையை வாழ்கின்றனர். குழந்தைகளின் மகிழ்ச்சிக் குறைவிற்குத் தாய் தகப்பனின் இந்தப் போக்கு காரணமாக

அமைந்து விடுகின்றது. அவர்களின் எதிர்காலம் இதனால் பாதிப்பு அடைகின்றது. உளவியலாளர் ஆய்வுப்படி இத்தகைய நிலை காரணமாகப் பிள்ளைகளின் கல்வி மற்றும் திறமைகள் மழுங்கடிக்கப்படுகின்றன. வெறுப்பும், விரக்தியும் காரணமாக எத்தனையோ பிள்ளைகள் முன்னேற முடியாது பின்தங்கி விடுகின்றனர். குற்றம் செய்தாலும் பேசி பாராட்டத்தக்க செயலைச் செய்தாலும் பாராட்டாது விடினும் மாறாக எதற்கும் ஏரிந்துவிழும் பெற்றோர், ஆசிரியர், முத்தோரின் சிடுசிடுப்புக் காரணமாகப் பாதிப்பறும் குழந்தைகள் சோர்ந்துவிடுகின்றனர். ஒரு புன்னகையினால் எத்தனையோ செயல்களைச் சாதிக்கலாம் என்ற உண்மையை எம்மவரில் பலர் தெரிந்துகொள்வதில்லை. புன்னகை பற்றி அயல்நாட்டு எழுத்தாளர் ஒருவர் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்.

“சிரிப்பு குரிய ஓளி போன்றது. அது மனதில் நிலைத்துநின்று சந்தோஷம் தருகின்றது”

“சிரிப்பின் இனிமையான நாதத்தினைக் கேட்கும் போது வாழ்வின் கஷ்டங்கள் விலகுகின்றன. அது சந்தோஷமான நினைவுகளை நம்மிடம் ஓடி வரச் செய்கின்றது.”

சிரிப்பின் சந்தோஷமான நாதம் நம்மை வரவேற்கின்றது. சிரிப்பு என்ற இனிமையான சங்கீதம் நம் வாழ்க்கையை இன்பம் நிறைந்ததாக மாற்றி விடுகின்றது.

எனவே நான் என்ற அகந்தையைப் போக்கி எல்லோரையும் வாழ வைக்கும் இந்த உடல் மெய்ப்பாட்டை நாம் பழக்கத்தில் கொண்டு நாமும் நிறைவுடன் வாழ்ந்து மற்றோரையும் சந்தோஷமாக வாழ வைக்கவேண்டும். வாழ்க்கை வாழுவதற்கு என்ற உண்மையைப் புன்னகைமூலம் பெற்று வாழலாம்.

1995 - சித்திரை - ஆணி

9. ஆசிரியத்துவ உளமாட்சியும் அதீல் ஏற்படும் தாக்கங்களும்

உள மாட்சி என்னும் பண்பு மக்கள் மாண்பை விளக்க எழுந்த தோற்றப்பாடு எனலாம். உளவியல் வல்லுனர் ஸ்ரான்லி கால் உளமாட்சி பற்றிச் சிறந்த விளக்கம் அளித்துள்ளார். எத்தகைய இரு வித உளமாட்சிக் கருத்து வடிவங்களும் ஒன்றென இசைந்து மினிராது என்பது இவர் கருத்து. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை உளமாட்சி என்னும் பண்பு அன்பின் சால்பு கொண்டதாக வலு நிறைந்த சக்தியாக விளங்குகின்றது என்பது பேராசிரியர் சந்திரரேகரம் அவர்கள் கூறும் கருத்தாகும். சமுதாயத்தில் நற்பிரஜைகளை உருவாக்கும் சிற்பிகள் ஆசிரியர். ஆசிரியர் எனும் பதத்தைப் பிரித்தால், ஆசு எனின் குற்றம் எனவும் இரியன் எனின் களைபவன் எனவும் பொருள் கொள்வர் நம் முன்னோர். எனவே ஆசிரியன் என்பவன் குற்றங் களைபவன் எனக் கருதப்படுகிறான். தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்படும் மாணவரின் அறியாமை, ஒழுக்கயீங்கள் என்பவற்றைக் களைந்து. அறிவுடைமை பண்புடையவனாக அவனை மாற்றி உலகிற்கு அளிப்பவன் ஆசிரியன். இத்தகைய பெருமைசால் ஆசிரியனின் உள மாண்பு தூய்மையானதாக, அன்பு வலிமை கொண்டதாக விளங்க வேண்டும்.

ஆசிரியர்களும் இதர மக்களைப் போல சில அடிப்படை உந்தல்கள் பொருந்தியவராகக் காணப்படுகின்றனர். இவைகள் அவர்களின் உள மாட்சியில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தலாம். பல்வேறுபட்ட தாக்கங்களுக்கு மத்தியிலும் ஆசிரியத்துவம் வளர்க்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். ஆசிரியர் பண்பு மாணவர் வாழ்க்கையில் பிரதிபலிக்கும் என்று கூறும் பேராசிரியர் சந்திரரேகரம் அவர்கள். ஆசிரியர் மெய்யறிவின் சின்னமாக உயர் நோக்கங்கள் கொண்டவராக இருத்தல் அவசியம் எனத் தெளிவடைகிறார்.

நம் முன்னோர் “சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடன், சான்றோன் எனக் கேட்டதாய். அவையத்து முந்தியிருப்பச் செயல்” என்றெல்லாம் கூறியிருப்பது கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இத்தகைய மேன்மைமிகு கல்வியை ஆசிரியவுலகில் ஆண் பெண் இரு பாலாருமே உலகிற்கு அளிக்கின்றனர். இவர்களின் உள மாண்பு மேலும் விருத்தியடையப் பல அம்சங்கள் துணை நிற்கின்றன.

ஆசிரியரின் தொழில் திருப்தி

தொழில் திருத்திக்கு முன்னேர்தியாக அமைவது ஆசிரியன் சிறப்பான முறையில் தனிமனித சீராக்கம் பெறக்கூடிய வழி வகைகள். அவர் தொழிற் துறையில் காணப்படுதலாகும். முதலில் தனது தொழிலை அவர் விருப்புடன் ஏற்கக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் அங்கே காணப்பட வேண்டும். குறிப்பாகத் திருமனமான பெண்கள் இத் தொழிலில் ஈடுபடும் போது அவர்களுக்கு ஏற்படும் நெருக்கிடைகள், உள்தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. குடும்பத்தில் அவள் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் அதிகரிக்கும் போது எத்தகைய திறமை மிக்க ஆசிரியையினும் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றாள். கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் பூரணமாகப் பங்களிக்கும் தன்மையை அவள் இழக்க நேரிடுகின்றது அத்துடன் பாடசாலையிலும் அதிக வேலைப் பருவங்கள் சமத்தும் போது அங்கே விருப்புடன் கடமையாற்றும் உள்ளத்தை அவள் இழப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். விருப்புடன் ஆற்ற வேண்டிய இத்தொழிலை பலாத்காரமாகவோ அல்லது தன் மீது திணிக்கப்பட்ட தொழிலாகவோ ஆசிரியர் எவ்வேறும் கருதுவாராயின் அங்கே உளச் சிக்கல்களும் ஏற்படுகின்றன. “தொழில் திருப்தி” என்பது அத்தியாவசியமானதொன்று. தன் தொழிலில் திருப்தியடையாத எந்த ஒரு ஆசிரியனும் சிறந்த உள்மாட்சி கொண்டவளாக அமைய முடியாது.

ஆசிரியரின் கல்வி வளர்ச்சியும் ஒழுக்கறும்

ஆசிரியத்துவமும் உள மாண்பும் விருத்தியடைய நற்பண்புகளும் உதவுகின்றன. ஆசிரியர் ஒவ்வொருவரும் தான் என்ற உணர்வை நீக்கிக் தாம் என்ற உணர்வை வளர்த்து நல்லாசிரிய அனுபவங்களைப் பெற்று நலன்மிகு உளவியல் பாங்குகளை வளர்க்க வேண்டும். நல்லொழுக்கம் ஆசிரியரை அணி செய்வதாக அமைய அவர்களின் கல்வித் தகைமை. தீரன் என்பன அதை இன்னும் மெருகூட்டுவதாக அமைய வேண்டும். ஆசிரியன் ஒருவன் தன் இறுதிக் காலம் வரையும் கற்க வேண்டும் என்பது அறிஞர் கூற்றாகும். அவர்கள் தொடர்ந்து கற்பவராகத் தம் அறிவை மேலும் மேலும் வளர்ப்பவராக இருத்தல் வேண்டும். அதற்கான வாய்ப்புகளும் கல்வித் துறையில் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். இவ் வாய்ப்புகள் கிடையாது ஏமாற்றமடையும் ஆசிரியர் உளப் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றனர். இது அவர்களின் உள மாண்பைப் பாதிக்கின்றது.

பாடசாலைகளின் வள வசதி

சமகால நோக்கில் அவதானிக்கும் போது, இன்று ஆசிரிய உள மாண்பைப் பாதிக்கும் பல்வேறு காரணிகளை இன்னும் அவதானிக்கலாம். ஒரே கல்வித்தரம் உடையவராக இருந்தும் வளர்ச்சியடைந்த வளங்கள் உடைய பெரிய பாடசாலைகளில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களையும் சிறிய வளங்கள் அற்ற பாடசாலைகளில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களையும் சமூகமும் உலகமும் நோக்கும் விதம் மாறுபடும் போது சிறிய பாடசாலைகளில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் உள்ளம் தாக்கமுறுகின்றது. அநாவசியமான ஏற்றத் தாழ்வுகள் அதாவது காரண காரியமின்றி ஏற்படும் இத் தாக்கங்கள் மன உளச் சிக்கலுக்கு வித்தாகின்றன. இதனால் மன விரக்தியுமும் ஆசிரியர் பலராவர்.

ஆசிரியரின் நிதிப்பற்றாக்குறை

இதேபோல் ஆசிரியருக்கில் பொதுவாகக் காணப்படும் நிதிப் பற்றாக்குறையையும் ஆசிரியர் உள மாண்பைப் பாதிக்கும் காரணியாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆசிரியர்கள் வேறு தொழில் மூலம் அல்லது முயற்சிகள் மூலம் வருவாய் ஈட்டக்கூடிய சாத்தியங்கள் மிகக் குறைவு. குறைந்த வேதனம் காரணமாக மன முறிவுகளுக்குள்ளாகி நிதிப் பற்றாக்குறையினால் வாடும் எந்த ஒரு ஆசிரியரும் சிறந்த உள மாண்புள்ளாவராகத் தொழிற்படல் சிரமமானதாகும். எனவே கல்வி அமைச்சுத்தான் இந்த விடயத்தில் ஆசிரியரின் விருத்திக்கு உதவ வேண்டும்.

மாணவரின் தனியார் கல்வி நிலையை நாட்டம்

அடுத்தாகத் தனியார் கல்வி நிலையங்களில் (ரிஷூட்டறிகள்) மாணவருக்குள்ள நாட்டமும், கவர்ச்சியும் இன்று ஆசிரியர்கள் மாண்பைப் பாதிப்புச் செய்துள்ளன எனலாம். எவ்வித தீற்மையான உத்திகளைக் கையாண்டு கற்பித்தாலும் தமது மாணவர் அதில் அக்கறையின்றித் தனியார் கல்வி நிலையங்களை அல்லது பெரிய பாடசாலைகளை நாடிச் செல்லும் போது குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்கள் மனத் தாக்கங்களுக்குள்ளாகின்றனர்.

மற்றொரு புறத்தில் நோக்கும் போது ஆசிரியர்களும் தமது உள மாண்பு மினிர முயற்சி எடுக்க வேண்டியவராகின்றனர். குறிப்பாகத் தமது பணி கற்பிப்பது மட்டுமே எனக் கொண்டு கல்வி நிர்வாகத்திற்கு அப்பால் தனிப்பட்டுப் நிற்கும் ஆசிரியர் தொகை இன்று அதிகம். இவ்வாறு அமையாது நிர்வாக இயந்திரம் சமூகமாக இயங்கக் கூல

நடவடிக்கைகளிலும் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கருமாற்றுவது ஆசிரியத்துவத்தின் சிறந்த சால்பாகும்.

சமுகம் - ஆசிரியர் புரிந்துணர்வு

இவ்விதம் பாடசாலையுடன் மட்டும் ஆசிரியத்துவப் பணி அமைந்து விடுவதில்லை. சமுகத்துடனும் அவர்கள் பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சமுகத்துடனும் இவர்கள் நற்தொடர்புகள் பூண்டு மக்களை நல்வழிப்படுத்த முயல்வது முக்கியமான பணியாகும். சமுகத்தில் தான் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றான் என்ற உணர்வு ஆசிரியரை நிறைவாக்குகின்றது. இவ்விதம் சமுகத்திலும் பாடசாலையிலும் கருமாற்ற அவர்களின் உள் மாண்பு தாக்கங்களுக்குள்ளாகாமல் இருப்பது அவசியமாகின்றது. குறிப்பாகப் பயங்கரவாத சூழ்நிலைகள் ஆதிக்க மேலாண்மைகள் மன அமைதியைக் குலைக்கும் நிகழ்வுகள், என்பன அவர்களின் உள் மாண்பு வளர்ச்சிக்குத் தடைக் கல்லாக அமைகின்றன.

அதிபர் - சக ஆசிரியர்களுடனான உறவுகள்

சக ஆசிரியருடனான தொடர்பும் நட்பும் இன்னொரு விதத்தில் ஆசிரியரின் உள் மாண்பிற்கு விதத்தாக உதவுகின்றன. சக ஆசிரியருடனான கருத்துகளை நன்முறையில் பரிமாறக் கூடியவராக, அவர்களைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவராக, கருத்துகளுக்கு மதிப்பளிக்கக் கூடியவராக அமைவது அவசியம். பாடசாலை அதிபர், சக ஆசிரியர்களுடனான தொடர்புகள் நெருக்கிடைக்களுக்குள்ளாகும் போது அவையும் உளச் சிக்கல்களை உருவாக்குகின்றன. கல்வி நிர்வாகமும் ஆசிரியரின் உள் மாண்பை வளர்க்கும் நோக்குள்ளதாகச் செயற்பட வேண்டும். சமகாலத் தேவைகளை ஒட்டியதான் கல்வி நிகழ்ச்சிகள், கலைத் திட்டங்களை ஆய்தல், கருத்துரைகளை வழங்குதல் அவசியமானதாகும். சுருங்கக் கூறின் ஒழுங்கமைப்புடைய கல்வி நிர்வாகமும், கல்வி நிலையும் ஆசிரிய உள்மாட்சியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையன எனலாம்.

1992 - ஆடி - புரட்டாதி

10. கந்தலீல் மீளவலியுறுத்தல் பற்றிய ஸ்கின்னர்ஸ் கோட்பாடுகளும் அவற்றின் வகுப்பறைய் பயன்பாடுகளும்

ஹாவார்ட் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த டி. கு. ஸ்கின்னர் என்பவர் தொண்டைக், ஹல் என்பவர்களைப் போன்று கற்றல் நடவடிக்கைகளில் மீளவலியுறுத்தலின் முக்கியத்துவத்தைப் பல பரிசோதனைகளின் மூலம் விஞ்ஞான ரீதியாக விளக்கியுள்ளார். மீளவலியுறுத்தல் என்பது கல்வி உளவியலில் மட்டுமென்றிப் பல்வேறு துறைகளிலும் இன்னும் கட்டிடக்கலை தொடக்கம் கலின்கலை வரை உண்டு எனலாம். இது விஞ்ஞான சமூகவியற் கோட்பாடுகளில் எல்லாம் பரந்து பட்ட கோட்பாடாக உள்ளது. பாடசாலை வகுப்பறைகளில் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கற்பவை, நடத்தைகள், நினைவில் நிற்கும் கருத்துகள் என்பவற்றில் மீளவலியுறுத்தல் (Reinforcement) என்பது ஒர் உளவியல் தத்துவமாக உள்ளது. அதேவேளை, ஒரு கோட்பாடாகவும் நடைமுறையாகவும் உள்ளது. இன்று ஹாவார்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் நடத்தை வாதம்பற்றிய பல ஆராய்ச்சிகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. நடத்தைவாத உளவியலில் மீளவலியுறுத்தல் எனும் கோட்பாடு பெருமளவில் வலியுறுத்தப்பட்டும் விமர்சிக்கப்பட்டும் வருகின்றது.

மீளவலியுறுத்தல் கோட்பாடு

மீளவலியுறுத்தல் மூலம்தான் ஒரு துவங்கல் வலிமை பெறுகிறது என்பது ஸ்கின்னரின் கருத்தாகும். இதை விளக்க அவர் பசியுள்ள எலி ஒன்றைப் பெட்டியினுள் போட்டுக் கூட்டினுள்ளேயே ஒரு தண்டை அழுத்துவதன் மூலம் உணவைப் பெறுமாறு ஏற்பாடு செய்தார். எலி பலமுறை முயன்று தவறி இறுதியில் தண்டை அழுத்தி உணவைப் பெற்றது. ஒரு முறை அழுத்திப் பெற்ற உணவு போதாத போது மீண்டும் மீண்டும் தண்டை அழுத்தி உணவைப் பெறும் பயிற்சியைக் கற்றுக் கொண்டது. இவ்வாறாகத் தண்டை அழுத்துவதாகிய துவங்கலுக்கு மீளவலியுறுத்தியாக உணவு கிடைக்கப் பெற்றமையினால் தான் எலி மீண்டும் மீண்டும் தண்டை அழுத்தி உணவைப் பெறும் பழக்கத்தைக் கற்றுக் கொள்ளக் காரணமாயிருந்தது என்பதை அவர் நிருபித்தார். இதேபோலப்

புறாக்கள், பூணகள் போன்ற உயிரிகளிலும் ஆராய்வுகளை மேற்கொண்டு தான் பெற்ற முடிவுகளின் மூலம் மேலும் தன் கொள்கைகளை வலியுறுத்தினார். இதை ஆசிரியர் தன் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். தன் கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் மீள்வலியுறுத்தல் முறைகளைப் பயன்படுத்தித் தான் விரும்பும் நடத்தைகளைப் பின்னைகளிடத்தில் உருவாக்க முடியும் என்பதை ஆசிரியர் உனர் வேண்டும்.

மீள வலியுறுத்தலின் வகைகள்

மீள்வலியுறுத்தல்கள் நேர் மீள்வலியுறுத்தல் (Positive reinforcement) எதிர்-மீளவலியுறுத்தல் (Negative reinforcement) என இரு வகைப்படுத்தப்படும். இரு வகையாலும் துவங்கல்கள் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன. என்றால் ஸ்கின்னர் நிரூபித்துள்ளார். நேர் மீள்வலியுறுத்தல்கள் மூலம் மாணவர்களுக்கு வெகுமதியளித்து அவர்களது நல்ல நடத்தைகளை மீளவலியுறுத்துவதன் மூலம் ஊக்கலைப் பெற்று அவற்றைத் திரும்பவும் செய்யப் பழகுகின்றன. வகுப்பறைகளில் வெகுமதி, கணிப்பு, அதிக புள்ளிகள் வழங்கல் புகழ்ச்சி, சரி என்று கூறல் போன்ற நேர் மீளவலியுறுத்திகள் மாணவர்களுக்குக் கல்வியில் ஆர்வத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கின்றன. ஆசிரியர் ஒருவர் விரும்பத்தகாத தூண்டிகளை அகற்றுவதன் மூலம் குறித்த துவங்கல் கற்கப்பட வாய்ப்புண்டு. இது எதிர் மீளவலியுறுத்தலால் நிகழ்கின்றது எனலாம். உதாரணமாகக் கற்றலுக்கு இடையூராக உள்ள தடைகளான பிரகாசமான ஒளி, பேரிரைச்சல்கள் போன்றவைகளை நீக்கிக் கற்றலை இல்லவாக்கலாம். சில சந்தர்ப்பங்களில் மாணவருட் சிலர் பிறர் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்குத் தவறான காரியங்களைச் செய்கின்றனர். இத்தகைய செயல்கள் ஏனைய மாணவரைப் பாதிக்காவிட்டால் அவற்றைக் கண்டும் காணாதது போல் விட்டு விடுதல் நல்லது. அதைவிட்டு ஆசிரியர் அதை மிகைப்படுத்துவதாலோ அல்லது தண்டனை வழங்குவதாலோ அவை மீள்வலியுறுத்தப்பட்டு அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் அச்செயலைச் செய்வதன் மூலம் அவர்கள் எதிர்பார்த்த பிறர் கவனத்தையும் கணிப்பையும் பெற வழிவகுக்கின்றன.

தண்டனை வழங்குவதை விட வெகுமதி வழங்குதலே கற்றலிலும் நடத்தை மாற்றத்திலும் நல்ல விளைவை ஏற்படுத்தும் எனலாம்.

வகுப்பறைகளில் பலரின் முன் ஆசிரியர் ஏசுதல், பிரம்பாலடித்தல் குறைந்த புள்ளிகள் வழங்குதல், கெளரவக் குறைவாக நடத்துதல் போன்ற எதிர் மீன் வலியுறுத்திகளைப் பயன்படுத்தாது நேர் மீன் வலியுறுத்திகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் அவற்றின் மூலம் பிள்ளைகளின் தவறான நடத்தைகளின் தூண்டி துவங்கற் தொடர்புகளைச் செயலற்றதாகவும் ஆக்கமுடியுமெனும் ஸ்கின்னரின் கோட்பாட்டை ஆசிரியர் கருத்தில் கொள்வது நன்று.

முதல் மீன் வலியுறுத்திகளும் துணை மீன் வலியுறுத்திகளும் உணவு, நீர், ஓய்வு போன்றவை முதல் மீன் வலியுறுத்திகள் ஆகும். இவை கற்பிக்கப் படாதவை, முதல் மீன் வலியுறுத்தியுடன் ஒரு தூண்டியை இணைத்து வழங்கப்படும் போது அது துணை மீன் வலியுறுத்தியாகின்றது. பணம், கணிப்பு, சமூக அந்தஸ்து போன்றவை துணை மீன் வலியுறுத்திகளாகும். மனித சமூக நடத்தைக்குத் துணை மீன் வலியுறுத்திகள் முக்கியமானவை. சமூக அங்கீகாரம் போன்ற துணை மீன் வலியுறுத்திகள் மனித நடத்தையில் பரவலாகத் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. ஸ்கின்னரின் பின்வரும் ஆய்வு கவனிக்கற்பாலது. எவி தண்டை அழுத்தி உணவு பெறும்போது ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு ஓலி, அல்லது வெளிச்சம் தோன்றுமாறு ஏற்பாடு செய்தால் பலமுறைகள் எவி முயன்று இறுதியில் உணவு கிடைக்காவிட்டாலும் ஓலி அல்லது வெளிச்சம் வரும்போது அதனால் மீன் வலியுறுத்தப்பட்டுத் தண்டை அழுத்தும் என நிருபித்தார்.

தெரவிவசய் மீன் வலியுறுத்தி

இரு தூண்டிக்குப் பல, துவங்கல்கள் இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட ஒரு துவங்கலை மாத்திரம் தெரிவு செய்து பிள்ளை அதனைச் சரியான முறையில் செய்யும் போது மாத்திரம் மீன்வலியுறுத்தல் தெரிவு செய் மீன் வலியுறுத்தல் எனப்படும். சகல கற்றல் திறன்களும் இம்முறையிலேயே கற்பிக்கப்படுகின்றன என்பது ஸ்கின்னரின் கோட்பாடாகும். குண்டெறிதல், பயிற்சியில் மாணவன் சரியான முறையில் குண்டைப்பிடித்து எறியும் போது மாத்திரம் ஆசிரியர் சரி என்றோ கெட்டிக்காரன் என்றோ கூறி மாணவர் அதனை மீண்டும் மீண்டும் செய்ய மீன் வலியுறுத்தலாம். மாணவனும் அவ்வாறு செய்வதனால் அதிகளுடு தூரம் குண்டை எறிய முடியும் என்பதைக் கற்றுக்கொள்கின்றான். அவ்வாறே வகுப்பறையில் சரியான

முறையில் வாசிக்கும் அல்லது உச்சரிக்கும் மாணவனைக் கெட்டிக்காரன் என்றும் “நன்று” “சரி” என்று சொல்வதன் மூலமும் மீளவலியுறுத்துவதனால் சரியாக வாசிக்க, உச்சரிக்கக் கற்றுக் கொள்கின்றான்.

தொடர் மீள வலியுறுத்தி

தொடர் மீள வலியுறுத்தல் என்பதன் மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை அடைவதற்குதவலாம் என்பது ஸ்கின்னின் கொள்கையாகும். எல்லா விடயங்களையும் ஒரே தடவையில் கற்பித்து விட முடியாது. ஆகையால் பல சிறு பகுதிகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பகுதியையும் பின்னள சரியாகச் செய்யும் போது மீள வலியுறுத்திப் படிப்படியாக வெற்றி பெற்று இறுதி இலக்கை அடையும்படி கற்பிக்கலாம். ஒரு முழுமையான பாடத்தை அல்லது ஒரு சிக்கலான திறனைக் கற்பிக்க இம்முறை சிறந்தது. இச் செயலின் மூலம் மாணவனின் நடத்தையை உருவாக்கலாம் என்பதை ஸ்கின்னர் புறா மூலம் செய்த பரிசோதனையினால் நிருபித்தார். ஒரு பெட்டியினுள் விடப்பட்ட புறா ஒரு பக்கத் தட்டில் உள்ள கிடையான கோடுகளில் குறித்த ஒரு கோட்டின் மேலே கொத்தினால் மாத்திரம் உணவு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தார். கோட்டிற்குக் கீழே கொத்தினால் எவ்வித மீள வலியுறுத்தலும் கிடையாது சற்று உயர்த்தில் உள்ள கோட்டிற்கு மேற்பகுதியில் கொத்தினால் மட்டும் உணவு கிடைத்தது. படிப்படியாக உணவு கிடைக்கும் கோடு உயர்த்தப்பட்டதினால் புறா கழுத்தை உயரத் தூக்கியவாறே நடமாடத் தொடங்கியது. இதே முறையில் எனக்கு உணவு தாருங்கள் என்ற சொற்களில் மாத்திரம் கொத்தி உணவைப் பெறவும் பந்தடிக்கவும் புறாக்களைப் பழக்கினார். இவ்வாறே பின்னளைக்கு எழுத்து, வாசிப்பு, கணிதம் ஆகியவற்றைக் கற்பிக்கும்போது தெரிவுசெய் மீளவலியுறுத்தலையும். தொடர் மீள வலியுறுத்தவின் படி நிலை உயர்வையும் பயன்படுத்திச் சரியான நடத்தையை அவர்களிடம் உருவாக்க முடியும் என்பதை நிருபித்தார்.

ஆரம்ப காலக் கற்றலில் தான் ஒவ்வொரு துலங்கலும் மீள வலியுறுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் பின் ஒவ்வொரு துலங்கலுக்கும் மீள வலியுறுத்த வேண்டியதில்லை எனவும் மாறும், மாறாக் கால அளவுத் திட்டங்கள், மாறும் மாறாத விகித அளவுத் திட்டங்கள் மூலம் படிக்க முடியும் எனவும் ஸ்கின்னர் விளக்கினார். மாறாத கால

அளவுத் திட்டம் மீள வலியுறுத்தப்படும் காலத்தையொட்டித் துவங்கல் அதிகரித்துப் பின் மந்தகதியில் துவங்கலை ஏற்படுத்தும். மாறுங்கால அளவுத் திட்டத்திலொன்றால் பின்னை தனக்கு எப்போது வெகுமதி கிடைக்கும் என்று தெரியாத படியால் எப்பொழுதும் மாறாத வேகத்தில் கற்பான். அதேபோல் மாறாத விகித அளவுத்திட்டத்தில் மீள வலியுறுத்தினால் எவ்வளவு வேலை செய்தபின் ஆசிரியர் தமக்கு வெகுமதி, கணிப்பு போன்றவற்றை வழங்குவார் என்று தெரியாத நிலையில் கற்பதினால் அதிக வேகத்தில் துவங்கல்கள் ஏற்படும். இங்கு மீள வலியுறுத்தலைத் தொடர்ந்து மந்த நிலை ஏற்படுவதில்லையாகயால் இம்முறையில் கற்பிப்பது நன்று என்பது ஸ்கின்னின் கோட்பாடாகும்.

தூண்டி பிரித்தறியும் திறன்

தூண்டி பிரித்தறிதல் முறை ஆசிரியர் சரியான துவங்கலை மீள வலியுறுத்திப் பிழையானவற்றைத் தெரிந்து கொண்டு வேண்டாதவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கு உதவுகின்றது. இதையொட்டிச் செய்யப்பட்ட ஆய்வுதான் புறாவிற்கு நாடாவில் செல்லும் மருந்துக் குளிசைகளில் பருமனில் வேறுபட்டனவற்றைப் பிரித்தெடுக்கப் பழக்கியமையாகும். பிரித்தறியும் திறனைப் பெற்றிராவிடில் குறிப்பட்ட தூண்டிற்குரிய பொருத்தமான துவங்கலைப் பெற்றுமுடியாது.

பல்தேர்வு வினாக்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் சரியான தெரிவை மீள வலியுறுத்திப் பிழையானவற்றை மீள வலியுறுத்தாது விடுவதும் இக்கோட்பாட்டை ஆதாரமாகக் கொண்டதாகும். பிரித்தறியும் திறமையைப் பின்னைகளிடம் வளர்க்க முதலில் அதிக வேறுபாடுடைய சொற்களையும் பொருட்களையும் எடுத்துக் காட்டிப் பின்னர் வேறுபாட்டைக் குறைத்துக் கற்பிக்க வேண்டும். தூண்டிகளின் வகை அவற்றிற்கிடையேயுள்ள தொடர்புகள் ஆகியவற்றை அறியும் திறனிலேயே பிரித்தறியும் நுட்பம் தங்கியிடுள்ளது. மேலும் இத்திறன் மாணவின் நுண்மதித் திறனையும் வெளிப்படுத்துவதனால் நுண்மதிப் பரீட்சைகளில் சொற்களையும் படங்களையும் பிரித்தறியும் ஆற்றல் அளவிடப்படுகின்றது. கற்பிக்கப்படும் ஒரு நடத்தையானது மேலும் மேலும் மீள வலியுறுத்தப்படாவிட்டால் அவை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழிந்துவிடும் என்பதை ஸ்கின்னர் புறாக்களின் மேல் செய்த

பரிசோதனைகள் மூலம் வலியுறுத்தினார். புறாக்களை விரட்டுவதற்கு ஆந்தையின் அலறல் பதிவு செய்யப்பட்டு ஓலிபரப்பப்பட்ட போது ஆந்தையின் அலறலுக்கும் புறாக்கள் பயந்தோடவில்லை.

வகுப்பறைப் பயன்யாகு

இவ்விதம் நாம் விரும்பும் நடத்தைகளைப் பின்னைகளிடத்தில் உருவாக்க மீள வலியுறுத்தல் முறைகள் உதவும் என ஸ்கின்னின் ஆய்வுகள் எடுத்துக் காட்டியமையினால் இவரின் கொள்கை மனித நடத்தையையும், மனித கற்றலையும் விளக்கும் விஞ்ஞான முறையில் அமைந்த கொள்கையாகக் கருத்தபடுகின்றது.

ஒரு வகுப்பில் பல்வேறு திறமைகளுடைய மாணவர்கள் இருப்பர். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்ற முறையில் கற்பிக்க ஆசிரியரால் முடியாது. எல்லோருக்கும் ஒரே முறையில் கற்பிக்கும் போது திறமை கூடிய மாணவன் பாடத்தை இலகுவில் புரிந்து அப்பியாசங்களை விரைவில் செய்து முடித்துவிட்டு எஞ்சிய நேரத்தில் வேலையின்றி மனமுறிவுடையவும், திறமை குறைந்த மாணவன் ஆசிரியரின் கற்பித்தலைப் பின்பற்ற முடியாது பின்னடையவும் கூடும். இக்குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்ய நிரவித்த கற்பித்தல் முறை, கற்பித்தற் பொறிகள் போன்றவற்றின் மூலம் ஆசிரியர் தான் கற்பிக்க இருப்பதை மாணவர்க்கு வழங்கித் தான் இல்லாத வேளையிலும் மாணவர் கற்கும் திறனை வளர்க்கலாம்.

அறிவு பெறுதலில் பொதுமையாக்கம் மிக முக்கியமானது. ஒரு பாடத்தில் கற்றதை இன்னொரு பாடத்திற்குப் பொதுமையாக்கலாம். இதன் மூலம் மீள வலியுறுத்தலாம். இன்று எது கற்றலும் சிந்தனையும் குறிபீடுகள் வாயிலாக வளர்க்கப்படுகின்றன. குறிகளான மீள வலியுறுத்தல் சாடைகள், படிமங்கள் இவை யாவும் மீள வலியுறுத்தல் செய்யப்படும். நிரந்தரமான நடத்தை உருவாக்கங்கள் பின்னாட்டல் என்பன மீள வலியுறுத்தல் என்ற கோட்பாட்டுடன் இணைந்து செயற்படுகின்றன. மேற்கூறியவற்றை அறிந்து செயல்படும் ஆசிரியர் தன் கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் மாணவரிடத்துத்தான் விரும்பும் நடத்தைகளைத் தோற்றுவிக்க முடியும் என்பது புலனாகின்றது.

1993 - ஆடி - புரட்டாதி

I I. பாடசாலை அதிபர்ன் தலைமைத்துவப் பண்புகள்

“ஓரு நாட்டின் ஆசிரியர் எத்தரத்தினரோ அத்தரத்தினரே அந்நாடு” என்பது அறிஞர் கூற்றாகும். கலாநிதி இ. ஏ. பயர்ஸ், “ஓரு நாடு முதலாந்தர நாடாக இருக்க வேண்டும் எனின் அந்நாட்டின் ஆசிரியர்கள் முதலாந்தரத்தினராக இருக்க வேண்டும்” என்கிறார். “மனிதனை ஆக்குபவன் ஆசிரியன்” என்கிறார் ஜோன்ஸ் அடம்ஸ். இத்தகைய பொறுப்பு மிகக் ஆசிரியர் குழாத்தையும் நாட்டின் எதிர்கால சந்ததியினரான மாணவச் செல்வங்களையும் தன் முகாமைத்துவத்தில் வளர்த்தெடுக்கவேண்டிய பாரிய பொறுப்பு அதிபரைச் சார்ந்ததாகும்.

பாடசாலையின் தலைவர் அதிபராவார். ஓரு வாகனமானது சாரத்தியின் கட்டுப்பாட்டில் சீராகச் செல்வது போல பாடசாலை என்ற தாபனமும் பாடசாலைத் தலைவரான அதிபரின் கட்டுப்பாட்டில் சீராக இயங்க வேண்டும். அதிபர் பதவி மிக மிகக் கடினமானதும் பொறுப்புமிக்கதுமாகும். பாடசாலையின் பொறுப்புக்கள் அனைத்தும் அதிபருடையதே, எனவேதான் “முன்னிலை முகாமையாளர்” என்று அதிபர் இன்று அழைக்கப்படுகிறார். பாடசாலையின் அனைத்து செயற்பாடுகளுக்கும் தலைமை தாங்குபவர் அதிபரே...

பாடசாலையில் அங்கம் வகிப்பவர் ஆசிரியர், மாணவர், ஊழியர், பெற்றோர், பழைய மாணவர், நலன் விரும்பிகள் எனப் பலவாறு அமைவர். பாடசாலையின் சீருக்கும் சிறப்புக்கும் உழைக்கும் ஆசிரியர்களுக்குத் தலைமை தாங்குகின்ற அதிபர்கள் கல்விசார பட்டங்கள் பெற்றிருப்பதுடன் அமையாது சிறந்த முகாமைத்துவப் பண்புகளும் ஒருங்கே சேர்ப்பெற்றவராக இருக்கவேண்டும்.

தலைமைத்துவப் பண்புகளில் மிக முக்கியமானது நல்லுறவை வளர்த்தலாகும். பாடசாலை முகாமைத்துவத்தைச் செல்வனே நடாத்த அதிபருக்கும் பாடசாலைச் சமூகத்திற்கும் இடையே நல்லுறவும், நம்பிக்கையும் இருப்பது அவசியம். பாடசாலையின் அதிபர், ஆசிரியர் - மாணவர் மட்டில் மனித நேயமுடையவராக இருக்கும் அதேவேளை கண்டிப்பும் அரவணைப்பும் பக்கமாக வர வழிநடத்தும் ஆற்றலைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அடக்குமுறையும் அதிகாரமும் வற்புறுத்தலும்

தலைமைத்துவப் பண்புகள் அல்ல. இதனால் பெரும் குழப்ப நிலையே உருவாகும்.

பாடசாலையைப் பொறுத்தவரை அதிபர்கள், எல்லோரும் ஒரே தலைமைத்துவப் பண்புகளைக் கொண்டவராக இருக்கவேண்டுமென எதிர்பார்ப்பது தவறு. தமது பாடசாலை இருக்கும் சூழல், சூழ்நிலை, சந்தர்ப்ப நிலைமைகள் என்பவற்றைப் பொறுத்து தலைமைத்துவ முறைகளைக் கையாளலாம். ஜனநாயக ரீதியிலான தலைமைத்துவ அனுகுமுறைகள் பாடசாலைக்கு ஏற்றவையாகும்.

இத்தகைய அனுகுமுறைகளைக் கையாளும் தன்மை சார்ந்த அதிபர் பாடசாலையில் உள்ள அனைவருக்கும் மதிப்பளிப்பார். அனைவரும் கலந்தாலோசிக்கப்படுவதாலும் பார்வையாளராக அன்றி எல்லோரும் பங்காளராக மாறுவதாலும் உற்சாகமான பங்களிப்பு ஏற்படுகின்றது. இத்தகைய தலைமைத்துவப் பண்பினால் வேலைப்பக்கிரவு செவ்வனே இடம்பெற பணியில் ஈடுபடும் திருப்தியும் ஏற்படுகின்றது. பாடசாலை நிர்வாகம் சீராக நடைபெற அதிபர் இத்தகைய பண்புடையவராக இருத்தல் அவசியம்.

அதிபரானவர் கல்வி சம்பந்தமான ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டல்களையும் ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் நிதானமாகவும், ஆணித்தரமாகவும் அளிக்கக்கூடியவராக இருக்கவேண்டியது அவசியம். ஆசிரியர் மாணவரின் தனிப்பட்டதிறன்களை அறிந்து அதற்கேற்ப வேலைகள் கொடுப்பது, கல்வியூட்டுவது என்கின்ற பாரிய பொறுப்பும் அதிபரைச் சார்ந்ததாகும். சிறந்த தலைமைத்துவப் பண்புகள் கொண்ட அதிபர் ஒருவர் தான் விரும்பியவற்றை மற்றவர்களுக்கொண்டு இலகுவாக செய்விக்கக் கூடிய ஆற்றல் பெற்றிருப்பார்.

தலைமைத்துவப் பண்புகள் பிறப்பினால் மட்டும் வருவதல்ல. இத்தகைய பண்புகள் சில ஒருவருடன் ஒட்டிப்பிறந்தாலும் பலரில் வளர்க்கப்படவேண்டியனவாகும். தலைமைத்துவம் கல்வியினாலும், பயிற்சியினாலும், அனுபவங்களாலும் வளர்க்கப்படுகிறது. தலைமைத்துவ அனுபவங்களினால் தலைமைத்துவப் பண்புகள் வளர்க்கியும் ஆக்கமும் பெறுகின்றன. அதனால் பாடசாலை என்ற நிறுவனத்தில் பலர் சிறந்த தலைமைத்துவம் உள்ளவராக வளரும் வாய்ப்புக்களை அதிபர் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு

பாடசாலை பல தலைவர்களை உருவாக்கக்கூடிய தளமாகும். நாட்டின் வருங்காலத் தலைவர், மத்த தலைவர் எனப் பல்வேறு தரப்பட்ட தலைவர்கள் பாடசாலைகளிலே உருவாக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் பல அனுபவங்களைப் பெற அதிபர் வழிகாட்டியாக அமைகின்றார். எனவே அதிபர் தான் மட்டும் தலைமைத்துவ பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்பவராக அமையாது ஓவ்வொரு நிலையிலும் மற்றவரின் திறன் அறிந்து அவர்கள் வளர வாய்ப்புக்கள் அளிக்க வேண்டும். இதனால் நிர்வாகம் இலகுவாகிறது. சுயநம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. திறமைகள் அதிகரிக்கின்றன. பாடசாலை என்ற தாபனத்தின் எதிர்பார்ப்புக்களை இலகுவாக அடைய முடிகின்றது.

பாடசாலை என்ற நிறுவனத்தில் திட்டமிடுதல், தொடர்பு படல், ஒழுங்கு படுத்தல், இயைபுபடுத்தல் எனத் தன் பணிகளை ஆற்றும்போது பாராட்டுகளும் கண்டனங்களும் கிடைப்பது இயல்பு. ஆனால் இரண்டையும் சமாகவே நோக்க வேண்டும். காய்க்கும் மரத்திற்குக் கல்லெறி விழும் என்பதை உணர்ந்து எதையும் எதிர் கொள்ளும் துணிச்சலுடன் நடுநிலைமை தழும்பாமல் பணிபுரிவது அதிபருக்கு நல் இலட்சணமாகும்.

தலைமைத்துவப் பண்புகளை அனுபவங்கள் மூலம் பெறுவதுடன் முகாமைத்துவக் கற்கை நெறிகள், முகாமைத்துவப் பட்டப்படிப்பு, கருத்தரங்குகள் மூலமும் பெற முடியும். இவைகள் மூலம் நல்ல முதல் நிலை முகாமையாளராக அதிபர் விளங்குவதுடன் தனது பாடசாலை ஆளணியினருக்கும் தலைமைத்துவப் பயிற்சிகளை அளித்து சமூகத்திற்கு உதவ வேண்டும்.

2001 - வைகாசி - ஆணி

12. மாணவர்கள் அச்சவுணர்வுகளும் அதன் நாக்கங்களும்

தன்னொழுக்கங்களை மிகவும் பாதிக்கும் உணர்வுகளில் அச்சவுணர்வு மிக முதன்மையானது ஆகும். மாணவர் மத்தியில் பல்வேறு காரணங்களினால் ஏற்படும் அச்ச உணர்வுகள் அவர்களின் கல்வியிலும் உள், உடல் நலத்திலும் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

சிறுவயதிலேயே பெற்றோர், உறவினர், நன்பர் போன்றவர்களின் தவறான வழிநடத்தைகள் காரணமாகச் சிறுவர் பலர் அச்சவுணர்வுகளுக்குள்ளாக்கப்படுகின்றனர். இன்னொரு வகையினர் தாமாகவே தன்னம்பிக்கை, துணிவு, மனோதையியம் இன்றி இத்தகைய உணர்வுகளுக்குள்ளாகின்றனர். சிலர் தமது அங்கவீனம், மற்றும் குறைபாடுகளால் தாழ்வுச் சிக்கலுக்குள்ளாகி அச்சவுணர்வுக்கு அடிமையாகின்றனர்.

சிறுவயது முதல் தன்னம்பிக்கை, மனோதையியம், துணிவு என்பவற்றை வளர்க்கும் முதல் ஆசிரியர் பெற்றோராவர். குறைபாடுகள் காரணமாக எழும் தாழ்வு மனப்பான்மையைப் போக்கி, உன்னால் இதைச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டித் துணிவுள்ளவர்களாகச் சிறுவரை வளர்த்தல் அவசியமாகும்.

புதிய விடயங்களைக் கற்கும்யோது ஏற்படும் அச்ச உணர்வு மாணவப் பருவத்திலே மாணவர் பலர் புதிய விடயங்களைக் கற்கும் போது பதகளிப்பு அடைகின்ற நிலையை நாம் அவதானிக்கலாம். அன்றாட வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளையும் இடர்ப்பாடுகளையும் தீர்க்க முடியாத ஒரு நடு நிலையற்ற இயல்பு பதகளிப்பு என சிக்மன்ட புரோய்ட் கூறுகின்றார். பதகளிப்பை ஒரு பய உணர்வாகக் கொள்ளலாம். பதகளிப்பை கற்கும் நிலையில் இதயம் விரைவாகத் துடித்தல், வியார்த்தல், மூச்ச வாங்குதல் என்பன மூலம் இவ் உணர்வுகள்

வெளிக்காட்டப்படுகின்றன. இத்தகைய உள்ளிலை பிள்ளையின் கல்வியில் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

யெற்றோரின் கட்டாயம்பகுத்தலினால் ஏற்படும் அச்சு உணர்வு
 எம் பெற்றோரில் பலர் பிள்ளைகளின் அறிவு, திறமை, மனப்பாங்கு இவைகளைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் தாங்கள் எதிர்பார்க்கும் நிலைக்குப் பிள்ளைகள் வந்துவிடவேண்டும் என்ற எண்ணங்களைத் தினிக்கும் போது பலவிதமான முறைகளையும் கையாளுகின்றனர். பெற்றோரின் விருந்புகளைப் பூர்த்தி செய்யமுடியாத பிள்ளைகள் பயவுணர்வுக்குள்ளாகின்றனர். தம்மால் முடியுமா என்ற அச்சுவுணர்வு அவர்களிடம் ஏற்படுகின்றது. தொடர்ச்சியாக வளர்க்கப்பட்டு வரும் இப்பய உணர்வு காரணமாகச் சலிப்பும் விரக்தியும் ஏற்பட்டுப் பாடசாலைத் தேர்வுகளிலும், இதர முயற்சிகளிலும், பொதுப் பரீட்சைகளிலும், நேர்முகத் தேர்வுகளிலும் இவர்கள் தோல்வியைத் தழுவிக் கொள்கின்றனர்.

பரீட்சைகள் காரணமாக அச்சம் அடைதல்
 பொதுவாக மாணவர் பலருக்குப் பரீட்சைப்படியம் என்னும் உணர்வு ஏற்படுவது இயற்கை. கல்வியியலாளர்களும், உளவியலாளர்களும் சிறிதளவு பயவுணர்வு, மாணவரைப் பரீட்சைக்கு நன்றாக ஆயத்தப்படுத்த உதவும் என்கின்றனர். ஆனால் பரீட்சையில் கடினமான கேள்விகள் வந்தால் என்ன செய்வது, என்ற அதீதமான பயவுணர்வு மாணவரைப் பாதகமான விளைவுகளுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. இவ்வுணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு இவர்களை இதில் இருந்து விடுவிப்போராகப் பெற்றோரும், ஆசிரியரும் செயற்படுதல் வேண்டும்.

இத்தகைய அச்சுவுணர்வுகளை நீக்கச் சுலபமாக மனம் சோராது தொடர்ந்து செய்யப்பட வேண்டும். அச்சமும் தாழ்வுணர்வும் வெற்றியின் முதல் எதிரிகளாகும். நீலில் இறங்காமல் நீந்தமுடியாது இதேபோலவே செயலில் இறங்காமல் திறமையும், வெற்றியும் பெற்றுமுடியாது என உணர்த்தப்பட வேண்டும். ஒரேயடியாகப் பெறு வெற்றிகளைப் பெற முடியாது என்பதை உணர்த்தி சிறு சிறு வெற்றிகளாகப் பெற ஊக்குவித்து

இப்பய உணர்வினைப் போக்க வேண்டும். இந்தச் சிறு சிறு வெற்றிகள் நாள்டைவில் பெரு வெற்றிகளாக மாறும்.

அங்கக் குறையாகுகள் காரணமாக அச்சு உணர்வு
 பொதுவாக இன்று மாணவருள் பலர் வகுப்புகளில் உரத்து வாசிக்க, மேடையிற் பேசப்பயப்படுவதை நாம் அவதானிக்கலாம். முதலில் மேடையில் பேசும் போது எழுந்ததும் கால்கள் நடுங்கலாம் பேசக்குத் தடுமாறலாம். சபையோர் சிரிக்கலாம் என்ற பயவுணர்வு பேசவிடாமல் தடுக்கலாம். இதனால் பேசுவது ஆபத்தனது என ஒதுக்கினால் தொடர்ந்து இந்த உணர்வு வளர்ந்து கொண்டே போகும். நன்றாகப் பேசுபவர்களைக் கவனித்து அவர்களைப் போல் பேசிப் பழகினால் இந்தப் பயவுணர்வு நாள்டைவில் அற்றுப் போவதை அவதானிக்கலாம்.

அபாயங்களை நினைத்துப் பயமடைதல்
 மாணவருள் சிலர் தாம் செய்ய நினைத்த காரியங்களைச் செய்யமுடியாமல் ஒதுங்கிப் போவதற்கும் இத்தகைய அச்சவுணர்வுகளே காரணமாகும். சிலர் அபாயங்களை நினைத்து அஞ்சுவதைப் பழக்கமாக்கிக் கொள்கின்றனர். அபாயங்களை நினைத்தால் பய உணர்வே மிஞ்சும். அபாயகரமான முயற்சிகள் என்று உலகில் எதுவுமே இல்லை என்பதை அவர்கள் உணரப்பன்ன வேண்டும். அபாயங்களுக்கு அஞ்சினால் உலகில் வாழமுடியாது என்ற கருத்தை அவர்களுக்கு வலியுறுத்த வேண்டும்.

தெருவில் நடக்கும்போது அல்லது வாகனங்களை ஓட்டும்போது தாம் ஆபத்துக்குள்ளாவேன் என அஞ்சினால் தாறுமாறாக ஓடித் தாமாகவே அபாயங்களுக்குள்ளாவதை எடுத்துக்காட்டி மனோதெரியத்தைப் பெற ஊக்குவித்தல் வேண்டும். குறிப்பாக மாணவர் மத்தியில் தற்குணிவை வளர்க்கவேண்டும். நாய் கடித்துச் செத்தவர் சிலர் என்பதற்காக நாய் இல்லாத தெருவைத் தேடிப் போகமுடியாது. நாய் கடிக்க வந்தாலும் அதைத் தடுக்கலாம் என்ற துணிவை அச்சவுணர்வு மிகுதியானோர் பெற வேண்டும். எனவே அச்சு உணர்வு நீங்க தற்குணிவு. மனோதெரியம், அவசியம்.

தோல்விகளைச் சந்திப்பதில் அச்சம்

இன்று நாம் பரவலாக மாணவர் மத்தியில் காண்பது தோல்விகளைச் சந்திப்பதில் ஏற்படும் பயவுணர்வு ஆகும். எல்லாம் சரியாகச் செய்யமுடியாவிட்டால் என்ற அச்சமே, தோல்விகளைச் சந்திக்க வைக்கின்றன. தோல்விகளைக் கண்டு துவன்டு பயந்துவிடும் மாணவன் தகுந்த ஊக்குவிப்பு இன்றேல் தொடர்ந்து தோல்விகளுக்குள்ளாகி மனச்சோர்வு அடைகின்றான். இதேபோல் அங்கக் குறைபாடுகளும் அதனால் ஏற்படும் தாழ்வுணர்வும், அச்சவுணர்வும் மாணவர் மத்தியில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. திக்குவாய்க்கு இலக்கான மாணவர் தாம் திக்கித் திக்கிப் பேசுவதால் மற்றவர் நகைப்பார்கள் என்ற அச்சம் காரணமாக ஒதுங்கி வாழ்கின்றனர். இத்தகைய ஒதுக்கம் இவர்களின் பிற திறமைகளையும் மழுங்கடிக்கின்றது. இக் குறைபாடுகளை ஓரளவேனும் நீக்க முயலவேண்டும். பிறின் ஏளனங்களுக்குள்ளாவோம் எனப் பயந்தால் முன்னேற்றம் தடைப்படும். பொதுவாக நோக்குமிடத்து மாணவர் அச்சமின்றித் துணிந்து செயற்படப் பெற்றோரும் கல்விக்கூடங்களும் ஊக்குவித்து மாணவர் மத்தியில் தன்னம்பிக்கை, மனோதாரியம் என்பவற்றை வளர்த்தல் அவசியம்.

1997 - சித்திரை - ஆணி

13. நல்லாசிரியர்ன் தோற்றுப்பாடுகள்

சமூகத்தில் ஆசிரியத்துவம் புனிதமும், மதிப்பும், சக்தியும் கொண்டது ஆசிரியத்துவத்திற்குப் பல்வேறு விதமான வரைவிலக்கணங்கள் கூறுப்படுகின்றன. கற்பித்தல்பணி அதன் பிரதான இலக்காகக் கருதப்படுகிறது. இருப்பினும் ஆசிரியர் பல வெட்டுமுகங்களைக் கொண்டவர், தோற்றுப்படுகளுடையவர் என உளவியலாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். தனியே கற்பித்தல் பணியைமட்டும் நிறைவேற்றும் ஆசிரியர் ஒரு நிறைவு பெறாத ஆசிரியராகவே கணிக்கப்படுகிறார்.

பொருத்தமான கற்பித்தல் நெறிகளைக் கையாளல்

ஆசிரியரின் மகத்தான் பணி கற்பித்தலாக அமைவது யாவரும் அறிந்ததோன்று. மாணவன் தன் திறமைகளையும் மனப்பான்மைகளையும், விழுமியங்களையும் வளர்க்க அவனுக்குத்துவம் பணியை ஆசிரியர் நிறைவேற்றுகின்றார். ஒரு ஆசிரியர் தனக்குத் தெரிந்த விடயத்தை மாணவருக்கு எடுத்துக் கூறுதல் அல்லது விளக்குதல் தான் கற்பித்தல் என்பது மரபு ரீதியான விளக்கம் ஆகும். எனவே ஆசிரியர் தன் பாடத்துறையில் பரந்த அறிவு கொண்டவராகத் தொடர்ந்து கற்பிப்பவராக மேலும் மேலும் தன்னை வளர்த்துக் கொள்பவராக இருத்தல் வேண்டும்.

ஆசிரியர் கற்பிக்க முற்படும் போது தனக்குத் தெரிந்த எல்லாவற்றையும் வகுப்பறையில் கொட்டி விடலாம் என எதிர்பார்க்க முடியாது. மாணவர் எல்லோரும் ஒரே தரத்தினராக எளிதில் விளங்கக் கூடியவராக அமைதல் முடியாதகாரியம். புத்திக்கூர்மையுள்ள எளிதில் கிரகிக்கும் மாணவரும், மெல்லக் கற்கும் மாணவரும் (Slow Learners) கலந்த ஒரு வகுப்பறையில் இரு பகுதியினரும் தெரியமாகக் கேட்டுக் கற்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கும் ஆசிரியர் கற்பித்தலுக்குப் பொருத்தப்பாடு உடையவர் ஆகின்றார்.

உளவியலாளர் (Lewin, Lippitt, White) ஹாவின், லிப்பிட், வைற் ஆகியோர் ஆசிரியரின் தலைமைத்துவம் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என ஆராய்ந்துள்ளார். அவர்கள் ஆய்வின்படி சனநாயக முறைத் தலைமைத்துவத்தைக் கொண்ட ஆசிரியர் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறுவதாகக் கூறுப்படுகின்றது. ஏனைய சர்வாதிகாரப் போக்கு தலையிடாத தன்மைகொண்ட ஆசிரியர் தம் பணியில் சிறந்த பலனை அடையவில்லை எனத் தெரிவித்துள்ளனர்.

ஆஞ்சலை வளர்ச்சி நல்லொழுக்கம்

ஆசிரியருக்கு அமைய வேண்டிய தோற்றப்பாடுகளுள் ஆஞ்சலையும், நல்லொழுக்கமும் முக்கியமானவையாகும். ஆசிரியர் ஒருவரைப் பார்த்தவுடன் சக ஆசிரியர், மாணவர், சமூகம் மத்தியில் நன்மதிப்பும் மரியாதையும் தரப்படக்கூடியவராக இருக்கவேண்டும். ஆசிரியரின் நடை உடை பாவனை அவருக்கு இயல்பாகவே மதிப்பையும் கண்ணியத்தையும் அளிப்பதாக அமையவேண்டும். இற்றைக்குப் பல வருடங்களின் முன் ஆசிரியர், மாணவர், சமூகத்தின் மத்தியில் பெற்ற மரியாதையும், கெளரவழும் இன்று மணவரும், சமூகமும் கொடுக்கத்தவறியுள்ளது என யாராவது கூறுவார்களேயானால் அது ஆசிரிய சமூகத்தினாலும் ஏற்பட்டதொன்றாகக் கொள்ளலாம்.

நிர்வாகத் திறன்

ஆசிரியர் வெறுமனே கற்பிப்பவராக மட்டும் அமையாது. சிறந்த நிர்வாகியாகவும் இருத்தல் அவசியம். அதிபர் ஒரு பணியைத் தன்னிடம் ஒப்படைக்கும்போது, அல்லது தினைக்களம் அல்லது சமூகம் ஒப்படைக்கும் போது சிரத்தையுடன் செம்மையாக நிறைவேற்றக் கூடியவராகத் தன்னை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பணியை இவரிடம் நம்பி ஒப்படைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையையுட்டுபவராக ஆசிரியர் விளங்க வேண்டும்.

மாணவரை இனம் காணல்

இவற்றுடன் ஆசிரியர் ஒரு உளவியலாளராகவும், நல் வைத்தியனாகவும் அமைவது வரவேற்கத்தக்க தொன்று. உடல், உள் நோய்களை அறிந்து மாணவரின் மனவெழுச்சிகளை உணர்ந்து தனியான வேறுபாடுகளை அவதானித்துக் கடமை புரிபவராக இருத்தல் வேண்டும். சமூகத்தினதும் மாணவரினதும் தேவைகளைக் கணிப்பிடத் தவறும் ஆசிரியர் தன் பணியில் நிறைவுபெற முடியாது. மாணவரின் உடல் உஸ்பினிகள், தாக்கங்களை நீக்காது வேதனத்திற்காக கடமைபுரியம் ஆசிரியனின் பணி விழலுக்கு இறைத்த நீராகும்.

சமூக நல்லூற்றை வளர்த்தல்

சிறப்பாக ஆசிரியன் ஒரு சமூகநலத் தொண்டனாக, சமூகத்தோடு ஒட்டியவனாக அமைதல் சாலச் சிறந்தது. ஆசிரியன் வேறு, சமூகம் வேறு என ஆசிரியன் தனித்து இயங்கினால் சிறந்த பல்லை எதிர்பார்க்க முடியாது. முன்னைய ஆசிரியர் பலர் இன்றும் தலைசிறந்த ஆசிரியராகப் போற்றப்பட்டுக் களம் பண்ணப்படுகிறார்கள் எனின் அதற்குக் காரணம் சமூகத்திற்கும் அவருக்கும் இடையில் உள்ள ஒத்திசைவாகும். சமூகத்தின் தேவைகளையும் குழந்தையும் வேறாக வேண்டும்.

பொருத்தப்பாட்டையும் கணித்து அதற்கேற்பத் தன் பணியை அமைத்துக் கொள்பவராக ஆசிரியர் அமைய வேண்டும்.

தனியாள் திறன்கள் வளர்ச்சி பெறல்

ஆசிரியரின் தனியாள் திறமைகளையும் வளர்த்தல் அத்தியாவசியமானது. விளையாட்டுத் துறை, கலைத்துறை மற்றும் எழுத்தாற்றல் போன்றவற்றில் ஆர்வமுள்ளவராக இருப்பதுடன் மாணவரையும் சமூகத்தையும் உற்சாகத்துடன் செயற்படுத்துவிக்கும் ஆசானாகக் கருமாற்றுதல் நன்று. மொத்தத்தில் ஆசிரியர் ஒரு நடமாடும் கலைக் களஞ்சியமாவார். தன் பணி வாழ்க்கையில் பாடசாலையில் ஒரு சிறந்த ஆசிரியனாக, நண்பனாக, நிர்வாகியாக, ஒழுக்கசீலராக விளங்கும் ஆசிரியர் அங்கு ஒரு தனி இடத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார். இன்முகமும், புன்னகையும், அன்பும் நிறைந்த ஆசிரியர் எல்லோரையும் இலகுவில் கவர்ந்து விடுகிறார். சிடுசிடுப்பும், கண்டிப்பும் கடுமையான போக்குமுள்ள ஆசிரியர் சமூகத்தில் தனக்குரிய இடத்தைப் பெற்றத் தவறுகிறார்.

சிறந்த நேர முகாமைத்துவம்

விளைத்திறனுடனான நேர முகாமைத்துவம் ஆசிரியரிடம் இருக்க வேண்டும். Time Management) ஆசிரியன் ஒருவன் தனது நேரத்தைப்பாடசாலை. தனது குடும்பம் இரண்டுக்குமாக ஒரு சமநிலையை தெரிந்தெடுத்துப் பணியாற்றுதல் நன்று. இன்று அறிவுத்துறையில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டதால் இம்மாற்றங்களுக்கேற்ப ஆசிரியரும் தன்னை இசைவாக்க வேண்டும். தொடர்ச்சியாக வாண்மை விருத்தி பெறவேண்டும். புதிய பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்பவராக அமைய வேண்டும்.

“ஆளுமை விருத்தி” என்பது ஆசிரியரின் தோற்றப்பாடுகளுள் மிக முக்கியமானது. கல்வி அறிவு வளர்க்கப்படுவதாலும், ஒழுக்கக் கீலத்தாலும், நடை உடை பாவளையாலும், கண்ணியமான தோற்றத்தாலும் ஆளுமை விருத்தி மெரு கூட்டப்படுகின்றது. ஆளுமையுள்ள ஆசிரியன் பன்முகப்படுத்தப்பட்டவளாகச் செயல் படுவார். எனவே நற்பிரசைகளைச் செதுக்கி உலகிற்கு அளிக்கும் ஆசிரியர் மேற்கூறப்பட்ட பல்வேறு தோற்றப்பாடுகளைக் கொண்டவராக அமையுமிடத்துக் கழக முன்னேற்றம் துரித கதியில் நடைபெறும் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

1998 - சித்திரை - ஆணி

14. ஆரம்பப் பிரீவு மாணவருக்கு ஏற்படும் உளத்தாக்கங்கள்

ஆரம்பப் பாடசாலைப் பருவம் வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான காலகட்டமாகும். இக்காலப்பகுதியே பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் காலம் என்பதனால் உளவியலாளர்கள் பலர் குழந்தைகளின் மனவெழுச்சிகள், நடத்தை முரண்பாடுகள் பற்றிப் பலவாறு ஆராய்ந்து கருத்துக்கள் தெரிவித்துள்ளனர். எனவே குழந்தைகளோடு நெருங்கிய தொடர்புகளொண்ட பெற்றோரும், ஆசிரியரும் அவர்களின் தேவைகள் உணர்வுகளைப் பொறுத்தமட்டில் அவதானமாக இருப்பது மிக மிக அவசியம்.

ஆரம்பப் பாடசாலை மாணவிடம் முதிர்ச்சியடைந்த நடத்தைகளை அல்லது ஒழுங்கு கட்டுப்பாட்டை ஆசிரியர்கள் எதிர்பார்க்கமுடியாது. வளர்ந்தவர்கள் தம் உணர்ச்சிகளை மறைக்கலாம். அதன் மூலம் தன்னைச் சூழ உள்ளவர்களுடன் பொருத்தப்பாடு காணலாம். ஆனால் ஆரம்பப் பாடசாலை மாணவர்கள் நிலை அத்தகையதல்ல. அவர்கள் தம் உணர்வுகளை அப்படியே வெளிப்படுத்தும் தன்மை வாய்ந்தவர்கள். புதிய சூழ்நிலைக்குத் தம்மைத் தயாராக்கும் போது அவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்கள், தேவைகள் அலட்சியப்படுத்தப்படும்போது அல்லது புறக்கணிக்கப்படும்போது பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன.

வெறுப்புணர்வு உண்டாதல்

பிறந்தது முதல் வீட்டிலே தனித்துவமாக கவனிக்கப்பட்ட குழந்தை பாடசாலைக்கு வரும்போது அதனுடன் ஒத்த பல குழந்தைகளுள் ஒன்றாகச் சேர்த்தே கவனிக்கப்படுகின்றான். இந்நிலையில் பெற்றோரினதும், ஆசிரியரினதும் அன்பான வழிநடத்துதல் அவசியம். ஆரம்பத்தில் பாடசாலை வருவதற்குக் குழந்தைகளுள் சிலர் மறுத்து அழுவதை நாம் காணலாம். அதற்குரிய காரணங்களை அறியாமல் பெற்றோரும், ஆசிரியரும் தண்டனைகளை வழங்கும்போது கல்வியிலும் பாடசாலையிலும் அவர்கள் வெறுப்படைகின்றனர். ஆகவே குழந்தைகளின் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுமிடத்து அவர்கள் திருப்தி அடைந்துவிடுகின்றனர் என்பதை நாம் உணரவேன்டும்.

முரண்பாடான நடத்தைகள்

பெற்றோராயினும் சரி ஆசிரியராணாலும் சரி குழந்தை புதிய சூழலுடன் பொருத்தப்பாடு காணமுன் அவர்களிடம் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு காண்பது தவறானதாகும். குழந்தைகள் படிப்படியாக ஒழுக்கத்திற்கு உள்ளடக்கப்படவேண்டுமே தவிரக் கடுமையான ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடுகள் முரண்பாடான நடத்தைகளுக்கே இட்டுச் செல்லும். இதனால் ஆரம்பத்தில் கோபத்திற்கான செயற்பாடுகளை வெளிக்காட்டும் குழந்தை அவை நீண்டகாலம் நிலைக்கும்போது விரோதமான உணர்வுகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு தாழ்வுச் சிக்கல்களுக்கு உள்ளாகும். இதுமாத்திரமல்ல இதனால் உணவில் வெறுப்பு, நித்திரைக் குறைவு, நிறை குறைவு ஆகியனவும் ஏற்படும்.

கல்வியில் ஆக்கமின்மை

அடுத்தாக ஆரம்பக் கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் தரம் ஒன்றில் பிள்ளைகளுக்கான பாடத்திட்டம் அமைப்பதில் ஆசிரியர் மிகுந்த அக்கறை கொள்ளல் அவசியம். குழந்தையின் குழல் சமுதாயத்துக்குப் பொருத்தப்பாடு அடையக்கூடிய விதத்தில் குழந்தைகள் விரும்பக்கூடிய வகையில் விசேட விதமாக அவை அமைக்கப்படவேண்டும். ஆரம்ப வகுப்பைத் தன் வீட்டின் விரிவாக்கப்பட்ட ஒரு பகுதியாகவும், அங்கே கற்பிக்கும் ஆசிரியர் தன் தாயின் இடத்தில் இருப்பவர் என்றும் அங்கே மேற்கொள்ளும் செயற்பாடு ஒழுங்கமைப்புக் கொண்டவை என்றும் உணரத்தக்கதாக இவை அமையவேண்டும். அத்துடன் இவ்வகுப்பாசிரியருக்கு மிகுந்த பொறுமையும் சகிப்புத் தன்மையும் நிதானமும் இருப்பது அவசியம். இவை அமையாதவிடத்து அங்கே பிள்ளைகள் மனத்தாக்கங்களுக்கு உள்ளாக வேண்டி ஏற்படுகின்றது.

எமாற்றம் காரணமாகச் சலிப்பு அடைதல்

குழந்தைகளின் உணர்ச்சிகளைப் பொறுத்த மட்டில் அவற்றுக்கு மதிப்பளிப்பது மிக மிக அவசியம். குழந்தை தான் பாடசாலையில் பெற்ற அனுபவங்களைக் கூறும்போது அவற்றைச் சிரத்தையுடன் கேட்பதும் தட்டிக்கொடுத்து உற்சாகப்படுத்தலும் பெற்றோரைப் பொறுத்தமட்டில் முக்கியமான கடமையாகும். குழந்தையின் முதல் ஆசிரியர் பெற்றோரே என்பதை அவர்கள் மறக்கக்கூடாது. ஆசிரியரைப் பொறுத்தமட்டில் வகுப்பறைகளில் குழந்தைகள் மனம்

கோணாமல் அவர்களின் எதிர்பார்ப்புகள், ஆசைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும். விளையாட்டுப் போட்டிகள், கலை நிகழ்ச்சிகள் போன்றவற்றில் குழந்தைகள் யாவரும் மனம் புண்பாதவாறு பங்குகொள்ளச் செய்தல் நன்று. அவர்களின் முன்பாகவே அவர்கள் குறை, இயலாமை என்பன பற்றி விமர்சிக்கப்படும் போது குழந்தை ஏமாற்றமடைகிறது.

மனச் சோர்வுண்டாதல்

வகுப்பறைகளில் ஆசிரியர்கள் பலர், பிள்ளைகளின் முன்பாகவே இவர் நல்லாகப் பாடுவார். ஆனால் நிகழ்ச்சிக்கேற்ற உடுப்புத் தைக்க வழியில்லை என்று கூறி அவர்களைப் புறக்கணிப்பதும், இவர் கறுப்பு முன்னுக்கு வடிவான பிள்ளையை விடுவோம் என்று கதைப்பதும் அவர்களின் அங்கங்குறைபாட்டைப் பற்றிப் பேசுவதும் பெரும் மனத்தாக்கங்களைப் பிள்ளைகளிடத்தில் ஏற்படுத்தி இருப்பதை நாம் கண்கூடாகக் கண்டுள்ளோம். பரிசளிப்பு விழாக்கள், விளையாட்டுப் போட்டிகள் இவற்றின் போது வசதி குறைந்த பிள்ளைகள் தாம் புகைப்படம் பிடிக்கப்படாததையிட்டு மனம் வெதும்பியதைப் பல இடங்களில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இவை எல்லாம் சின்னஞ்சிறு பிஞ்சு உள்ளங்களில் ஆழமான வடுக்களை ஏற்படுத்தி மனச் சோர்வை ஏற்படுத்துகின்றன.

எமாற்றம் என்பது குழந்தைகளைப் பொறுத்தமட்டில் தவிர்க்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். தொடர்ச்சியாக எமாற்றங்களுக்குள்ளாகும் குழந்தைகள் வாழ்க்கையில் விரக்தியும் சலிப்பும் அடைவதை நாம் காணலாம். எனவே அவர்களின் எதிர்பார்ப்புகள் தேவைகள் என்பன பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். இதில் பெற்றோரும் ஆசிரியரும் அக்கறையுடையவராக இருத்தல் வேண்டும்.

தாழ்வை மனப்பான்மை ஏற்பாடல்

ஆரம்பப் பாடசாலை ஆசிரியரைப் பொறுத்த மட்டில் அவர் ஒரு ஒழுங்கு முறையைப் பின்பற்றல் அவசியம். ஒழுங்கு இல்லாவிட்டால் கறுகறுப்பும் செயல் திறனும் கொண்ட பிள்ளையே சோம்பல் நிறைந்த பிள்ளையாக மாறிவிடும். சோம்பல் காரணமாகத் தன் ஆளுமை வளர்ச்சியைக் குழந்தை இழக்க நேரிடலாம். நாள்டைவில் இதன் காரணமாக பிற்போக்கும் தாழ்வு மனப்பான்மையும் ஏற்பட இடமுண்டு.

குழந்தையால் முடியாத ஒரு செயலைச் செய்யுமாறு வற்புறுத்துவதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். பிள்ளையிடம் இருக்கிற திறமையைத் தெரிந்து வளர்க்க வேண்டும் ஆசிரியரின் பாராட்டுகள், குழந்தைகளை மேலும் செயற்பட ஊக்குவிக்கும்.

உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என அடிக்கடி கூறும் போது பிள்ளை தன்னம்பிக்கையை இழந்து விடுகின்றான். கெட்டிக்காரன் எனப் பாராட்டுமேபோது புதிய தென்பைப் பெறுகின்றான் என்பதை உனரவேண்டும். குழந்தைகளை மட்டம் தட்டிப் பேசுவதால் தம் திறன்களை வெளிக்காட்டாது முடங்கிக் கொள்ளும் குழந்தைகளும் உண்டு.

பயத்தினால் தன்னம்பிக்கை இழுத்தல்

அளவு கடந்த பயம் காரணமாகத் தம் திறமைகளைப் பிள்ளைகள் மறக்கும்படியான சூழ்நிலைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். தரம் ஒன்றில் பிரம்புடன் ஆசிரியர் குழந்தையை வரவேற்றால் முதற்கோணலே முற்றும் கோணலாகி விடும். அன்புடன் இன்முகம் காட்டும் ஆசிரியர் மாணவரை இலகுவில் கவர்ந்து விடுவார். கண்டிப்பான ஆசிரியரால் குழந்தைகள் கலக்கம் அடையவாய்ப்புண்டு. எனவே இதனைக் கருத்தில் கொண்டு ஆரம்பப் பாடசாலை மாணவரைப் பொறுத்த மட்டில் பெற்றோரும் ஆசிரியரும் விழிப்புடன் அவதானமாகச் செயல்பட வேண்டும். குழந்தைகளின் மன் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து அவர்களைத் தன்னம்பிக்கையும் ஆளுமையும் உள்ள குழந்தைகளாக வளர்ப்பது நன்று. மனத்தாக்கங்களுக்கு அவர்களை உட்படுத்தினால் முரண்பாடான நடத்தைகள் காரணமாக நெறிபிறழ்ந்த குழந்தைகளாகவே அவர்கள் வளர வாய்ப்புகள் ஏற்படும். எனவே ஆரம்பப் பாடசாலைப் பருவத்தில் கூடிய மட்டும் மனத் தாக்கங்கள் மனச் சிதைவுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்றே கூறலாம்.

1994 - ஆடி - புரட்டாதி

15. ஆசிரியர்ன் பாடத் திட்டமிடல் செயற்பாடும் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளும்

வளங்களை முழுமையாகவும், சரியாகவும் பயன்படுத்தத் திட்டமிடல் பயன்படுகின்றது. முறையாகத் திட்டமிடும் போது யாவருக்கும் வளங்கள் சமமாகப் பங்கிடப்பட்டு ஒருமித்த அபிவிருத்தி ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. கல்வியிலுகைப் பொறுத்தவரை கல்வித் திட்டமிடல் நாட்டின் பொருளாதாரத்துடன் இணைந்ததாகும். கல்வித் திட்டமிடலுடன் பாடசாலைத் திட்டமிடல் இணைந்ததோன்று. பாடசாலைத் திட்டமிடலைப் பொறுத்தவரை அதை அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர், பெற்றோர், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினர் சேர்ந்து கூட்டுமுயற்சியாக மேற்கொள்கின்றனர். இக்கூட்டு முயற்சி பாடசாலையின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தவும் வளங்களின் வீண் விரயத்தைத் தடுக்கவும் உதவுகின்றது. பாடத்தைத் திட்டமிடுவதில் ஆசிரியர் பிரதான பங்கு எடுக்கிறார். இது ஆண்டுக்கான திட்டமிடல், தவணைக்கான திட்டமில் நாளாந்தத் திட்டமிடல் எனும் கூறுகளைக் கொண்டதாக அமைகின்றது.

திட்டமிடலின் அவசியம்

கல்வியில் திட்டமிடலின் அவசியம் பற்றிக் காலத்துக்குக் காலம் கல்வியியலாளர் பல்வேறு கருத்துகள் வெளியிட்டுள்ளனர். இற்றைக்கு 2400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சிந்தனையாளர் பிளேட்டோவினால் இக்கருத்துகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

திட்டமிடுதல் எனும் போது பொதுவாக அதுதேவையா என்ற கேள்வி எழலாம். எந்த ஒரு விடயமும் திட்டமிடப்பட்டுச் செயல்படுத்தப்படும்போது அவை உச்சப் பயனை அளிக்கின்றன. ஒரு பயணத்தை மேற்கொள்ள விரும்பும் ஒருவன் தான் விரும்பிய இடத்திற்குப் போக வேண்டுமாயின் அதற்கான வழிகளைக் கேட்டு ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். இதேபோல ஆசிரியரும் கற்பித்தல் எனும் பயணத்தில் மாணவரைக் கூட்டிச் செல்ல வேண்டுமாயின் திட்டமிடுதல் அவசியம். இன்னொரு விதத்தில் கூறுவதாயின் திட்டமிடாமல் கற்பிக்க முனைவது வரைபடமின்றிக் கட்டடம் அமைக்க முனைவது போலாகும்.

திட்டமிடமுன் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியவை

பாடத்தைத் திட்டமிட முன் ஆசிரியர் இரு முக்கிய விடயங்களைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியவராகின்றார்.

1. கற்பிக்கப் போகும் மாணவனின் முன்னறிவு நிலை.
2. அந்த விடயத்தை யொட்டி மாணவருக்குக் கிடைக்க கூடிய நூல்கள்.

இவை இரண்டையும் நோக்காது ஆசிரியர் திட்டமிட முனைவராயின் எல்லா மாணவருக்கும் அது ஒரே பயனை அளிக்காது. இதனால் சிக்கல்கள் ஏற்படலாம்: தேவையான நூல்களின்றிக் கற்பிக்க வேண்டுமாயின் முழுத் தகவலையும் மாணவருக்கு ஆசிரியர் அளிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாகின்றார்.

யாடஅலகு தெரிந்தெநுக்கமைத்தல்

பாடம் திட்டமிடும்போது ஆசிரியர் முக்கியமாகக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியது பாட அலகாகும். ஒழுங்காகச் செயற்படும் ஆசிரியர்கள், பகுதித் தலைவர்கள், கொண்ட பாடசாலையில் இது பெரும் பிரச்சினையாக இராது. ஒவ்வொரு வருடமும் பாடம் திட்டமிடல் தவணைகள், மாதங்கள், கிழமைகளுக்கெனப் பிரிக்கப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்படுகின்றது. சில பாடநூல்களில் பாடங்கள் அலகுகள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை ஆசிரியருக்கு ஒரு விதத்தில் உதவினாலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் பயனளிக்கத் தவறுவதும் உண்டு. மாணவர் முதிர்ச்சி நிலை ஒரே சமவேகத்தில் ஏனைய மாணவருடன் ஒத்துப் போக முடியாத நிலை ஏற்படும்போது சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. பெரும்பாலும் பாடநூல்களைத் தயாரிப்பவர் வகுப்பறை அனுபவத்திற்கு அப்பாற்பட்டவராக இருக்கின்றனர். அன்றாட ஆசிரியராக இருந்து பாடத்திட்டத்தைத் தயாரிப்பவர் அக்குழவில் இருப்பது குறைவு இப்படியான குழுவினரால் தயாரிக்கப்படும் நூல்கள் பாடசாலைகளில் ஒரே தரத்தில் பாவிக்கக் கூடியனவல்ல. இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆசிரியரே பாடத்தைத் திட்டமிடவில் கவனம் செலுத்த வேண்டியவராகின்றார்.

மேலும் மாணவருக்குக் கவர்ச்சியூட்டக் கூடிய முறையிலும் மாணவருக்கு விளங்கும் மொழிநடையிலும் பாடத்தைத் திட்டமிடல் அவசியம். சுருங்கக்கூறின் தன் வகுப்பிற்கேற்ற முறையில் பாடத்திட்டத்தைத் தயாரிக்க ஆசிரியர் முன்வரவேண்டும். பொதுப்

பர்ட்சைகளுக்குப் போகும் வகுப்புகள் இதற்கு விதி விலக்காகும். பாட அமைப்புகள் நெகிழ்ச்சிக்குரியவை. அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டின் ஆசிரியர் மாற்றி அமைக்கலாம். பொருத்தமற்ற முறையில் பாடத்தை மாணவர் மீது திணிக்கும்போது உள்சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. தம் முயற்சி கைக்கூடாவிடத்து ஆசிரியர்-மாணவர் இரு சாராருமே சோர்ந்து விடுகின்றனர்.

கால அளவு தீர்மானித்தத்

பாட அலகுகளைத் தெரிவு செய்த ஆசிரியர் அதைச் செயற்படுத்தும்போது எடுக்கும் பாட நேரம் 40 நிமிடமாகும். அந்த நேரத்தில் பாட அலகின் எந்த அளவைப் பூர்த்தி செய்யப் போகின்றோம் என்பதை ஆசிரியர் தீர்மானிக்க வேண்டும். 40 நிமிட நேரமும் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லை. உண்மையில் 25-30 நிமிடங்களே கற்பிக்கும் வாய்ப்பு ஆசிரியருக்குண்டு. இந்த நேரத்திற்கமைவாக ஆசிரியர் தன் பாடத்தைத் திட்டமிடல் வேண்டும். நேரத்திற்கு ஏற்பத் திட்டமிடலும் முக்கியமானதாகும். திட்டமிடாது கற்பித்தால் பாடநேரத்திற்கு மேல் கற்பிக்க வேண்டி இருக்கும். அல்லது இடையில் நிறுத்த வேண்டி ஏற்படும். இதனால் மாணவருக்கும், ஆசிரியருக்கும் பல பிரச்சினைகள் ஏற்படலாம்.

பொருத்தமான கற்பித்தல் முறைகளைத் தெரிதல்

பாடத்தைத் திட்டமிடும்போது ஆசிரியர் கவனிக்க வேண்டிய அடுத்த முக்கிய அம்சம் அந்த அலகிற்குப் பொருத்தமான கற்பித்தல் முறையைத் தெரிதலாகும். விரிவுரைமுறை அல்லது வினாவிடைமுறை கலந்துரையாடல், செயற் திட்டமுறை எனும் பல முறைகளில் பொருத்தமான முறையைத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். மாணவரின் தரம், நிலை, முன்னரிவு என்பவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு தெரிதல் நல்லதாகும்.

பொருத்தமான கற்பித்தல் சாதனங்கள்

இன்னும் அம்முறைக்குப் பொருத்தமான கட்டுல, செவிப்புலச் சாதனங்கள் பற்றியும் திட்டமிடல் அவசியம். குறிப்பாகப் பாடத்திற்கும் பொருத்தமான கற்பித்தல் சாதனங்களைத் தெரிதல் உகந்தது. பொருத்தமற்ற திட்டமிடப்படாத கற்பித்தல் முறைகளும் கற்பித்தல் சாதனங்களும் மாணவருக்கு மயக்கத்தை

ஏற்படுத்துவதுடன் அவை பலனளிக்காது போகும் போது இருசாராரும் விரக்தியுறவும் நேரும்.

பாடக்குறிப்பின் முக்கியத்துவம்

பாடத்தைத் திட்டமிடலில் எல்லாவற்றிற்கும் ஆணிவேராக இருப்பது ஆசிரியர் தயாரிக்கும் பாடக்குறிப்பாகும். ஒரு பாடவேளையுள் நடைபெறும் பல அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது பாடக்குறிப்பு. அதில் பாடப் பொருள், நோக்கம், கற்பிக்கும்முறை, தாக்க விளைவுகள், மதிப்பீடு, பின்னுட்டல் என்பன போன்ற அம்சங்கள் அடங்கும். இவற்றைத் தன் வகுப்பின் நிலைக்கேற்ப ஆசிரியர் முன்கூட்டியே, திட்டமிட்டுத் தயார்ப்படுத்தும் போது கற்பித்தல் இலகுவாகும்.

இவ்விதமாகப் பாடத்திட்டமிடலானது ஆசிரியர்-மாணவர் இயக்கத்தை ஒழுங்கமைக்கும் நடவடிக்கையாகும் எனலாம். இதை அறியாது திட்டமிடாது பாடத்தைக் கற்பிக்கமுணையும் போது பல பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்க வேண்டி இருக்கிறது. முதலில் பெரும் சக்தியான ஆசிரியர் வளமும் சக்தியும் வீண்விரயமாக்கப்படுகின்றன. கலைத்திட்டம் அதன் நோக்குகளில் இருந்து ஆசிரியர் விலகிச் செல்ல வேண்டி ஏற்படும். தான் கற்பிக்கப் போவதை முன்கூட்டியே திட்டமிடாது கற்பிப்பதனால் ஆசிரியரின் வினைத் திறனும் குன்றுகின்றது. மாணவின் ஆளுமை, ஆற்றல்களும் வளரவாய்ப்பின்றிப் போகிறன.

சுருங்கக்கூறின் பாடத்தைத் திட்டமிட்டு ஆசிரியர் கற்பிப்பாரேயாயின் மாணவ ஆசிரிய இருவழித் தொடர்பும் வினைத்திறனுடையதாய் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் நிறைவு பெற்றுக் கற்றல் நோக்குகளும் பூர்த்தி செய்யப்படும் எனலாம்.

1993 - சித்திரை - ஆணி

16. குடும்பம் ~ கல்வி ~ திடைவினா

காலத்திற்கு காலம் சமூகமானது மாற்றங்களைத் தன்னகத்தே ஏற்றுக் கொண்டே வருகின்றது. நீண்ட காலத்தில் ஏற்படக் கூடிய மாற்றங்களும் குறுகிய காலத்தில் ஏற்படும் புரட்சிகரமான மாற்றங்களும் சமூகத்தில் ஆரோக்கியமான அல்லது ஆரோக்கியமற்ற தன்மைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. பொதுவாகப் பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு இவற்றினுடாக இம்மாற்றங்கள் மக்களைச் சென்றடைகின்றன. இவற்றை உள்வாங்கும் தன்மை ஆரம்பத்தில் சிக்கலானதாகவும் அமையும். மாற்றத்தின் விளைவுகளை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளவும் மக்கள் தயங்குவர்.

கல்வியின் பின்னணியில் நோக்கின் அன்மைக்காலங்களில் கல்வி வளர்ச்சி துரிதமாக முன்னேறி வருவது கண்கூடு. இன்று பல்கலைக்கழகங்களில் பெருமளவில் பெண்களே கல்வி பயில்கின்றனர். பல்வேறு திணைக்களங்களிலும் பெண்களே அதிகமாக பணிபுரிகின்றனர். துரித கல்வி வளர்ச்சி இதனால் ஏற்பட்ட பெண்களின் கல்வி உயர்ச்சி சமூகத்தில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தமது பாரம்பரியமான குடும்பச் சூழல்களில் இருந்து விடுபட்டுப் பொருளாதாரத் தேவைகளுக்காகவும் தமது உயர் கல்விக்காகவும் உத்தியோகம் பார்க்கும் பெண்களின் குடும்பங்களில் பல இடங்களில் இம்மாற்றத்தினை ஏற்க முடியாத சூழ்நிலைகளும் காணப்படுகின்றன. கணவன் - மனைவி உறவு விரிசல், ஒட்டுதல் இல்லாத தன்மை, தாய் - பிள்ளைகள் உறவில் பாதிப்பு என்பன போன்ற சமூக மாற்றத் தன்மைகள் இன்று குடும்பங்களில் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

கல்வி வளர்ச்சி சமூகத்தில் நல்ல உறவையே ஏற்படுத்த வேண்டும். குடும்பங்களில் வளர்ச்சியை உருவாக்க வேண்டும். ஒரு புறம் உயர்கல்வி கற்ற பெண்கள் உத்தியோக மோகம் காரணமாகத் தொழிற்கல்வியின் மகத்துவம் தெரியாமல் ஏற்ற துணையைப் பெறுவதில் சிரமம் அடைகின்றனர்.

திருமணமின்றியே தம் வாழ்நாளைக் கழிப்பாரும் உள்ளனர். மறுபுறம் உயர் கல்வி கற்ற ஆண்களும் தம்மளவில் கல்வி கற்காத துணை அமையுமிடத்து சலிப்பு. விரக்தி இவற்றிற்கு ஆளாகும் தன்மையும் உள்ளன. கல்வி வளர்ச்சி உள்ளத்தில் நிறைவைக் காணும் பண்பை வளர்க்க வேண்டும். மற்றவர்களை வழிநடத்தி, நிறைவைக் காண்பதாக அமைய வேண்டும்.

கல்வி கற்ற குடும்பங்களாக அமையுமிடத்துப் பெற்றோர் அதீத ஆசை காரணமாகத் தம்மிலும் பார்க்க பின்னைகள் மேலும் கற்றவேண்டும் என்ற கருத்துக் கொண்டு தம் பின்னைகளின் ஆற்றல், சக்தி, திறமைகளுக்குப் பொருந்தாத விதத்தில் பொருத்தமற்ற துறைகளில் கற்கும்படி கட்டாயப்படுத்துவன்டு. இதனால் திணறும் குழந்தைகள் மேலும் முன்னேற முடியாதவிடத்து ஏமாற்றம் அடைந்து பின்தங்குகின்றனர். சரியான எதிர்காலம் அங்கே அவர்களுக்குக் காட்டப்படவில்லை. கல்வியறிவு அற்ற பெற்றோராயின் பலர் தம் பின்னைகளை வழிநடத்த முடியாமல் தம்மால் உதவ முடியவில்லையே என்று சலிப்புறவுதும் ஏமாற்றமடைவதும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

எனவே அறிவானது உபயோகப்படுத்தப்பட வேண்டும். சமூகத்தை வளர்க்க வேண்டும். இவையின்றி இதை வளர்த்துக்கொண்டு போவதில் பிரயோசனமில்லை. குடும்பத்தின் வளர்ச்சிக்கும், சமுதாயத்தின் ஆக்கத்திற்கும் இவை பயன்பட வேண்டும்.. குறைவாகப் படித்திருந்தாலும் அதை, நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுபவன் நிறையப் படித்திருந்தும் தான் வளர்த்துக்கொண்ட அறிவை உபயோகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாதவனை விடச் சிறந்தவன் என சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகின்றார்.

எந்த நிலையிலும் கல்வி சமுகமான வளர்ச்சிக்கு முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவேண்டும். அன்மைக்காலங்களில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வும் புதிய கல்வித் தளங்களும் இன்று நாம் அறிந்தவை. இவைகள் ஓரளவு தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. முற்றிலும் புதிய சூழ்நிலைகளும், வசதிகள் அற்ற தன்மையும்,

குறுகிய காலத்தில் ஏற்பட்ட இழப்புக்களும் கல்வியில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. தமது முன்னைய வசதிகளை இழந்த மாணவர்களும் பெற்றோரும் ஏமாற்றம், சலிப்புகளுக்கு உள்ளான நிலை பாடசாலை, சமூகம் போன்றவற்றின் வழிகாட்டுதல்களினால் குறைக்கப்படவேண்டியவையாகும்.

இன்று குடும்பங்களில் பொதுவாகக் காணப்படும் மிகப் பெரிய தாக்கம் இளைஞரின் நிச்சயமற்ற இருண்ட எதிர்காலமாகும். இவை குடும்பங்களில் பெரும் சவாலாக அமைகின்றன. சரியான பாதையில் வழிநடத்திச் செல்ல முடியாத கல்வி அமைப்பும், தரப்படுத்தல்களும், போட்டிப் பரீட்சைகளும், பாதுகாப்பற்ற தன்மைகளும் இளைஞருக்கு நிச்சயமற்ற எதிர்காலத்தையே காட்டுகின்றன. இவை பெற்றோர், பிள்ளைகள் இரு பகுதியினருக்குமே கஷ்டங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் கடந்து பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தெரியப்படும் மாணவர்கள் அநாவசியமான கால தாமதங்களினால் பல வருடங்கள் கழிந்த பின்னரே பட்டதாரிகளாக வெளியேறுகின்றனர். எமது மன்னில் சுமாராக 25 வயதைக் கடந்த பின்னரே பட்டதாரியாக வெளியேறும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. சுமார் கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் இவர்கள் பெற்றோரிலேயே தங்கியிருக்கும் நிலை கவலைக்குரியதாகும். உழைத்துக் கொண்டே கல்வி கற்கும் வாய்ப்புக்களும் எமது மன்னில் குறைவு. இத் தன்மைகள் குடும்பங்களில் பாரதூர வினைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

குடும்பத்தில் தொழிற்கல்வியின் மகத்துவம் உணரப்படவேண்டும். ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாத தன்மையினைப் பிள்ளைகளும் பெற்றோரும் உணர வேண்டும். சூழலுக்குத் தம்மைப் பொருத்தப்பாடுள்ளவராக மாற்றும் தன்மை எம்மவர்க்கு ஏற்படவேண்டும். பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் தன்மைப்பிக்கையினை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இருக்கும் வளர்களைப் பயன்படுத்தாத தன்மையினாலும், உத்தியோக மோகம் காரணமாகவும் கற்றகல்வி வாழ்வில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தாமல் மந்த நிலைக்கே இட்டுச்

செல்கின்றன. அண்மைக்காலங்களில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகள், இழப்புக்கள் மனத் தளர்வை ஏற்படுத்தினும் அவை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இன்று இருக்கும் நெருக்கமான குடியிருப்புகளும், களியாட்ட நிகழ்வுகளும் கல்வி வளர்ச்சியினைப் பாதிக்கின்றன. தொழில் வாய்ப்புக்கள் அற்ற கல்வி அமைப்பு ஏற்ற தொழில்களை இளைஞருக்கு அளிக்காத காரணத்தினால் வீண் வெட்டிப்பொழுது போக்கும் இளைஞர்கள் பரம்பரையை உருவாக்கலாம். இதனால் பல குடும்பச் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு அவை சமூக அழிவிற்கும் காலாக அமையலாம். எனவே சூழலுக்குப் பொருத்தமான கல்வி அமைப்பும் வழிகாட்டல்களும், நல்ல துணைக்கரங்களும் இன்று அவசியமானவை. கல்வி அமைப்பு குடும்ப - சமுதாய வளர்ச்சிக்கு உதவ வேண்டும். இம்மாற்றங்களைச் சமூகம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மாற்றங்களை ஏற்க முடியாதவிடத்து அவை பிரச்சினைகளையே தோற்றுவிக்கின்றன எனலாம்.

1994 - ஜூப்பசி - மார்கழி

17. பாடசாலையில் சிறுவர்களையில் இசைந்துடன்பட்டலை வளர்த்தல்

Walt Whitman என்பவர் “மனிதர்களிடையே வாழ்ந்து வருவதைவிட விலங்குகளிடையே வாழ்ந்து வருவது நல்லது என்று கருதுகின்றேன். அவை அமைதியாகவும், தமக்கு வேண்டிய அனைத்தும் தன்னிடம் இருப்பதைப்போன்றும் நடந்துகொள்கின்றன. தாங்கள் வாழ்ந்துவரும் வாழ்க்கையை நினைத்து அவை வருந்துவதில்லை. அடிமைகள் போன்று நடத்தப்பட்டாலும் எனக்கு அது வேண்டும் இது வேண்டும் என்ற ஆசை வெறியில் தங்களை அழித்துக்கொள்வதில்லை” என்கிறார். விலங்கினங்களே நல்லதொரு பாடத்தை நமக்குப் புகட்டுகின்றன.

இசைந்துடன்படலீன் அவசியம்

மனிதனுக்கு உயர்ந்த ஆற்றலான பகுத்தறிவு இருக்கின்றது. பிராணிகள் போலன்றி நெகிழ்ச்சியான உள்ளுணர்வுகள் கொண்டவன் மனிதன். ஆனால் ஒத்துப்போகும் தன்மையை வளர்க்காத்தினால் வாழ்வில் முரண்பாடுகளையே பெரும்பாலும் சந்திக்கின்றான். ஒத்துப்போகாமையினால் முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. இம்முரண்பாடுகளை நீக்க இசைந்துடன்படல் அவசியமாகின்றது. இசைந்துடன்படல் என்பது ஒரு விடயம் அல்லது முரண்பாட்டில் கலந்துரையாடிப் புரிந்துணர்வு கொண்டு பேசி முடிவெடுத்து ஒத்துப்போதலாகும்.

பாடசாலை மட்டத்தில் சிறுவரிடையே இவ்வுணர்வுகள் வளர்க்கப்பட வேண்டும். பாடசாலைக்குப் பலதரப்பட்ட இடங்களில் இருந்தும் பல்வேறு தரத்தினராக மாணவர் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் எல்லோரும் ஒரே தரத்தினராக அமைய வேண்டும் என நாம் எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. ஒரே தரத்தினராக அமையவும் முடியாது. உருவம், அந்தஸ்து, மதம் எனப் பல்வேறு நடத்தைக்கோலங்கள் கொண்டவராக மாணவர் வருகின்றனர். இவர்களுக்குரிய பொது முத்திரை பாடசாலை மாணவர் என்பதாகும்.

உடன்படலை வளர்க்கும் பண்புகள்

மாணவன் எந்த இடத்தில் இருந்து வருகிறான் என்பது முக்கியமல்ல. சேற்றிலும் செந்தாமரை முளைக்கலாம். மாணவனைச் சமூகத்திற்குப் பொருத்தப்பாடுள்ளவனாக்குதல் தான் இங்கு முக்கியமாகின்றது. பொருத்தப்பாடு உள்ளவன் எனின் எந்நேரமும் பிரச்சினையை உருவாக்குபவனாக அன்றேல் பிரச்சினையை விடுவிக்க முடியாதவனாக இல்லாது பிரச்சினையை விடுவிப்பவனாக அமையவேண்டும். சுருங்கக்கூறின் வெறுமனே பாடப்புத்தகத்தைக் கரைத்துக் குடிக்கக் கொடுக்கும் கூடமாகப் பாடசாலை அமையாது மாணவனின் தனியாள் வேறுபாடுகளை இன்மகண்டு அவனை எல்லோருடனும் ஒத்துப்போகும் தன்மையினாக மாற்றுதல் அவசியம்.

இசைந்துடன்படுதல் எனும்போது எல்லாவற்றிற்கும் தலையாட்டும் பொம்மையாக இருப்பது என்று அர்த்தமல்ல. முரண்பாடுகள், கருத்துவேற்றுமைகள் தோன்றும்போது அதனைக்கண்டு சோர்ந்து போகாமல் சிந்தித்துச் சுயமாக முடிவெடுப்பவனாக இருக்கவேண்டும். விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பாங்கு, புரிந்துணரும் தன்மையுடையவனாக ஆக்கவேண்டும்.

உடன்படலை வளர்க்கும் பாடசாலைச் செயற்பாருகள்

வகுப்பறைகளில் சகமாணவருடன் சதா முரண்படும் மாணவர் பலரை நாம் அன்றாடம் சந்திக்கின்றோம். எதற்கெடுத்தாலும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் மாணவர் கிலர் இருக்கின்றனர். ஒத்துப்போகும் தன்மையில்லாததினால் அவனின் கற்றல் செயற்பாடுகள் கூடப் பாதிக்கப்படுகின்றன. மனப்புழுக்கத்தில் கற்றலில் ஆர்வம் காட்டாது விடுகின்றான். இதனால்தான் பாடசாலைகளில் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை, வெற்றி, தோல்வியைச் சமமாக ஏற்று வென்றவரைப் பாராட்டுதல், ஒன்றுசேர்ந்து குழுக்களாகக் கருமமாற்றல் போன்றவற்றை வளர்க்குமுகமாக விளையாட்டுப் போட்டிகள், கலை நிகழ்வுகள், விழாக்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இதிலும் மாணவர் பங்கு கொள்ளவேண்டும். சிறுவயதில் ஒன்றுகூடிக் கருமமாற்றும்போது இசைந்து ஒன்றுபடும் பண்பு வளர்க்கப்படுகின்றது. கூட்டாகச்

செவிமடுக்க நேரிடுகின்றது. புரிந்துணர்வு ஏற்படுகின்றது. விட்டுக்கொடுத்து ஒத்துப்போகும் தன்மை உருவாக்கப்படுகின்றது. சாரணியம். முதலுதவிப்பிரிவு போன்றவற்றில் மாணவர் ஈடுபட்டு உழைக்கும்போது பல விடயங்களில் ஒத்துப்போகும் தன்மையை வளர்க்கின்றனர்.

விளைபாட்டுப் போட்டிகளிலும். மற்றும் நிகழ்வுகளிலும் சகமாணவனின் திறமையையும், வெற்றியையும் பாராட்டும் மாணவன் வளர்ந்த பின்பும் பக்கத்து வீட்டுக்காரனின் உயர்வையும், வெற்றியையும், புகழையும் பொறாமையுடன் நோக்கமாட்டான். வகுப்பறைகளில் கற்றல் சம்பந்தமான பிரச்சினையோ அன்றேல் வேறு எந்த முரண்பாடோ பேசிக் கலந்துரையாடித் தீர்க்கப்படும்போது அதன் விளைவு பெறுமதிமிக்கதாகும்.

முரண்யாருகளில் தீர்வு காணல்

வகுப்பறையில் முரண்படும் மாணவரை ஆசிரியர் இனம்காணல் அவசியம். அவன் முரண்படுவதற்கான காரணங்களை இனங்காண வேண்டும். அவற்றிற்குத் தேவையான விளக்கம் கொடுத்துப் பொதுமை காணவைத்தல் ஆசிரியர் கடனாகும். “தொட்டிலில் பழக்கம் சுடுகாடுவரை” என்பர். தனது வகுப்பறையில் ஒத்துப்போகும் தன்மையை வளர்க்கும் மாணவன் நாளைடைவில் பிற்றின் கருத்துகளுக்கும் செவிமடுக்கும் ஆற்றலைப் பெறுகின்றான். இன்று பலர் மற்றவின் கருத்துகளைக் கேளாமலே முரண்பட்டு நிற்கின்றனர். மாறாகச் செவிமடுத்துச் சிந்தித்து விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பாங்குடன் செயற்பட வகுப்பறைகள் உதவலாம். தனது கருத்துத்தான் சரி, தான் செய்ததுதான் சரி எனச் சிறுவர் அடம்பிடிப்பது இயற்கை. இச்சந்தரப்பத்தில் பிழை எனக் காணும் போது தவறைச் சுட்டிக்காட்டிச் சரியான கருத்திற்கு உடன்படுமாறு சிறுவர் வழிநடத்தப்பட வேண்டும். தவறையும் சரி எனச் சிறுவயதில் ஏற்றுக்கொள்வதினால் வளர்ந்தபின்பும் தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றுகால் என அடம்பிடித்து நிற்கும் பெரியோரையும் இன்று காண்கின்றோம். எனவே பாடசாலையில் கூட்டாகச் சேர்ந்து கருமமாற்றல், பிறரை மதித்தல், விட்டுக்கொடுத்து வாழும் பண்பை

வளர்த்தல் போன்றவற்றில் மாணவர் வளரச் சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்படவேண்டும்.

பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் மாணவரே முகம் கொடுத்து ஆராய்ந்து தீர்வுகாணும் தன்மை வளர்க்கப்பட வேண்டும். ஆசிரியர் தமது கருத்துகளையோ அன்றேல் ஒரு சிலின் கருத்துகளைபோ ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வலியுறுத்துவது தவறு. மாணவர் கூட்டாகச் சேர்ந்து ஒத்து இசைந்து உடன்படல் நன்று. உளவியலாளர் பல சிறுவா தாமே பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணுதல் சிறந்தது என அறிவுறுத்துகின்றனர். தீர்வு என்பது இசைந்துடன்படலிலேதான் ஏற்படுவதாகும். பாடசாலையில் இவ்விதம் இசைவாக்கம் பெறப் பல சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. அதிபர் ஆசிரியர் இவற்றை நல்ல வழியில் கையாண்டு மாணவரை வழிநடத்தும்போது இசைந்துடன்படலில் தன்மையை வளர்த்துக்கொள்வர் எனலாம்.

இன்று சமூகம் குறிப்பாக நமது நாடு எதிர் நோக்குவது கலந்துரையாடித் தீர்வு காண்பதிலாகும். நண்பருக்குள்ளும், குடும்பங்களிலும், கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் பிரச்சினைகள் தோன்றும் போது இசைந்துடன்படும் தன்மை இல்லாவிடின் அவை பெரும்பாலும் மோதலாக வெடிப்பதை நாம் காண்கின்றோம். எனவே பாடசாலைகள் வகுப்பறைகளிலே இசைந்துடன்பட்டு வாழுக் கற்றுக் கொடுத்தால் சமூகமும் வளரும். சமாதானம், அமைதியும் ஏற்படும். அமைதியான வாழ்விற்கு உடன்பாடு காணல் அவசியம். பெரும்பாலும் வகுப்பாசிரியரே இதில் செயற்படக் கூடிய வாய்ப்பைப் பெறுகின்றார். ஒத்துப் போகும் தன்மை எந்நிலையிலும் வேண்டப்படுவது ஆகும். பாடசாலைச் சிறுவரிடையே இதனை வளர்க்கும்போது ஜனநாயகர்தியான எதிர் காலச் சந்ததி உருவாகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2003 - வைகாசி - ஆணி

18. ஆசிரியத் தொழில்சார் திருப்திக்கான தடைகள்

ஆசிரியத் தொழிலின் முக்கியத்துவம்

ஒரு நாட்டில் விளைத்திறன் கொண்ட சீரான கல்வித்திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினாலும் அதன் செயற்பாடும் வளர்ச்சியும் அதனை முன்னெடுத்துச் செல்லும் ஆசிரியர் குழாமின் பணியிலேயே தங்கியுள்ளது. ஓவ்வொரு தனிப்பட்ட ஆசிரியரும் இதன் வெற்றி தோல்விக்குக் காரணமாகின்றனர். சமூகத்தில் விஞ்ஞான வளர்ச்சி மற்றும் ஏனைய துறைகளும் நவீன மயப்படுத்தப்பட்டு, அரசு நிர்வாகமும் சீராக நடைபெற்றாலும் கூடக்கல்வியின் வளர்ச்சி, அதன் விழுமியம் ஆசிரியரின் கையில் தான் தங்கியுள்ளது எனலாம். இதனால் தான் முறையான கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பயிற்சி பெற்ற, தனது பணியின் புனிதத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த தொழில் திருப்தியற்ற ஆசிரியர் குழாம் தேவை என்பது உணரப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் உள்மாண்பு மிக்க ஆசிரியராக இருக்க வேண்டும் என்பது கல்வியியலாளர் கூற்றாரும்.

தொழில் திருப்தி இல்லாத ஆசிரியன் செவ்வனே பணியாற்ற முடியாது. எவ்வகைத் தொழில்களிலும் மகத்துவம் மிக்க தொழிலான ஆசிரியத் தொழில் அதன் முக்கியத்துவம் கருதியே இன்று பல்வேறுபட்ட குழல்களிலும், பல்வேறு பட்ட சமூகங்களிலும் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆசிரியத்துவ உள்மாண்பு பல் வழிகளில் காரணிகளால் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றது. இதைச் செயற்திட்டங்களால் அளவிடவும் முடியும்.

தொழில் திருப்திக்கான தடைகள்

ஆசிரியன் ஒருவனுக்கு உள்நிறைவு தன் தொழிலில் திருப்தியறும் போது ஏற்படுவதாகும். தொழில் திருப்தி என்பது எல்லா வகையான தொழிகளிலும் வேண்டப்படுவதொன்று ஆசிரியத் தொழில் எனும் போது அதை ஒரு சேவையாக நோக்கவேண்டும். ஏனைய தொழில்கள் பெரும்பாலும் பொருட்களுடன் தொடர்புடையவை. ஆனால் ஆசிரியர் மனித உள்ளங்களுடன்

தொடர்புபடுகிறார். அவனது அறிவாற்றலை வளர்க்கும் உன்னத பணியை மேற் கொள்கிறார். எனவே இப்பணியில் உள்ளிறைவு இருந்தாற்றான் மாணவரை முன்னேற்ற முடியும். ஆனால் பலவேறு காரணிகள் ஆசிரியரின் தொழிலில் திருப்திக்குத் தடையாய் அமைகின்றன.

i. பாடசாலைகளின் பொதிக வளக் குறையாக

பெளத்தீக வளங்கள் குறைவான பாடசாலைகளிலும், கற்றலுக்குச் சாதகமில்லாத நிலையிர் கற்பித்தலை மேற் கொள்ளும் போது பல பிரச்சினைகளுக்கு ஆசிரியர் முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளதை நாம் அவதானிக்கலாம். இவற்றுடன் பல புறக்காரணிகளும், அகக்காரணிகளும் கூட ஆசிரியரைத் தாக்கக் கூடியவை. இவைகளுக்கு மத்தியிலும் ஆசிரிய வான்மை வளர்க்கப்படவேண்டும்.

ii. மொதுத்தமற்ற பொறுப்புகளை வழங்கல்

ஆசிரியர் பாடசாலையில் கற்பித்தல் பணிவுடன் வேறு பல பொறுப்புக்களையும் ஏற்றுச் செய்கின்றனர். இவ்விதம் பொறுப்புகளை வழங்கும் போது விருப்பமில்லாத அல்லது பொருத்தமற்ற பொறுப்பை வழங்கும் போது அங்கு ஆசிரியர் தன் தொழில் திருப்தி பெறமுடியாது அவதிப்படுகின்றனர்.

ஆசிரியத் தொழிலில் விருப்பை ஏற்படுத்தும் காரணிகளும் உண்டு. வெறுப்பை ஏற்படுத்தும் காரணிகளும் உண்டு. இதனை விளக்கும் கோட்பாடு ஈர்காரணிக் கோட்பாடு ஆகும். இவற்றுள் விருப்பை ஏற்படுத்தும் காரணிகள் ஆசிரிய உள் மாண்பை மேலெடுத்துச் செல்கின்றன. எனவே ஆசிரியத் தொழிலை ஏற்கும் ஒருவர் முதலில் அதைப்பூரண விருப்புடன் ஏற்க வேண்டும். என்பது அவசியமாகின்றது. மனவிருப்புடன் இத் தொழிலைப் புரிய முன்வர வேண்டும். அது விருப்பமற்ற அல்லது வேண்டாவெறுப்பாகப் பெறப்பட்ட தொழிலாக அல்லது தவறான தெரிவில் அமைந்ததாக இருந்தால் பாதகமான விளைவுகளையே தரும்.

iii. பாராட்டும் கணிப்பும் உரிய நேரத்தில் கிடைக்காமை தான் பணிபுரியும் பாடசாலையில் தனது சேவை மிகவும் வேண்டப்படுகின்றது என்ற உணர்வு ஆசிரியனுக்குக் கிட்டுமாயின் உற்காகத்துடன் பணி புரிவர். இதே சந்தர்ப்பத்தில் ஆசிரியனுக்கான பாராட்டுகளும், கணிப்பும் உடனுக்குடன் வழங்கப்படவேண்டும். எத்தனையோ பாடசாலைகளில் இப்பாராட்டும், பணிப்பும் உரிய நேரத்தில் கிடைக்காமையினால் வேதனையற்று ஆசிரியர் சோர்ந்து போகின்றனர். பாராட்டுகளினால் கிடைக்கப் பெறும் தன்னிறைவு ஆசிரியரை வளர்க்கும் சக்தியாகும்.

iv. சுயமாக முன்னேற வாய்ப்புகளின்மை

ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபடும் ஆசிரியன் ஒருவன் சுயமாக முன்னேறுவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்க வேண்டும் அவர்களது கல்வித்தரம் வளர்க்கப்பட வேண்டும். பேராசிரியர் சந்தீர சேகரம் அவர்களின் “ஆசிரியன் சாகும் வரை கற்க வேண்டும்” என்ற கருத்து இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதது. இன்னும் ஆசிரியர் தம் தொழிலில் ஊக்கம் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கவேண்டும். ஆசிரியரின் அடிப்படைத் தேவைகள் முதலில் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். பிரதெரிக் ஹேஸ் பேக் (Frederich Herzberg) என்பவரின் “வேலை ஊக்கல் கொள்கை” யின்படி ஒரு தொழிலில் திருப்தியான நிலையும், திருப்தியற்ற நிலையும் காணப்படலாம். குறைந்த வருமானம், முன்னேறுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் இன்மை திரப்தியற்ற நிலைக்கும் நல்ல வருமானம், மதிப்பு, முன்னேறவழிவகைகள் திருப்தியான நிலைக்கும் காரணங்களாகுகின்றன. ஆசிரியத் தொழிலிலும் இக்காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. மேலதிகமான வேலைப் பள், தவறானதும் கண்டிப்பும் நெகிழ்ச்சியுமற்ற இறுக்கமான மேற்பார்வை, திருப்தி அளிக்காத பாடசாலைச்சுழல் தொழில் திருப்திக்குப் பாதகமானவை.

v. திருப்தியற்ற பாடசாலை நிர்வாகம்

அடுத்தாகப் பாடசாலை நிர்வாகம், ஒழுங்கமைப்பு, தலைமைத்துவம் சரியான முறையல் அமையும் போது

ஆசிரியனுடைய பணியும் இலகுவாகின்றது. சகல பணியும் திட்டமிட்டு, ஒழுங்கமைத்து, உரிய பொறுப்புகளை நிர்வாகம் ஆசிரியருக்களிக்கும் போது ஆசிரியனின் ஆளுமையும், திறமைகளும் வளர்க்கப்படுகின்றன. இதனால் ஏற்படும் உள்திருப்தி ஆசிரிய வாண்மை விருத்திக்கு அத்தியாவசியமானது.

vi. சுதந்திரமாகச் செயற்பட முடியாமை

ஆசிரியர்கள் ஓரளவு சுதந்திரமாகச் செயற்படுவதற்கான வாய்ப்புகளும் அளிக்கப்பட வேண்டும். இன்று ஆசிரியர்கள் தமது செயன்முறை முடிவுகளைத்தாம் தீர்மானிப்பதற்குச் சுதந்திரம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்களா என்பது கேள்விக்குறியாகும். (Lewin, White, Lippitt) ஜூசின், வைற், லிப்பிட் என்போர் மூன்று வகைப்பட்ட ஆசிரியர் மூலம் மாணவ, ஆசிரியின் கற்றல், கற்பித்தல் தொழிற்பாட்டை ஆராய்ந்தனர். முதலாவது வகை ஐனநாயக முறைப்படி செயற்படும் ஆசிரியர், இரண்டாவது வகை சர்வாதிகாரமான போக்குடைய ஆசிரியர், மூன்றாவது வகை எதிலும் தலையிடாத தன்மையுடைய ஆசிரியர். இவர்களுள் ஐனநாயகப் போக்குடைய ஆசிரியர் மாணவர் தொகுதியே பயன்னள் தொகுதியாக அமைந்ததைக் கண்டனர். இதனால் சுதந்திரமான போக்கு அதிக உள்நிறைவை அளிக்கின்றது. அதிக கட்டுப்பாடுகளும், நெகிழிச்சியற்ற தன்மைகளும் தொழில் திருப்தி அளிக்க மாட்டா.

தொழில் திருப்தி பெறுவதில் ஆசிரியர் யங்கு

தமது தொழில் திருப்திக்காக ஆசிரியரும் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். தாமாகவே முன்வந்து தமக்கு ஏற்ற பணிகளை அல்லது செயற்பாடுகளை மேற் கொள்ள வேண்டும். தமக்களிக்கப்பட்ட நேர சூசிப்படி கடமை புரிவதுடன் தன் பணி முடிவுடைந்து விட்டது என எண்ணும் ஆசிரியர் நல்லாசிரியர் அல்லர். ஆசிரியர் சேவை மனப்பாங்குடையவராக இருக்க வேண்டும். எத்தனை பேருக்குக் கற்பித்தேன் என்றாலில் அமையாது எனது கற்பித்தலில் எத்தனை பேர் குறிப்பிட்ட கல்வித்தரத்தை அடைந்தனர். எத்தனை பேரை நல்வழியில் ஆற்றுப்படுத்தினேன். என்பது ஆசிரியருக்கேற்றதாகும்.

ஆசிரியப்பனி என்பது தனியே பாடசாலையுடன் மட்டும் தான் அமைந்தது என என்னும் ஆசிரியர் தொழில் திருப்தி பெறுவது கஷ்டமானது. முதலில் தனது பாடசாலையில் அதிபர், சக ஆசிரியர், மாணவருடன் பரஸ்பரம் நல்லுறவை வளர்த்துக் கொள்ளும் ஆசிரியர் சமூகத்திலும் குறிப்பாகப் பெற்றோர் பழைய

மாணவருடனும் நல்ல உறவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். சமூகத்தின் தேவை அறிந்து அதனுடன் ஒட்டி வாழத் தெரியாவிடின் தொழில் திருப்தி பெறமுடியாது.

தனது பணியில் நிறைவு பெற ஆசிரியன் தன்னை வளர்த்துக் கொள்வதும் அவசியமானதாகும். இன்று ஆசிரியர் வாண்மை விருத்தி, கல்வித்தர விருத்தி என்பவற்றில் முன்னேறப் பல பாதைகள் திறந்து விடப்பட்டுள்ளன. தன்னை இவற்றினுடாக வளர்த்துக் கொள்ள முயற்சி எடுக்காத ஆசிரியன் சிறந்த பணியாற்ற முடியாது. தொழில் தகுதி பெறல் என்பது மிக முக்கியமானது. இவ்விதம் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ளும் ஆசிரியர் பாடசாலையிலும், சமூகத்திலும், செல்வாக்குப்பெறுவது சகலம்.

ஒரு நாட்டின் எதிர்காலமே கல்வி அமைப்பில் தங்கியுள்ளது என்பர் கல்வியியலாளர். இன்றைய, குழ்நிலையில் சமூகம் நிறைமாந்தரை உருவாக்கம் செய்தலையே வேண்டி நிற்கின்றது. தொழில் திருப்தியுறாத ஆசிரியனால் இவற்றை அளிக்க முடியாது. “சிறந்த ஆசிரியன் ஒரு நல்ல நாலுக்குச்சமமானவன்” என்கிறார். மகாத்மா காந்தி அடிகள் டாக்டர் இராதா கிருஸ்ணன் “நல்லாசிரியன் நன்மாணாக்கரை உருவாக்க அதனால் நற்பிரசைகள் கொண்ட நாடு உருவாகும்” எனக் கூறுகிறார். தனது பணியில் திருப்தி கொள்ளும் ஆசிரியனால் இவற்றை வழங்கமுடியும். எனவே ஆசிரியனின் தொழில் திருப்தி என்பது கவனிப்புக்குரியதும் வளர்க்கப்பட வேண்டியதுமாகும்.

1997 - தெ - பங்குனி

19. உணர்ச்சிகளை நெறிப்படுத்த மனதை ஒருமுகப்படுத்தல்

மனிதனின் வாழ்க்கை அலைகள் நிரம்பிய கடலில் செல்லும் ஓடம் போன்றதாகும். அலைகளால் ஓடம் அலைக்கழிக்கப்படுவது போல் மனிதனும் வாழும்போது பல்வேறு உணர்வுகளைனால் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றான். ஓடத்தைக் கட்டுப்படுத்திச் சியாக இயக்காவிட்டால் ஓடம் கடலில் அமிழ்ந்து விடுவது போல உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தி மனதை ஒருமுகப்படுத்தாவிடின் மனித வாழ்வும் அடங்கி விடும். பொதுவாக மனிதனை ஆட்டிப்படைக்கும் உணர்வுகளாகப் பயம், பதட்டம், கோபம், கவலை என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அளவிற்கு மீறி இவ்வுணர்வுகளுக்கு மனிதன் உள்ளாகும்போது குறிப்பாக மனம் பாதிக்கப்படுகின்றது.

மனதை ஒருமுகப்படுத்தலீன் அவசியம்
 மாணவராயினும் சரி, ஏனைய நிலையில் உள்ளவராயினும் சரி இத்தகைய உணர்ச்சிகளால் பாதிக்கப்படும் போது மிதமிஞ்சிய அளவில் இவற்றின் தாக்கம் அமையுமானால் தமது இலக்கை அடையமுடியாதவராக வாழ்வில் தோற்றுவிடுவார். எனவே எச்சந்தரப்பத்திலும் இவற்றினின்று விடுபட்டு மனதை ஒருமுகப்படுத்துதல் என்பது அவசியமாகின்றது. உண்மையில் உணர்வுகள் பலமாகத் தாக்கும்போது மனதை ஒருமுகப்படுத்துதல் என்பது இலகுவான காரியமல்ல.

கற்றல் கற்பித்தவில் இத்தகைய உணர்வுத் தாக்கங்கள் ஆரோக்கியமானவை அல்ல. மாணவனாயினும், சரி ஆசிரியராயினும் சரி மனம் தெளிந்த நிலையில் இருந்தால் தான் இலகுவாகக் கற்கவும் முடியும், கற்பிக்கவும் முடியும். சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும், ஞாபகப்படுத்தலுக்கும், கிரகிக்கும் திறனை வளர்ப்பதற்கும் மனம் ஒருமுகப்பட்டதாக எந்தச் செயலில் ஈடுபடப் போகிறோமோ அதைச் செய்யத்தயார் நிலையில் இருக்க வேண்டும். இந்நிலை புரியாது கற்க முனையும் மாணவனும் கற்பிக்க நினைக்கும் ஆசிரியனும் தத்தம் செயற்பாட்டில் குறித்த பலனை. இலக்கை அடைய மாட்டார்கள். மனித மனத்தினைக் குழப்பும் உணர்வுகளாக மிதமிஞ்சிய கவலை, கடுங்கோபம், அதீத பயம், போட்டி மனப்பான்மை என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்

மிதமிஞ்சிய கவலையின் தாக்கங்கள்

மனிதனைத் தாக்கும் உணர்ச்சிப் போராட்டங்களில் மிக முக்கியமானது மிதமிஞ்சிய கவலையாகும். பொதுவாகப் பல்வேறு காரணங்களினால் கவலையுண்டாகின்றது. இறப்பு, இழப்பு, நோய், வறுமை, சிந்திபெறத் தவறுதல், அங்கவீனம் என அடுக்கிக் கொண்டு போகலாம். உலகில் துன்பத்தைச் சந்திக்காத மனிதர் எவரும் இல்லை. ஆனால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் விதத்திலும் அனுகும் முறையிலும் தான் பாதிப்பும் அமைகின்றது. “அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு” என்பர். ஒரு பலூன் ஊதும் அளவிற் குத்தான் ஊதலாம். அளவிற்கு மீறி ஊதும்போது பலூன் வெடித்துவிடுகிறது. இதேபோன்றுதான் மிதமிஞ்சிக் கவலைப்படுதலும் மனதை வெடிக்கப் பண்ணிவிடும். இதனால் உயிர் ஆபத்துக்கள் கூட ஏற்பட்டுள்ளன. இரத்த அழுத்தம், இதயம் பாதிக்கப்படுதல், சித்த சுவாதீனமுறல் என்பன ஏற்படவும் வாய்ப்புண்டு.

கவலையின் நின்றும் விடுபட்டுக்கொள்ள உளவியலாளர், ஆற்றுப்படுத்துநர் போன்றோர் சில அனுகுமுறைகளைக் குறிப்பிடுகின்றனர். “மனம் திறந்து பேசித் தீர்த்தல்” என்பது சிறந்த அனுகுமுறையாகும். ஓரேயடியாகக் கவலை குறையாவிடினும் இதனால் ஏற்படும் தாக்கங்கள் குறையலாம் எனக் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். பொதுவாக மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய செய்திகள், அனுபவங்களை எவ்வாறு பிரிருடன் பக்கிரும்போது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றதோ அதேபோலத் துன்ப உணர்வுகளையும் எமக்கு மிகவும் நெருக்கமானவருடன் பகிரும்போது துன்பச் சுமையின் தாக்கம் குறைகின்றது எனலாம். இதனால் பாதிக் கவலை குறைந்து மனம் அமைதி அடைய முடிகின்றது.

கருங்கோபத்தின் விளைவுகள்

அடுத்தாகக் ‘கோபம்’ மனிதனின் அமைதியைக் குறைக்கும் முக்கிய உணர்வாகும். “ஆறுவது சினம்” என்றார் ஓளவையார். “ஆத்திரிக்காரனுக்கு புத்தி மட்டு” என்பது போலக் கோபத்தினால் புத்தியற்ற செயல்களைச் செய்துபின் அவதியற நேரிடுகின்றது. பாடசாலையைப் பொறுத்தவரை அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர், கல்வித் தினைக்கள் அதிகாரிகள், பெற்றோர் கோபம் ஏற்படும் போது அதைக் கட்டுப்படுத்தத் தவறியமையால் ஏற்படும் விளைவுகளை நாம் நாளாந்தம் காண்கின்றோம். அறிஞர் சிலர் கோபம் ஏற்படும்போது நூறு அல்லது ஆயிரம் வரை எண்ணுதல் நன்று எனக் கூறுவர். எண்ணுவதில் மனதைச் செலுத்தும் போது கோபத்தின் உக்கிரம் குறைகின்றது. இன்னும் சிலர் வித்தியாசமான செயல்களைச் செய்து

மனதைச் சாந்தப்படுத்த முடியும் என்கின்றனர். உதாரணமாக விளையாடுதல், தொலைக்காட்சி பார்த்தல், வாணோலி கேட்டல், படுத்து அமைதியாக இருத்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபடலாம் என்கின்றனர். தன்னையும், பிறரையும் அழிக்கும் கோபம் அடக்கப்படாவிடின் ஆபத்தானதாகும். மிதமிஞ்சிய கோபத்தினால் பொருள் இழப்புகளும், உயிராபத்துகளும் ஏற்படுகின்றன என்பதால் கடும் சின்தை ஆற்றுப்படுத்தலவசியம்.

அளவுக்கு மீறிய பயத்தின் விலைவுகள்

எம்மில் பலரையும் அடிக்கடி தாக்கும் உணர்வு பய உணர்வாகும். சிலர் காரண காரியமின்றிப் பயப்படுவார். ‘அச்சம் தவிர்’ என ஆன்றோர் கூறி இருப்பினும் பயத்தால் இறந்தவர்களும் இருக்கின்றனர். சில சந்தர்ப்பங்களில் சிறு வயதில் பெற்றோர், நண்பர், உறவினர் அநாவசியமாகக் குழந்தைகளைப் பயப்படுத்தி உணவை உண்ணச் செய்வார். அல்லது குறும்புகள் செய்யாமல் இருக்கப் பயப்படுத்துவார். இதனால் வளர்ந்த பின்பும் இக்குழந்தைகள் அப்பயத்தைக் கைவிடுவதில்லை. இவர்கள் நாளைவெளில் பயந்த சுபாவம் உள்ளவராக மாறுகின்றனர்.

பொதுவாகச் சாதாரண பயத்தைவிட மிதமிஞ்சிப் பயப்படுதல் காரணமாக படபடப்பு, பத்தடம், நரம்புத்தளர்ச்சி என்பன ஏற்படலாம். சிலர் வாழ்வில் தோல்விகளைச் சந்திக்கப் பயப்படுவார். அளவிற்கு மீறிய கட்டுப்பாடுகள், நெங்கிழிச்சியற்ற இறுக்கமான நடத்தைகள்கூட மாணவர் பயப்படுவதற்குக் காலாக அமைகின்றன. உதாரணமாக ஆரம்ப வகுப்புகளில் கடுகடுத்த முகத்துடன் கண்டிப்பு மிக்க ஆசிரியரைக் காணும் குழந்தை பாடசாலை வாழ்நாள் முழுக்க ஆசிரியரைக் கண்டுபயப்படுவான்.

மனதை ஒருமூகப்படுத்தும் வழிகள்

எனவே மனக் குழப்பத்தைக் கொணரக்கூடிய இத்தகைய பய உணர்வைப் போக்க மனதில் உறுதியை வளர்க்க வேண்டும். நிதானமும் தன்னம்பிக்கையும் மிகமிக அவசியமானவையாகும். சிறுவராயினும் பெரியவர்களாயினும் சரி திருடன், விலங்குகள், இருள், தளிமை, நோய், தீ என்பவை காரணமாக அச்சம் கொள்வதுண்டு. இவ்வச்ச உணர்வைப் போக்க விளையாட்டு, ஆடல் பாடல், வாசிப்பு என்பன கை கொடுத்துவக்கூடியவையாகும். துணிச்சலைத் தரக்கூடிய நூல்களினை வாசித்தல், இத்தகைய படங்களைப் பார்த்தல் என்பனவும் பயன்தரக்கூடியவையாகும்.

மாணவர்கள் பரீட்சைச் சமயங்களில் பயப்படுவதும் அதன் காரணமாகப் பரீட்சைகளில் தோல்வி அடைவதும் நாம் சகஜமாகக் காணக்கூடியதொன்றாகும். இதற்குத் தன்னம்பிக்கையை வளர்த்தலே முக்கியமானதாகும். என்னால் முடியும் என்ற உணர்வை வளர்க்க வேண்டும். பய உணர்வினால் மனிதனின் ஆரஞ்சமை வளர்க்கி தடைப்படுகின்றது. எனவே பயத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதனின்று விடுபட எத்தனிக்க வேண்டும். எந்த ஒரு விடயத்தையும் பலன்டையச் செய்ய வேண்டுமாயின் மனதை ஒருமுகப்படுத்திப் பூரண விருப்புடன் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும்.

ஒருவனுடைய மனம் பயத்தாலும், பதட்டத்தாலும், கோபத்தாலும் நிறைந்திருக்கும்போது கண்டிப்பாக அவனால் மனதை ஒருமுகப்படுத்த முடியாது எனப் பேராசிரியர் வால்ட்டர் பாக் கூறுகின்றார். நம்முடைய குறைபாடுகளை நாமே ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குவதினாலும் எரிச்சல் உணர்வு ஏற்படுகின்றது. பிறர் மேல் எரிந்து விழும் தன்மை தன்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமையின் விணொவாகும். போட்டி மனப்பாங்கும் எல்லா விடயங்களிலும் நாமே வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற அதீத உணர்வும் மனக் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியவை. போட்டி மனப்பான்மை எந்தேரமும் ஒருவரைப் பதட்டமடையச் செய்கின்றது. பதட்டம், பதகளிப்படுன் எதைச் செய்தாலும் எதிர்பார்த்த பலனைப் பெற முடியாது. உணர்க்கிள் இல்லாமல் மனித வாழ்க்கை இல்லை எனலாம். உணர்வுகளை நல்லது, கெட்டது என்று பாருபாடு செய்ய முடியாது. ஆனால் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தி மனதை ஒருமுகப்படுத்த அறிந்திருக்க வேண்டும். நகைச் சுவையாகப் பேசுபவர்களுடன் உரையாடுதல், இறைதியானம் என்பன உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடியன. குறிப்பாகச் சிரித்துப் பேசி மகிழ்தல் மூலம் மன நிம்மதியைப் பெறலாம் என மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சிறந்த நண்பர், நல்ல புத்தகங்கள், ஆரோக்கியமான உணவும் வதிவிடமும் இவைகளும் அமைதியைத் தரவல்லன. எல்லாவற்றிகும் மேலாக ஓய்வு எடுத்தல் அத்தியாவசியமானது. ஓய்வின்றி வேலை செய்யும்போதும் பல்வேறுபட்ட உணர்வுகளுக்காளாகி மனம் குழம்புகின்றது. மனதை ஒருமுகப்படுத்தி உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்துதல் சில சந்தர்ப்பாங்களில் இலகுவானதாக அமைய மாட்டாது. படிப்படியாக இவ்வமைதி பெறுதலை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

20. புதிய கல்வி சீர்திருத்தத்தில் ஆரம்பக் கல்வி கலைத்திட்டத்தின் முக்கியத்துவம்

பிள்ளைகளின் வளமான வாழ்வு கல்வியில்தான் தங்கியுள்ளது. அதுவும் ஆரம்பக் கல்வியினுடாகத்தான் வாழ்வின் உறுதியான அத்திவாரமே இடப்படுகின்றது எனலாம். ஆரம்பக் கல்வியைப் பொறுத்தவரை பரிட்சைகளையும், மனப்பாடம் செய்தலையும் கொண்ட பழைய கல்வித்திட்டங்கள் எதிர்பார்த்த பலனைத் தரவில்லை. ஆரம்பக்கல்வியின் முக்கியத்துவம் நீண்ட காலமாக உணரப்படாதது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இறுக்கமான கற்பித்தல் முறைகள், மகிழ்ச்சிகரமாகக் கற்றலுக்குரிய வளர்களும், வாய்ப்புகளும் இல்லாமை ஆரம்பக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக இருந்தமை அவதானிக்கப்பட்டது. சமூகம், சமுதாயத்தோடும், பெற்றோருடனும் தொடர்பற்ற கல்விச் செயற்பாடுகள், விளையாட்டு, ஏனைய செயற்பாடுகள் மூலம் மாணவர் திறன்களை வெளிக்கொணர முடியாமை ஆரம்பக் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் தடைகளாய் அமைந்தன. எனவே மாணவரை மையமாகக் கொண்ட கலைத்திட்டம் அமைக்கப்படவேண்டியது அவசியமாயிற்று. இதனால் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் கலைத்திட்ட சீராக்கத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது.

1998ல் இதற்கான ஆரம்ப முயற்சிகள் கம்பஹா மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. மாவிவரும் சமூக சமுதாயத் தேவைகளுக்கேற்ப, பிள்ளைகளை மையமாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டதுதான் புதிய ஆரம்ப கல்விச் சீர்திருத்தமாகும். இவை பற்றிய விளக்கங்கள் அதிபர், ஆசிரியருக்கு மட்டுமல்ல பெற்றோருக்கும் அளிக்கப்படல் வேண்டும். அப்போது தான் இவை எதிர்பார்த்த பலனைத் தரும்.

ஆரம்பக் கல்வி அமைப்பு

ஆரம்ப பாடசாலைக் கல்வி 5 வருட காலப் பகுதியைக் கொண்டது. மூன்று முக்கிய பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

1 முதன்மை நிலை 1 (Key stage 1)	-தரம் 1 தரம் 2
2 முதன்மை நிலை 2 (Key stage 2)	-தரம் 3 தரம் 4
3 முதன்மை நிலை 3 (Key stage 3)	-தரம் 5

இம் மூன்று பிரிவுகளிலும் மாணவர் மையக் கற்றலைத் தூண்டும் மூன்று விதமான கற்றல் முறைகளுக்கு முக்கியத்தும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1வது - வழிகாட்டப்பட்ட விளையாட்டு மூலம் கற்றல் முறைமை (Guided games)

2வது - செயல் சார்ந்த கற்றல் முறைமை (Activities)

3வது - மேசை சார்ந்த கற்றல் முறைமை (Seat work)

தரம் 1 தரம் 2 இல் கற்கும் மாணவர்களுக்கு விளையாட்டு மூலம் கற்றலுக்கே முக்கிய இடம் கொடுக்கப்பட்டாலும் இங்கு செயல்சார்ந்த கற்றல் முறைமைகளும் இடம் பெறும். தரம் 3 தரம் 4லில் கற்கும் மாணவருக்கு மேற் கூறப்பட்ட மூன்று கற்றல் முறைமைகளுக்கும் சமபங்கு அளிக்கப்படும். தரம் ஐந்தில் மேசை சார்ந்த கற்றலுக்கு அதிக இடம் அளிக்கப்படும். ஏனைய இரு கற்றல் முறைமைகளும் துணையாகப் பயன்படுத்தப்படும். பின்னையின் ஆற்றல். தீற்கள், மனப்பாங்கு இவற்றை விருத்தி செய்யும் நோக்கு இங்கு புலப்படுகிறது. தனியே பரீட்சையை மையமாகக் கொண்டு பாடங்களைக் கற்பித்து வரும் முறை கைவிடப்பட்டு விரிவான ஒருங்கிணைந்த முறைசார்ந்த கல்வி முறை புகுத்தப்பட்டுள்ளது. இதுவரை காலமும் வகுப்பறையில் ஆசிரியருக்கே முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட்டது. அவரின் போதனைக்குச் செவிமடுப்பவராகப் பின்னைகள் இருந்தன. வருங்காலத்தில் மாணவர் செயற்பாடு முக்கியம் பெறுகின்றது.

வசதிகள் கொண்ட வகுப்பறை அமைப்புக்கள்

இதுவரை மூடப்பட்ட வகுப்பறைகளுள் மாணவர் முடங்கி இருந்தனர். தாய், தந்தை, சகோதரர், உற்றார் உறவினருடன் சுதந்திரமாக. இருந்து இயங்கிய குழந்தையை மனித்தியாலக் கணக்கில் வகுப்பறையில் ஒரே இடத்தில் வைத்து ஆசிரியரே செயற்படுவது ஆரோக்கியமான கல்வித் திட்டம் அல்ல என்பது உணரப்பட்டமை ஆரம்பக் கல்வி அமைப்பில் ஒரு திருப்பு முனையாகும். குழந்தைக்குப் பிடித்த சூழ்நிலையிலேயே அவன் கற்க வேண்டும். காற் ரோட்டமுள்ள வகுப்பறைகள். அழகிய பூங்கா, விளையாட்டு வசதிகள் என்பன ஆரம்பக்கல்வி மாணவர்களுக்கு அத்தியாவசியம் என உணரப்பட்டு தரம் 1. தரம் 2 வகுப்பறைகள் இவ்விதமாக அமையவேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இவைகள் பின்னையின் மனதைக் கவரக் கூடியவையாகும். எனவே தான் இன்று புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தில்

கற்றலுக்குகந்த மகிழ்ச்சிகரமான குழல்கொண்ட ஆரம்பநிலை வகுப்புகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பிள்ளைகளை அறிதல்

இறுக்கமான கற்பித்தல் முறைமைகளால் பிள்ளையின் முன்னேற்றம் தடைப்படுகிறது. செயற்பாடுகள், விளையாட்டுகள் மூலமாக பிள்ளைகளின் திறன்களை வளர்க்கலாம் என்பது உணரப்பட்டு இவ்விதக் கற்பித்தல் முறைமைகளுக்கு இன்று முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆரம்ப காலத்திலேயே பிள்ளையை இனம் காண வேண்டும். பிள்ளையை அறிவோம் என்பதில் இங்கு விசேட கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. பல்வேறு அவதானிப்புகள், உற்று நோக்கல்கள் மூலம் பிள்ளை அறியப்படுகிறான். சரியான தரவுகள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. உள், உடல் நலன்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. குடும்பப் பின்னணி அறியப்படுகின்றது.

நெருக்கீடுகளுக்குள்ளான பிள்ளைகள் இனங் காணப்படுகின்றனர். பிள்ளையின் பலவேறு விதமான ஆற்றல்களும் அவதானிக்கப்பட்டுக் குறிக்கப்படுகின்றன. குழந்தையின் அடிப்படைத் தகைமைகளும், திறன்களும் நன்றாக விருத்தி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படுகின்றன. பெற்றோரும் இதில் பங்குகொள்ள நிறைய சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. உளவியல் ரீதியாகப் பிள்ளையின் நலன்கள் ஆராயப்பட்டு நன்கு திட்டமிடப்பட்டுப் பாட விதானம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கலைத்திட்டத்தின் நான்கு முக்கிய கூறுகள்

முதல் மொழி, கணிதம், சுற்றாடல் கல்வி, சமயம் எனும் நான்கு கூறுகள் கொண்டதாகப் புதிய ஒருங்கிணைந்த பாட விதானத்துடன் ஒழுக்கத் தத்துவங்கள், கலாச்சாரம் பற்றிய அறிவும் முக்கியமானவையாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆங்கில மொழி விருத்திக்கும் உரிய இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பிள்ளையின் தன்னம்பிக்கை வளர்ச்சி விருத்தியடையும் நோக்குடன் இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

குழுச் செயற்பாருகள்

இக் காலகட்டத்தில் குழுச் செயற்பாடுகள் (Group activities) முக்கியமானவை. தரம் 1ல் கற்கும் பிள்ளைகள் தரம் 6ல் கற்கும் மாணவருடன் குழுச் செயற்பாட்டில் ஈடுபட இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. குழுச் செயற்பாடுகள் குழந்தைகளின் திறனை வெளிக்கொணர உதவுகின்றன.

செயலாக்கமுள்ள வகுப்பறைகள் தான் இன்றைய ஆரம்பக் கல்வியின் முக்கிய கோட்பாடாகும். எனவே இன்று பலவேறு வழிகளிலும் ஆரம்பப்பிரிவுகளில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும். அதிபர்களுக்கும் புதிய ஆரம்பக் கல்வி சார்பாகப் பலவேறு கருத்தரங்குகள், பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. குழந்தையின் வளமான எதிர்காலம் ஆரம்பக் கல்வியில் தான் தங்கியுள்ளது என்பது உணரப்பட்டு ஆரம்பச் சிரிவு வகுப்பறையின் அமைப்பில் இருந்து பாடவிதானம் வரை திட்டமிடப்பட்ட செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஜந்து வருடங்கள் முடிய அடிப்படைத் தீர்ணகளும் தகுதிகளும் விருத்தியடைந்த நிலையில் கல்விப் படிமுறையின் அடுத்த கட்டமான இடைநிலைக் கல்விப் பிரிவிற்கு பிள்ளைகள் மகிழ்ச்சியுடன் செல்ல வேண்டும் என்பதே இப்புதிய ஆரம்பக் கல்விச் சீர்திருத்தத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாகும்.

பெற்றோருடன் இணைந்த கல்வியமைப்பே இன்று தேவைப்படுகின்றது. ஆரம்பத்தில் இருந்து பிள்ளையைக் கணிப்பிடும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பிள்ளையின் பெற்றோருடனும் தொடர்பு கொண்டே சகல விபரங்களும் குறிக்கப்படுவது தான் மிக முக்கிய அம்சமாகும். இவ்விதம் அதிபர் - ஆசிரியர் - மாணவர் - பெற்றோர் அனைவரும் இணைந்து புதிய ஆரம்பக் கல்வியை முன்னெடுத்துச் செல்பவராக அமைவார்.

21. வினாத்திறன் மிக்க பர்காருக் கற்பித்தல் முறை

கற்பித்தலின் முக்கிய தளம் வகுப்பறையாகும். இங்கு ஆசிரியரும் மாணவரும் பிரதான நடி பங்கை எடுக்கின்றனர். வகுப்பறையில் உள்ள மாணவர் அனைவரும் ஒத்த தரத்தினராக இருப்பர் எனக் கூறமுடியாது. சில பாடசாலைகளில் பரீட்சைப் புள்ளிகளை மையமாக வைத்து ஒத்த தரத்தினராகப் பிரித்தாலும் “தனியாள் வேறுபாடுகள்” வித்தியாசமானவை. எனவே பொதுக் கற்பித்தல் முறைகள் இங்கு முழுமையாக எதிர்பார்த்த பலனைத் தரமாட்டா.

இன்று ஆசிரியர்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளுள் மிக முக்கியமானது தமது கற்பித்தல் உரிய பலனைத் தரவில்லை என்பதாகும். நன்றாகக் கற்பித்தேன். பலர் சித்தியடையத் தவறிவிட்டார்கள் என ஆதங்கப்படும் ஆசிரியர் இன்று பலர் இருக்கின்றனர். எப்படி வலிந்து ஊட்டினாலும் படிக்கிறார்களில்லை எனச் சலிக்கும் பெற்றோரையும் ஆசிரியரையும் சகஜமாகக் காணலாம். பின்னை குறைந்த அடைவு மட்டத்தில் உள்ளான் என்பதே அவர்களது பிரச்சினை. குறைந்த அடைவுமட்டம் என்னும் போது சராசரி ஒரு மாணவன் பெறக்கூடிய அடைவு மட்டத்திலும் குறைந்தது ஆகும்.

இவ்விதம் குறைந்த அடைவுமட்டம் பெறுவதற்கான காரணங்கள் என்ன? ஆசிரியர் கட்டாயமாக இவற்றைத் தெரிந்திருக்க. வேண்டும். கற்பித்துவிட்டு மாணவர் விளங்கிக் கொள்ளவில்லையே என அங்கலாய்ப்பதைவிட கற்பிக்க முன் மாணவனைப் பற்றித் தெரிந்திருக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும். மாணவனுக்குக் கற்பதில் என்னென்ன இடர்ப்பாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து முதலிலேயே மாணவனைப் பரிசோதித்து அதன் முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாணவருக்கு எதை எவ்வாறு கற்பிக்கப் போகிறோம் என நன்கு திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்படும் கற்பித்தல் முறைகளே இன்று செல்வாக்குப் பெறுகின்றன.

பரிகாரக்கற்பித்தலுக்குரியவர்களை இனம் காணல் இன்றைய கல்விச் சீர்திருத்தத்தின் ஆரம்பப் பிரிவுகளில் இருந்து "பிள்ளையை அறிவோம்" என்று உற்று நோக்கும் முறை குறிப்பிடத்தக்கது. இதன்மூலம் பிள்ளையை நன்கு அறிய முடிகின்றது. மாணவர் எதை அறிந்துகொள்வதில் இடர்ப்பட்டுகிறார்கள் என்பதில் இருந்து 'பரிகாரக்கற்பித்தல் முறை' திட்டமிடப்படுகிறது என்பதினால் மாணவரது கற்றலின் சிறந்த பங்களிப்புக்கு இது உதவுகின்றது. இப்பரிகாரக் கற்பித்தல் முறை மெல்லக் கற்கும் மாணவருக்கு மட்டும் உரியதொன்றல்ல. அனைத்து மாணவருக்கும் இக்கற்பித்தல் முறை ஏற்றது என்பதை ஆசிரியர் அனைவரும் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். நுண்மதி ஈவு கூடிய மாணவரும் சில பாடத்துறைகளில் சிலவற்றில் இடர்களை எதிர்நோக்கலாம். இந்நிலையில் இவர்களுக்கும் இக்கற்பித்தல் முறை ஏற்றது.

கற்றலில் குறைவான அடைவிற்கான காரணகள்

முதலில் தனது வகுப்பில் குறைந்த அடைவைப் பெறும் மாணவர் என்ன காரணங்களினால் இந்நிலைக்குள்ளாகின்றனர் என ஆசிரியன் கவனத்துடன் ஆராய்தல் வேண்டும். போஷாக்கற்ற உணவு, நோய், அதிர்ச்சிகள், உளச் செயற்பாட்டின் மந்தநிலை இவற்றுடன் வாசிக்கும் திறன், எழுதுதல், கிரகித்தல், ஞாபக சக்தியின்மை போன்ற அடிப்படைத் திறன்களின்மை என்பன பொதுவாக இதற்கான காரணங்களாக அமைகின்றன. மாணவனின் குடும்ப, சமூகச் சூழல், வருமானமின்மை, அதிக வேலை என்பனவும் கற்றலில் பின்னடைவை ஏற்படுத்துகின்றன. சோம்பல், சுறுசுறுப்பின்மை கொண்ட மாணவர்களும் கற்றலில் மந்தமாகவே செயல்படுவர்.

இவற்றை எல்லாம் சீர்செய்ய முழுதாக ஆசிரியரால் முடியாது எனினும் மாணவனின் பின்னடைவிற்கான காரணங்களை இனங்காண்பதன் மூலம் அதன் தாக்கத்தை ஓரளவு குறைக்கமுடியும். பிள்ளையின் நிலையறியாது கற்பிப்பது பறக்குடத்தில் நீர் வார்த்ததிற்கு ஒப்பாகும்.

மாணவருக்குப் பொருத்தமற்ற கற்றல் - கற்பித்தல் முறைகளும் குறைந்த அடைவிற்கு காரணமாகின்றன. பாரம்பரியமான சில கற்பித்தல் முறைகள் மாணவனின் தனித்துவமான குணங்கள் களைக் கவனிப்பதில்லை. உதாரணமாக மனனம் செய்தலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கும்போது மனனம் செய்யப்பட்ட பகுதி நினைவிற்கு வராவிடின் மாணவன் குழப்பமுறுகிறான். ஆனால் இதே பகுதியைக் காரணகாரியத்துடன் விளங்கிக் கற்றிருந்தால் மாற்றி எழுதக்கூடிய சக்தி அவர்களுக்கு இருக்கும்.

தமக்குள்ள ஆற்றல்களை மாணவர் சிலர் பயன்படுத்துவதில்லை. எவ்விதம் வெளிப்படுத்துவது என்பதில் தயக்கம் இருக்கலாம். இங்கு ஆசிரியன் மாணவரது ஆற்றல்களை இனங்கண்டு அதை வெளிக்கொணரப் பல்வேறு ஊக்குவிப்புகளையும் வழங்கி உதவும் போது மாணவனின் கற்றல் இலகுவாகின்றது. மாறாகப் பின் தங்கியுள்ள மாணவனைக் கண்டிப்பதும் பகிடி பண்ணுவதும், அக்கறையின்றி விடுவதும் பொருத்தமான செயற்பாடுகள் அல்ல. நீண்டகாலத்திற்கு இவ்வ தொடரும் சந்தர்ப்பத்தில் அவனின் குறைந்த அடைவுமட்டம் சீர் பெற வாய்ப்பு இல்லாமல் போகலாம்.

பொருத்தமான கற்பித்தல் செயற்பாருகள் மேற்கொள்ளல்
 பன்முகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு காரணிகள் கற்றல்
 செயற்பாட்டுக்குப் பாதகமாக இருந்தாலும் அவற்றை இனங்கண்டு
 பொருத்தமான கற்பித்தல் செயற்பாட்டை மேற்கொள்ளும் போது
 பின்னடைவுகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன.

வகுப்பறையில் ஒரு விடயத்தைக் கற்பிக்கும்போது மாணவருள் சிலர் உடன் விளங்கிக்கொள்வர். பின்னாட்டல் அடைவர். சிலர் இவ்விதம் உடன் பின்னாட்டல் அடையாமல் இருப்பர். இவர்களைக் கற்பித்து முடித்ததும் தனது மதிப்பீடுகள் மூலம் ஆசிரியன் இனங்காண்கின்றான். இத்தகையோருக்கே பரிகாரக் கற்பித்தல் முறை தேவைப்படுகின்றது. ஆகையால் இவர்களுக்கேற்ப பல நுட்பமான கற்பித்தல் முறைகள் அவசியம்.

மாணவர் இயல்புக்கேற்ற கற்பித்தல்
 கற்றலின் போது அமைப்பையும், தொடர்புகளையும் அறிந்து கொள்ளமுடியாத மாணவனே பின்தங்கி நிற்கின்றான். என்னக்கருக்களின் இணைப்பை அமைப்பு (Structure) எனலாம். ஒரு பொருள் பற்றிய அறிவின் ஒழுங்கமைப்பானது அறிகை ஒழுங்கமைப்பு (Cognitive) என அழைக்கப்படுகின்றது. எனவே குறைவான அடைவு மட்டத்தில் உள்ள மாணவனுக்கு ஒரு பொருளின் அமைப்பையும் தொடர்புகளையும் கற்றுக்கொள்ளச் செய்தல் முக்கியமாகின்றது. இத்தகையோருக்கு ஏற்ற கற்பித்தலாக இசைவாக்கற் கற்பித்தலையும் கொள்ளலாம் (Adaptive Instruction). இன்று தனிப்பட்ட முறையில் தனித்துவமாக மாணவனை மையப்படுத்திக் கற்பிக்கும் பல நுட்பமான கற்பித்தல் முறைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

நடத்தைக் கோட்டாளர் கெல்லரின் திட்டப்படி மாணவன் ஒருவன் தன் இயல்புக்கேற்ற வகையில் செயற்படலாம். ஆனால் குறிப்பிட்ட அக்கற்றலில் ஒரு மிகையான ஆற்றலைக் காட்டும் பட்சத்தில் புதிய துறைக்குப் போக வாய்ப்பு அளிக்கலாம். இதற்குத் தேவையான கற்பித்தல் வழிகாட்டிகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதாகும். கெல்லர் திட்டம் என அழைக்கப்படும் இத்திட்டம் தனியாளை முதன் மையப்படுத்தி அமைக்கப்பட்டது.

மாணவர் திறனைறிந்து கற்பித்தல்
 மாணவனின் இசைவாக்க நடத்தைக் கோலங்களை அறியாமல் ஆசிரியர் கற்பிக்க முடியாது. மாணவனின் புலன் இயக்கம், அவனின் திறன்கள் சமூக மயமாக்கல், உற்று நோக்கப்படுமிடத்து ஏற்ற வகையில் அவனுக்குக் கற்பிக்கலாம். ஆசிரியன் மாணவனின் உள்ளார்ந்த இயல்புகளைத் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். அவனுக்குள்ள பிரச்சினைகளை இனங் காண்பவராக இருந்து பிரச்சினைகளை விடுவிக்க வேண்டும்.

மாணவனுக்குள்ள பிரச்சினைகள் விடுவிக்கப்படும்போது புதிய அக்காட்சி கிடைக்கின்றது. புதிய தூண்டுதலைப் பெறுகின்றான். பிரச்சினை என்னும்போது இங்கு கற்றலில் தீர்வைப் பெற-

முடியாமல் இருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. அறிவு போதாமையினாலும் மற்றும் தனியாள் வேறுபாடுகள், சமூக சூழல் தடைகளினாலும் இப்பின்னடைவு ஏற்படலாம். இதற்குப் பரிகாரமாகப் பல பரிசோதனை முறைகள், செயல்முறைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. ஜோன்ஸீ, காக்னே போன்றோரின் அனுகுமுறைகளையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

ஊக்கல் மூலம் கற்பித்தல்

ஊக்கல்கள் மூலமும் மாணவன் கற்றலை விருத்தி செய்ய வாய்ப்புண்டு. வகுப்பறைக் கற்பித்தலைப் பொறுத்தமட்டில் சாதாரண ஊக்கல்களான ஆசிரியரின் வாய்மொழி வெகுமதிகள் அதிக பயன்தரத்தக்கவை. பாராட்டி, உடனுக்குடன் தட்டிக் கொடுக்கும் போது மாணவன் அதிக உந்தல்களைப் பெறுகின்றான். ஒரே வகையான கற்பித்தல் முறையைத் தவிர்த்துப் பாட அலகோடு இணைந்த விளையாட்டுகள் மூலமாகவும், மாணவரின் ஆற்றல்கள் மூலமாகவும் குழுச் செயற்பாடுகள் மூலமாகவும் கற்பிக்கலாம்.

பொதுவாகப் புதுமையும் சுவையும் இரசிப்புத் தன்மையும் செயன்முறைகளையும் கொண்ட கற்பித்தலே இன்று மாணவர் சமூகம் எதிர்நோக்குகின்றது. ஒரே முறையில் எல்லா மாணவரையும் திருப்தியாகக் கற்பிக்க முடியாதென்பதை ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். தனது வகுப்பில் கற்பதில் இடருள்ள மாணவரை இனங்காண்பதும் இவர்களுக்கேற்ற முறையில் குழுவாகவும், தனியாகவும் கற்பிப்பதும் ஆசிரியரின் முக்கிய கடமையாகும். இதற்காக விடுமுறைக் காலங்களையும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். கல்விச் செயற்பாட்டை மேற்கொள்ளும் எந்த ஒரு மாணவனும் மனமுறிவு, வேதனையுறாமல் கற்கத்தக்க கற்பித்தல் உத்திகளைத் தேவைக்கேற்ப மாற்றியமைக்கத்தக் கூடிய திறன் உள்ளவராக ஆசிரியர் இருக்க வேண்டும். இந்த வகையில் மாணவனுக்கும் ஆசிரியனுக்கும் பெருமளவில் உதவுவது பரிகாரக் கற்பித்தலாகும். எனவே இம் முறையைப் பின்பற்றிக் கற்பித்தலை விளைந்திறனுடையதாக்குவது ஆசிரியர் ஒருவரின் தலையான கடனாகும்.

நாலாசிரியர் பற்றி...

இல� மறை காயாய் இருந்து எழுத்துப் பணியில் ஈடுபட்ட தமிழ் கத்தோலிக்க பெண் எழுத்தாளர் திருமதி. பி. எவ் சின்னத்துவரை. அதிபர் பணிகள் மத்தியிலும் தனது கல்வி அறிவையும், பணி அனுபத்தையும் ஒருங்கிணைத்து மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் அனுமதியை வளர்க்கும் விதமாக உளவியல் கட்டுரைகளை இவர் காலத்திற்கு காலம் எழுதி வந்துள்ளார். இக் கட்டுரைகள் அணைத்தையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரு நாலாக வெளியிட இவர் முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுதல் தகுமே.

❖ மேதகு தோமஸ் சுவந்தராயகம்
யாழ் ஆயர்

உளவியல் என்பது அறிமுறையும் (THEORY) அனுபவங்களும் என்ற இரு பரிமாணங்களைக் கொண்டது. இந்த இரு தற்றைகளிலும் ஆற்றல் மிக்கவராக இந்நாலாசிரியர் விளங்குகின்றார். யட்டப்பின் பாடிநிறியில் உளவியல் சாந்த அறிகை ஊட்டங்களைப் பெற்றும், ஆசிரியராக, அதிபராக, மாணவர்களுடன் ஜிடாட்டங்களை அனுபவித்தும் வந்த படி மலர்ச்சியை இந்நாலில் அமைந்துள்ள கட்டுரைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

கலாநிதி சாலையான
கல்வியியற் பேராசிரியர்,

சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில் ஆசிரியர்பணி மிக முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. இவற்றை ஆசிரியராய், அதிபராய், குடும்பத் தலைவரியாய், சமூகப்பொறுப்புள்ளவராய், கற்றலுடன் கற்பித்தலில் ஏற்பட்ட யதார்த்த அனுபவ அறிவினை உளவியல் பற்றவையுடன் எழுத்துருவாக்கி “நான்” உளவியல் சஞ்சிகை வாசக நெஞ்சுங்களில் புதிய சிந்தனைகளை விதைப்பதில் தனக்கிணை ஓர் இடம் பிடித்தவரே இந்நாலின் ஆசிரியரான அதிபர் பி. எவ். சின்னத்துவரை அவர்கள். ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும், வழிகாட்டிகளும், கல்வி உளவியலில் ஏற்படும் சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து வெற்றியடைய வழிகாட்டும் இலகுவழிகளைத் தனது அனுபவத்தால் வெளிப்படுத்தும் இந்நாலாசிரியரின் முயற்சி சிறந்த படைப்பாகத் தீகழும் என்பதில் ஐயமில்லை.

செ. யோசிம்பாலா
எழுத்தாளர்